

TRACTATUS
DE ORIGINE,
DIGNITATE ET PO-
TESTATE DVGVN ITALIAE,
QVIBUS REGALIA; JURA-
que Imperij competunt.

LVDOVICI RODOLFINI
de Sabloneta, I. V. D.

IN QUO PRINCIPALITER TRACTATUR, AN
ipsis Ducibus conveniat nomen, vel titulus
SERENISSIMI.

CVM SVMMARIO ET INDICE.

Ad Exemplar Derthona, apud Bartholomaeum Bullam A. C. 16
Superiorum permisso editum; diligenter recusum:

CVRANTE

CHRISTOPHORO BESOLDO I. C.

*Bibl. Secur.
& Leg.*

*Coll. Rom. N.
Card. Pallan.*

ARGENTINAE,
Impensis Heredum LAZARI ZETZNERI.

ANNO M, DC, XXIV.

SERENISSIMO
RANVTIO FARNE-
SIO, PARMÆ ET PLACEN-
TIAE DVCI IIII. &c.

EQVITI VELLERIS AVREI,
Sanctæque Romanæ Ecclesiæ Vexillifero per-
petuo.

*Ludovicus Rodolfinus I. V. D. N. S. P. &
perpetuam felicitatem.*

QVONIAM res est operosa. & difficilis ars imperandi: nec
eam bene, beateq; potest Princeps tractare sine sapientiæ
lumine, aut numine potius: in animum mihi induxi Ducū
eorum originem, & dignitatem, qui Italiam summā suā
illuſtrant virtute, iuris bilance modo perpendere. & examinare. Etenim
nihil est in iure, quod in Principis quasi non deliteſcat nomine: cū per-
ſonam induat iuri, & iuſtitia. Nam quod ius imperat honeſta: vetat
contraria: permittit tolerabilia, atque ab improbitate mortales arcer ſup-
plicio, & ad virtutem excitat premio, id omne Princeps non ſolū cum
iure habet commune: ſed etiam ius vincit aq̄uitate. Iure igitur Principis
nomen ortum traxit à capite. Nam ſicuti caput corpori ſeuſus omnes mi-
niſtrat: ſicq; ſordes ſic abſtergit, ut per oculos cholera: per aures ira bilū:
pituita per nares: per os deniq; purgetur ſanguis: ita Princeps cū caput
ſit populi, populūq; corpus Principis, eam uſque adeo, tundit incudem, ut
nunquam, quod turpe eſt, admittat in populo, & ſemper ingerat quod hone-
ſtum, præclarūq; eſt. Cuius ex offici ſplendore, & ſummā virtutum
omnium ſerenitate præſantiſſimi quiq; Italia Duces, qui regalia, iurāq;
Imperii habent, Sereniſſimi nomen ſortiti ſunt. Verū quando nonnullos
hic pungit ſcrupulos, & in controverſiam trahi ſolet, ſint necne hoc agno-
mine decorandi, ſtatui pro viribus nodum ſolvere quaſtionis. Nomina non
ſolū dignitates declarant officiorum: ſed etiam animorum denotant af-
ſeſſiones. Itaq; Græcorum Heroēs glorioſi utendo nominibus, conſueverūt
omnia gloria ſplendore illuminare. Diomedes quippe Rex Aetoliæ propter

nomini sui gloriam tanto virtutis exarsit amore, tamenque fortis evasit,
 ut etiam Martem in bello Trojano vulneraret. Sed quid ego hac
 de Gracis? Romani cum nihil ducerent esse gloriosus disciplinâ mi-
 litari, religione, & re-agrariâ, semper ferè nomina sua mutuari sunt
 trium harum virtutum ex aliqua. Hinc Numa Pompilius à numine:
 Hortensius ab hortandis militibus: Fabij à fabiâ, & Lentuli à lenti-
 bus ferendis sunt nominati: quorum virtutes simul omnes in uno
 Serenitatis nomine delitescunt, quæ cum dicatur à Serendo, idcirco Sum-
 mi Italia Duces, Serenissimi sunt vocati, quod nihil sit neque in religio-
 ne, cuius sanctimoniam: neque in re militari, cuius virtutem: neque in
 agrorum culturâ, cuius utilitatem non consueverint inter mortales ferere.
 Quæ omnia unus instar omnium ita, RANVITI DVX, præstat, ut non
 tamvidcaris regere, quàm quomodo sit regendum, aliis non atramento: sed
 vita exemplo præscribere. Quare te Duce, tanquam optimo Reipublicæ
 Medico, nullus metuendus est Imperii morbus: non improborum iniuria:
 non rerum inopia: non denique hostium vi, aut dolo. Hæc enim omnia,
 si antiquitati credimus, penes unum tantum sunt Principem, qui sit im-
 perandi gnatus. Nam cur aut Ulysses Irum, quo nemo unquam fuit inops
 magis: aut Hercules Linum interemit Magistrum? Quia, si bene attendi-
 mus, est Principi, rerum in Imperio abundare copiâ: non egere discipli-
 nâ, & consilio. Cum igitur in tuo Imperio serena, & tranquilla sint om-
 nia, non solùm debet, sed etiam cogor Tractatum hunc tuo nomini nun-
 cupare, qui annis præteritis tibi destinatus est, idque ob privata tua erga
 me merita, quæ semper mihi hærent infixæ in animo. Nam cum in Bono-
 nienfi Rota Tribunali sedem, quæ tunc temporis deserta erat, & vacua,
 affectarem, tu, ut compos fierem voti, uni tuo à secretis hoc negotiū dedi-
 sti, ut ad hanc rem aculeatas pro me scriberet binas literas. Verùm id
 meâ culpâ seriùs. Nam res jam propter competitorum multitudinem,
 aliud pro Summorum Principum voto cesserat. Quorsum hæc? ut omnes
 intelligant, quando beneficium non ex effectu, sed ex affectu penditur,
 tantum me Serenissima tuæ Altitudini debere, quantum ij debent, qui
 abs te summâ dignitate aucti sunt, & cumulati. Quare, & si literas eas
 malui penes Secretarium tuum remanere, quàm frustra à Secretario ca-
 pere: eas tamen tuæ Altitudini gratias egi, quibus intelligeret, nihil mihi
 potius esse, quàm in eius are vitam & agere, & deponere: statuique jam
 presentem Tractatum, tanquam huius mea erga te voluntatis obsidem in
 omnium conspectum, & oculos emittere. Hæc enim postulant multò ma-
 jora tua erga omnes merita, quibus minimè soleo mirari. Nam ita natu-
 rā es instructus, eā arte educatus, ut nemo non hilaris à te abeat: malig-
 nis semper aliis prodesse, quàm præesse: quo fit, ut summa tua dignitati ad
 gloriam magnus cumulus accedat. Nec enim aliā de causâ preces, puto,

quæ

apud Orpheum nata censentur ex Iovis semine, nisi ut admoneantur Principes omnes, praclarum esse beneficia inter mortales premio compensare, quam maleficia expiare supplicio: utrumque, tamen est in Imperio cedro dignum. Quorum alterum habes ab Atavo PAULOLLIO, qui Caeli & terra regiones omnes suam implevit beneficentiam: alterum ab ALEXANDRO Patre, qui Religionem ex Haeticorum flammis ereptam Ecclesia Romana restituit. Quare cum in te uno, alter rogato: alter armato jure reviviscat, quid est aut in premio virtutis, quod a te non sit expectandum: aut in criminis supplicio, quod non sit metuendum? Non curas in rerum discrimine vitam, sed justitiam: non fortuna caduca opes, sed Dei immortalis opem. Nam cum ageretur nuper de incolumitate Religionis, resque esset in summam periculi flammam, quo studio, quam industriam, quo Marte Iuliam Cesaream ut expugnaret, armata classe instructus rei bellicae summam tuis humoris suscepisti? Difficile est, quod res est dicere, tacere turpe: honestum a me, qui balbus sum, tantum attingere. Non exigua in belli incendio ars est deliberandi: magna audendi. Etenim ubi audeat temerarius, ibi timeret qui fortis est: ubique, timidus perhorrescit, ibi effertur audacia fortis. Omnia enim audere in bello, est insania: nihil audere, desperationis: audere vero, ubi est timendum, temeritatis: timere, ubi est audendum, fracti, & remissi animi. Horum omnium ars & scientia quia in summam tuam fortitudine est posita, ex turbulentis, & obscuris, omnia a te tranquilla statim redduntur & serena. Hoc quicquid est, cum sis Serenissimus, non dubito, quin serenam fronte oblata etiam minima sis accepturus. Solum te humiliter obsecro, ut non ex ipsius opusculi merito, sed ex humanitate tua, & ex mea erga te promptissima voluntate in fidem tuam me conservare digneris. Vale.

LVDÖVICVS RODOLFINVS.

J. U. D.

LECTORI.

 Npublicum exhibeo (candidelector) Tractatum hunc, spero tamen, te prope diem visurum aliam magis exercitata, quæ in Prætorijs muneribus versatus per tria Lustra collegi, & editioni Venetijs à superioribus sunt adscripta, præsertim librum unum quæstionum, nonnullas conclusiones, Tractatum unum de plenitudine potestatis, alterum de brachio seculari, & ecclesiastico vicissim implorando: deinde aliū, quibus modis ordinarius efficiatur Delegatus, ex quibus faciliè colliges, me nihil magis, quam publicam utilitatem anhelare: nihilque ardentiori me animo, quam jus, & iustitiam sequi. Interim te admonitum volo, ne ex ordine literæ, aut scripturæ sumas argumentum, me aliqua in parte innuere voluisse, quis Ducum aut Principum maiore præcedens excellentiâ alijs præferendus sit, cum eos præposuerim, qui prius in mentem casu magis, & fortuito quam consultò venerint. Vale.

TRACTATUS

DE

ORIGINE, DIGNITATE, ET POTES-
TATE DUCVM ITALIAE, QVIBVS REGA-
lia luraque Imperii competunt.

LVDOVICI RODOLFINI DE
Sabloneta, Iuris Vtriusque Doct.

SVMMARIVM.

- 1 *Proposita iuxta se posita magis elucescunt.*
- 2 *Solus Imperator dicitur Serenissimus, & Augusta Serenissima, & Reges, qui superiorem non recognoscunt. Serenissimi dicuntur.*
- 3 *Rex Francie, & Rex Hispanie sunt Serenissimi.*
- 4 *Omnes dignitates, & tituli vel preeminentie procedunt à summo Pontifice, & ab Imperatore.*
- 5 *Origo Ducalis dignitatis tenuis, & humilis fuit.*
- 6 *Dux quis diceretur apud Romanos.*
- 7 *Ducalis dignitas à quibus habuerit originem in Italia.*
- 8 *Duces an fuerint spectabiles, vel illustres?*
- 9 *Lex quod non dicit, nec nos dicere debemus.*
- 10 *Novitates sunt à lege damnatae, intellige, ut sub nu. 350. vers. nec obstat.*
- 11 *Iesus Christus Dominus noster, quandoque Dux, quandoque Rex appellatus fuit.*
- 12 *Saul primus Rex Israel appellatus fuit Dux.*
- 13 *Regio Burgundia olim erat Regnum, deinde fuit Ducatus.*
- 14 *In dignitatibus non fit descensus, & non promoveretur quis de maiori ad minus.*
- 15 *Titulus Maiestatis convenit soli Imperatori, & Regibus, vide nu. 18. 28. nu. 29. & nu. 38.*
- 16 *Reges ab initio maiorem potestatem habuerunt. quā Imperatores. Legē Regiā translata est potestas in Imperatorem.*

S V M M A R I V M.

- 17 Plus juris habet Rex in Regno, quàm Imperator in Imperio.
Imperium est ex electione. ibi.
- 18 Titulus Majestatis convenit Ducibus Regalibus Italia in suis Do-
miniis. vide nu. 28. 29. 38. & nu. 50.
- 19 Majestas dicitur status major, vel major potestas.
- 20 Marchio olim Ferraria habebat Majestatem.
- 21 Crimen laesæ Majestatis committitur contra Marchiones.
- 22 Duces sunt majores Marchionibus, quicquid alii dixerint.
- 23 Menoch. & Chassan. in errore lapsi sunt.
- 24 Duces precedere debent Marchiones.
- 25 Duces habent sub se Marchiones.
- 26 Corona Ducis est magis rotunda cum gemmis, & lapidibus pretio-
sis; Corona autem, seu potius circulus Marchionis est absq-
tant: à rotunditate, & sine gemmis & lapidibus pretiosis.
- 27 Ex qualitate ornamentorum dignoscitur maioris dignitatis.
- 28 Duces non habent Majestatem. vide nu. 18. 29. 38. & nu. 50.
- 29 Non est æqualis, seu tanta Majestas in Ducibus Italia, vel aliis
Dominis superiorem recognoscentibus, quanta est in Impera-
tore.
- 30 Splendor stellarum, non aequè lucet, sicut splendor Solis.
- 31 Coquus, & Barbitonsor Ducum non sunt Nobiles, sicut sunt Co-
quus, & Barbitonsor Imperatoris. vide nu. 68. & nu. 69.
- 32 Coquus apud Antiquos vilissimum mancipium fuit, & aestimatio-
ne, & usu, licet ex vili ministerio postea Roma ars haberi cæ-
pta fuerit.
- 33 Crimen laesæ Majestatis non committitur propriè adversus Duces
Italia. seu alios Dominos superiorem recognoscentes, sed largè,
& impropriè, secundum quosdam. Contrarium nu. 37.
- 34 Crimen laesæ Majestatis propriè committitur tantùm contra Im-
peratorem, vel Rempublicam Romanam, vel contra quemcun-
que Principem, superiorem non recognoscentem.
- 35 I. quisquæ. C. ad leg. Jul. Majest. non habet locum contra filios,
nisi quando crimen committitur contra Cæsarem, vel Rem-
publicam Romanam: non autem, quando committitur contra
Duces, & Principes superiorem recognoscentes. vide nu. 50.
36. 37 Memoria defuncti damnari potest solum quando crimen commit-
titur contra Imperatorem, vel Rempubl. Romanam: secus quā-
do committitur contra Principes, vel Civitates inferiores. vi-
de nu. 50.
- 38 Duces Regales Italia habent Majestatem. vide nu. 18. 28. 29. &
nu. 50. 9 Majestas

S Y M M A R I V M.

- 39 *Majestas nihil aliud importat, nisi aeternitatem.*
- 40 *Imperator potest facere legem perpetuam.*
- 41 *Privilegia Ducum Italia, qui sunt perpetua investiti, & jure proprio perpetuam jurisdictionem, regalia, & jura Imperialia habent, sunt perpetua secundum eorum naturam, nisi aliter dicatur, vel contrarium constet.*
- 42 *Confirmatio privilegiorum à Ducibus, & Principibus concessorum necessario non est facienda à successoribus ipsorum Ducum & Principum.*
- 43 *Decreta, & Statuta Ducum, & Principum Italia sunt aeterna, & perpetua, & dicuntur jus Civile, quicquid alii dixerint.*
- 44 *Ioan: Maria Riminaldus reprehenditur per Authorem, ex quo dicebat, proclamata Marchionum Mantua non esse perpetua, sed finire, & extingui per eorum mortem.*
- 45 *Successor si statim cum succedit non revocat legem Praedecessoris, videtur illam approbare cum sua determinatione.*
- 46 *Ioan. Bolognet. taxatur per Authorem.*
- 47 *Beciu reprehenditur ab Authore.*
- 48 *Verba debent intelligi in omni dispositione, ut aliquid operentur, & ne sint superflua.*
- 49 *Verba non dicuntur superflua, quando sunt prolata ad maiorem declarationem, & tollendam dubitationem, quia tunc satis operari dicuntur.*
- 50 *l. quisquis. C. ad leg. sul. Majest. habet locum contra filios delinquentis in Duces Regales Italia, & memoria huiusmodi delinquentium damnari potest.*
- 51 *Leges, & iura loquentia de Imperatore locum habent in Ducibus & Principibus regalia, & iura Imperialia habentibus ex privilegio, vel ex consuetudine, cuius initii memoria non existit.*
- 52 *Sermones particulares sunt veriores, generales vero faciliores.*
- 53 *l. bene à Zenone C. de quadric. praescrip. habet locum in Ducibus Italia regalia, & iura imperialia habentibus.*
- Rim. jun. fuit Praeceptor Authoris ibi.*
- 54 *Clem. 1. de probat. procedit in Ducibus regalia, & jura imperialia habentibus.*
- 55 *Rex nullus reperitur, in quo tanta, seu aequali sit Majestas, quanta est in Imperatore.*
- 56 *Crimen lesa Majestatis committitur contra Reges superiorem non recognoscences.*
- 57 *Paucissimi sunt Reges, qui recognoscant superiorem.*
- 58 *Rex Francia non recognoscit superiorem de iure, nec de facto, ex communi.*

SUMMARIVM.

- 39 Rex Hispania non recognoscit superiorem.
- 60 Rex Portugallia non recognoscit superiorem;
- 61 Rex Anglia non habet superiorem.
- 62 Rex Sicilia est liber, & Monarcha in Regno suo.
- 63 Rex Aragonum est exemptus ab Imperio.
- 64 Rex Navarræ, Armenia, Vngaria, & Catalonia non subsunt Imperio.
- 65 Rex Castella non subest Imperio.
- 66 Rex Legionis non est subditus Imperatori.
- 67 Duces, Marchiones, & Comites perpetuo investiri, habentisq; jura Imperialia, æquiparantur Regibus, & Imperatori.
- 68 Coquis, & Barbitonsor huiusmodi Ducum sunt nobiles.
- 69 Nobilitas tanta non est in Coquis & Barbitonsoribus dictorum Ducum, quanta est in illis Imperatoribus.
- 70 Major est nobilitas, qua provenit à majore, quàm que provenit à minori, ita ut nobilitatus à majore præferatur nobilitato ab inferiore, non obstante temporis anterioritate, & prærogativa.
- 71 Dux Sabaudia recognoscit superiorem, contrarium nu. 83. Intelligence ut nu. 114. 115. & nu. 116.
- 72 Dux Mediolani recognoscit superiorem, contrarium nu. 81. Intelligence ut nu. 114. 115. & nu. 116.
- 73 Dux olim Ferraria recognoscebat superiorem contrarium nu. 78. Intelligence ut nu. 114. 115. & nu. 116.
- 74 Dux Mantua recognoscit superiorem, contrarium nu. 80. Intelligence ut nu. 114. 115. & nu. 116.
- 75 Dux Urbini recognoscit superiorem Summum Pontificem, vide nu. 82. & intelligence ut nu. 114. 115. & nu. 116.
- 76 Dux Parma recognoscit Ecclesiam in superiorem, vide nu. 77. & intelligence ut nu. 114. 115. & nu. 116.
- 77 Magnus Dux Hetruria non recognoscit superiorem, ex quo non est feudatarius, sed liber, declarata ut nu. 114. 115. & nu. 116.
- 78 Dux olim Ferraria non recognoscebat superiorem, declarata ut nu. 114. 115. & nu. 116.
- 79 Dux Mutina non recognoscit superiorem, ex quo eidem supremam potestatem data fuit à Federico tertio Imperatore, declarata ut nu. 114. 115. & nu. 116.
- 80 Dux Mantua non habet superiorem, declarata ut nu. 114. 115. & nu. 116.
- 81 Dux Mediolani non habet superiorem ex communi, declarata ut nu. 114. 115. & nu. 116.

Si Dux

S V M M A R I V M.

- 81 Dux Vrbinus est omnino liber in statu suo, declara ut nu. 114. 115.
& nu. 116.
- 83 Dux Sabaudia non recognoscit superiorem, declara ut nu. 114.
115. & 116.
- 84 Dux Sabaudia se Deigratiâ Ducem vocat, ut ostendat, se non re-
cognoscere superiorem, vide nu. 88.
- 85 Dux Burgundia se Deigratiâ Ducem vocat, ed quod non recogno-
scat superiorem, licet Chassan. dubitet, an recognoscat Regem
Francia.
- 86 Rex Francia intitularur Dei gratiâ Rex, quia non recognoscit su-
periore, nisi Deum, &ensem.
- 87 Dux Mantua, & Dux Mutina intitulantur Deigratiâ Duces,
quia superiorem non recognoscunt.
- 88 Dux Sabaudia intitularur Dei gratiâ Dux, & ibi assertur ratio.
- 89 Duces, Comites, & Marchiones Castella recognoscunt superio-
rem.
- 90 Comites Palatini ab Imperatore creati non possunt legitimare
in terris Imperii, de quibus aliquis Princeps cum omnimodâ
potestate fuit perpetuo investitus sine licentiâ ipsius Principis.
- 91 Imperator, vel Comes Palatinus ab eo creatus non potest legitima-
re in Ducatu Mediolani, nec in Ducatu Montisferrati, quia
Imperatoria potestas fuit translata in Duces.
- 92 Duces Mediolani, Mantua, & Ferraria fecerunt decreta, ut nemo
posset impetrare privilegium ab Imperatore legitimandi in
suis Dominiis, nec illo uti absq; licentiâ ipsorum Ducum.
- 93 Ratio quadam Curt. Iun. Barbat. Boff. Bursat. & Roland. à Valle
improbata ab Authore.
- 94 Intellectus ad constitutiones Mediolani sub tit. de legitim. lib. 3.
- 95 De his qui foris sunt, nihil ad nos.
- 96 Cessante ratione tegi, cessare debet lex, vel dispositio legis.
- 97 Dominus directus non potest in terrâ Baronis sibi subjecti tutorem
dare pupillo, nec alium actum Iurisdictionalem exercere.
- 98 Imperator nihil potest in terris Ducatus Mediolani, nisi quatenus
permittitur à Duce.
- 99 Imperator hodie in terris alienis pro nihilo reputatur.
- 100 Imperator non potest in Civitate Mantua uti clausulâ suprema
potestatis, vel auferre jus tertii, & ibi redditur ratio remissivè.
- 101 Delegatus Casarem non potest citare in terris Vassallorum, & Do-
mini Gonzaga non patiuntur hoc fieri in suis Dominiis.

S V M M A R I V M.

- 102 *Contrarium tenuerunt Bos. Nata Surd. & Aretin.*
- 103 *Sed Author ipsis respondet, & num. seqq.*
- 104 *Officialis Imperatoris, qui praestitit unius Provinciae, potest citare homines existentes in qualibet Provincia Imperii secundum Bart.*
- 105 *Dictum Bartoli non servatur de consuetudine.*
- 106 *De consuetudine in Dominio Mediolani non servatur, quod unus officialis citet directe in Iurisdictione alterius officialis eiusdem Domini.*
- 107 *Fundamento sublato superadificatum corrumpit.*
- 108 *Fundamento Doctoris sublato tollitur eius opinio.*
- 109 *De consuetudine observatur, quod Domini delegant causas suorum subditorum Iudicibus, non subditis in aliena Iurisdictione commorantibus, & nu. seq. vers. videmus quoq.*
- 110 *Ducatus Parmae, & Placentiae subest Ecclesiae Romanae.*
- 111 *Civitas Lucae est libera ab Imperio, & iura Principis possidet.*
- 112 *Rudolphus Imperator concessit libertatem Lucensibus pretio duodecim millium Ducatorum.*
- 113 *Delinquens contra Rempublicam Lucensem non recognoscentem superiorem punitur poena damnationis memoriae.*
- 114 *Civitas Lanua libera est ab Imperio, locumq. Principis tenet, nec superiorem recognoscit.*
- 115 *Illi Domini qui in suis Dominiis habent omnia iura Imperii, & omnia possunt, quae potest Imperator in suo Imperio, non dicuntur in eis superiorem recognoscere.*
- 116 *Superioritas illa, quam habet Papa, vel Imperator respectu solius Investiturae non nocet Ducibus, nec consideranda est respectu meriti, & mixti Imperii, quod exercent in suos subditos, & eorum bona.*
- 117 *Civitas licet det aliquid Principi in signum superioritatis, puta pallium, ceram, vel aliud simile, non tamen dicitur subdita, sed libera.*
- 118 *Lex quisquis. C. ad leg. Iul. Majest. tanquam odiosissima, & penalis, non est extendenda de persona ad personam.*
- 119 *Duces fuerunt positi in locum Imperatoris.*
- 120 *Subrogatum sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur cum qualitatibus, & privilegiis suis, etiam si subrogatum sit alterius naturae, quam est illud, in cuius locum subrogatur, vel etiam si in aliquo discrepet.*
- 121 *Dispositio. l. bene a Zenone. C. de quadrienn. praescript. est odiosa, & sapit iniquitatem, quia quis de facto, dominio rei suae privatur.*

SYMMARIUM.

112. *Lex quisquis. C. ad leg. Iul. Majest. respectu filiorum hodie de consuetudine non servatur.*
113. *Contrarium tenuit Author.*
114. *Declaratur quoddam dictum Angelis.*
115. *Pœna. l. quisquis. C. ad leg. Iul. Majest. respectu filiorum non habet locum, ubi crimen committitur contra propriam Civitatem ex communi, & veriori.*
116. *Pœna d. l. quisquis. respectu filiorum habet locum, quando crimen committitur contra Papam, Imperatorem, vel Regem, superiorem non recognoscentem.*
117. *Pœna d. l. quisquis. respectu filiorum habet locum, quando crimen committitur contra Duces Regales Italia.*
118. *Lex semper loquitur, & est in viridi observantia.*
119. *Statutum corrigens ius commune servandum est præ lege communi.*
120. *Statuta locorum sunt ius Civile.*
121. *Ius municipale in proprio loco ius commune, seu ejus pars appellari potest, ubi de communi.*
122. *Statutum prævalet in loco, ubi viget, etiam si ius commune disponeret contrarium.*
123. *Index servare debet Statutum Civitatis, licet ius commune disponat contrarium.*
124. *Inanis est disputatio, ubi est Statuti decisio.*
125. *Author fuit Prætor, ac etiam locum tenens, & Governator in terra Castioni à Stiveriis pro Marchione dicti loci.*
126. *Statutum Castioni à Stiveriis reservat legitimam filiis in bonis Patrum rebellium.*
127. *Alciatus reprehenditur ab Authore. & nu. 147. & nu. 148.*
128. *Diffinitio universalis, Omne, nihil excludit.*
129. *Crimen læsæ Maiestatis non comprehenditur in generali dispositione, ex qua requiritur specialem mentionem, tanquam exceptum, & reservatum.*
130. *Ea qua requirunt specialem mentionem, non veniunt in generali sermone.*
131. *Concessa iurisdictione cummero & mixta Imperio Vicario Principis, nunquam tamen censetur concessa cognitio criminis læsæ Maiestatis, nisi sit facta expressa mentio.*
132. *Concessa abolitio omnium criminum, non est concessa abolitio de crimine læsæ Maiestatis.*
133. *Reus læsæ Maiestatis non gaudet immunitate Ecclesiæ, & in eum extrahi potest ab Ecclesiâ, licet regulariter quilibet delinquens*

S V M M A R I V M.

tutum in eâ sit. Vide sub nu. 144.

- 144 *Athalia mater Ochozia, laſa Majeſtati rea, extracta è templo, interfecta fuit.*
- 145 *Exceptio aliquorum caſuum in aliiſ firmat regulam in contrarium.*
- 146 *Incluſio unius eſt excluſio alterius.*
- 147 *Statutum intelligi debet ſecundum Ius commune, ut minùs ab eo recedatur quam fieri poſſit.*
- 148 *Interpretatio cujuſlibet diſpoſitionis capienda eſt, & favorabilia reputatur, per quam Ius commune conſervatur, & ad illud reducimur.*
- 149 *Reges poſſunt dici Sereniſſimi, ſicut Imperator, ex quo in eorum Regnùs ſunt tanquam Imperatores, & obſiſcent ſupremum locum.*
- 150 *Duces Iura Imperia'ia habentes, & perpetuò inveſtiti pro ſe & deſcendentibus, ſunt Sereniſſimi, cum in ſuis Dominiis poſſint appellari Reges, & Imperatores, & omnia poſſint quo ad ſuos ſubditos, & eorum bona, qua poſſunt Summi Principes in univerſo Orbe, & ibi de communi, & nu. 151.*
- 151 *Duces perpetuò inveſtiti pro ſe, & deſcendentibus, Iuraq; imperialia habentes, nihil diſſerunt ab Imperatore, niſi ambitu minoris circuli, ſicut ſcapula diſſert à navi.*
- 152 *Dux Urbini poteſt appellari in ſuo Ducatu Rex, & Imperator, & habet Regiam poteſtatem.*
- 153 *Dux Mantua & Montisferrati eſt Magnus Dux, & habet Iura Imperii, & ſuprema eſt ejus poteſtas in ſuo Ducatu, in quo ea poteſt, qua ſuo in Imperio poteſt Imperator.*
- 154 *Suprema poteſtas Ducis Mantua & Montisferrati fuit ſibi ab Imperatore conceſſa, & longiſſimo tempore preſcripta.*
- 155 *Idem judicatur de Magno Duce Hetruriae in ſuo Dominio, quod de Imperatore in ſuo Imperio: & ided poteſt omnia, qua poteſt Imperator.*
- 156 *Dux Sabaudiae habet Iura Imperii, & omnia poteſt in ſuo Dominio, qua poteſt Imperator in toto Imperio.*
- 157 *Dux Sablonera habet jura Imperii in ſuo Statu.*
- 158 *Dux olim Ferraria in ſuo Statu habebat Iura Imperii, & ſupremi Principis.*
- 159 *Dux Mediolani habet jura Imperii, & poteſt omnia in ſuo Ducatu, qua poteſt Imperator in Imperio.*
- 160 *Negare poteſtatem Principis, immò ſolùm diſputare de eâ, eſt crimen quaſi Sacrilegii.*

- 161 *Hodiernis temporibus non est disputandum de potestate Dominorum in terra sua: quia esset ponere os in Cælum, & reparam, ac reformare totum mundum.*
- 162 *Non est tutum subdito, in dubium deducere Domini sui potestatem.*
- 163 *Disputans de potestate Principis facit se superiorem ipsi Principi, & ponit sedem suam ab Aquilone, sentando esse similem Altissimo.*
- 164 *In re dubia potestas Principis amplianda est.*
- 165 *Actus nullus, si de facto servatur, ut quia superior ita velit, de illo idem judicatur quod de actu valido.*
- 166 *Solus Imperator potest indicare, & bellum gerere.*
- 167 *Duces, & Principes Italia perpetuo investiti pro se & descendensibus, & Iura Imperialia habentes, jus indicendi & gerendi bellum, & ita ex consuetudine, seu longa observantia prætitorum temporum consueverunt bellum Casare inconsulto inter se indicare, & gerere, & sub nu. 177.*
- 168 *Dux Sabaudie suscepit bellum iustum adversus Gebennenses, causa recuperandi illam Urbem, que majorum suorum fuit.*
- 169 *Bellum quod dicatur vel presumatur iustum remissive.*
- 170 *Duces non habent jus indicendi bellum sine licentia Domini, secundum Alciat. cuius dictum aut intelligitur utrobi, aut ipse male sensit, ut nu. 177.*
- 171 *Ducibus, & Principibus Regni Francia prohibitum est per ordinationes Regias, bellum & arma movere.*
- 172 *Duces, & Principes Regni Neapolitani habent potestatem multâ limitatam.*
- 173 *Duces, & Principes Regni Neapolitani dicuntur Duces, & Principes abusive.*
- 174 *Contrarium tenuit Ioan. Thomas Minado.*
- 175 *Sed reprehenditur ab Autore.*
- 176 *Eo ipso quod quis creatur Dux, Marchio, & Comes, non solum regalia videntur in eum translata: verum etiam omnia alia, quae sunt reservata in specie soli Principi & Imperatori propter excellentiam.*
Quod declaratur ibi.
- 178 *Restitutio ad samam, & potestas aggratiandi, est de reservatis soli Principi.*
- 179 *Dux Sabaudia, Dux Parma, Dux Urbini, ac alii similes Duces, possunt aggratiari, & ad samam restituere, tam vigore eorum*

SUMMARIUM.

- facilitati, quàm ex usu, & consuetudine,
- 180 Solus Princeps potest infusare spiritum vite instantie peremptæ.
- 181 Dux Mantua & Montisferrati, & alii Duces, Marchiones, & Comes Regales, possunt restaurare instantiam peremptam.
- 182 Dux Montisferrati, seu eius sacrum Consilium in Ducatu Montisferrati, ex consuetudine vigente, & semper practicatâ, infusât instantiam causarum verrentium coram Iudicibus ordinariis eius Vassallorum, licet ipsi sint investiti de mero & mixto Imperio, omnimodâ iurisdictione, ac de regalibus.
- 183 Instantia perempta suscitari potest in causis civilibus, & criminalibus: hoc tamen fieri debet cum sale discretionis, puta in spectâ sceleris magnitudine.
- 184 Instantia restaurari potest parte adversâ non vocatâ, nec citatâ.
- 185 Instantia restaurari potest bis, & millies.
- 186 Deus potest resurgere mortuum bis, & millies.
- 187 Argumentum de Deo ad Principem, vel Regem, respectu terrenorû, valet secundum Nevizanum. Author tamen hoc non approbat. ibi.
- 188 Instantia causa appellationis restaurari potest cum clausulâ, non obstante, quod appellatio fuerit deserta, vel de plenitudine potestatis, vel ex certâ scientiâ, vel motu proprio.
- 189 Declaratur Io. de Amic. & Cavagnol.
- 190 Instantia currit, etiam si steterit per Iudicem, ne causa expediretur, ut quia sit mutatus, absens, vel propter multitudinem causarum impeditus ex communi.
- 191 Imperans restorationem instantie lapsæ factæ, aut culpâ Iudicis, non tenetur reficere expensas retardati processus. Contrarium voluit Menoch. ibi.
- Sed ipse Menoch. reprehenditur ab Authore, à quo defenditur Bursat. contra quem Menoch. invehabas, ibidem.
- 192 Instantia quando negligentia actoris est perempta, expensæ sunt solvenda ab ipso Actore.
- 183 Instantia quando fuit lapsa dolo adversarii, ipse tenetur solvere expensas.
- 194 Princeps quando instauravit instantiam lapsam cum hoc, quod reficiantur expensæ, si pars eas non refeceris, agere non poteris.
- 195 Instantia lapsa culpâ & negligentia Actoris, & instaurata per Principem, nullâ factâ mentione expensarum, pars opponere potest, quod adversarius non audiat, nisi refectis Expensis.
- 196 Instantia lapsa culpâ, & negligentia Actoris, & instaurata per Principem

S V M M A R I V M.

Principem, nullâ factâ mentione expensarum, si pars non petierit earum restitutionem, valet iudicium.

- 197 Instantiâ peremptâ, partes possunt uno iâu, & unâ approbatione, omnia acta iterare, repetere, & renovare, ex cômuni.

Hoc declaratur duobus modis, ut ibi.

- 198 Solus Princeps potest imponere, & instituire novum veltigal.

- 199 Dux Sabaudia, ac alii Duces Regales, possunt imponere nova veltigalia.

- 200 Solus Princeps potest tollere, & sanare omnem defectum juris positivi.

- 201 Duces Regales possunt tollere, & sanare omnem defectum juris positivi.

- 202 Potestas legitimandi per rescriptum est de reservatis Papa & Imperatori, quæ non potest exercei, nisi ab his, quibus ipsi concesserunt, & commiserunt.

- 203 Dux Mediolani, & Dux Sabaudia, ac alii Duces Regales, legitime possunt in statu suo, quicquid alii dixerint, maximè si in investiturâ dictum sit, quod possint in suo Domino ea, quæ Reges Romani, & Imperatores facere possunt.

- 204 Rex de facto superiorem non recognoscens legitimare potest.

- 205 Fulvius Pacianus, Doctor Excellentissimus, fuit Auditor & Consiliarius Ducis Sablonete.

- 206 Legitimationes factæ à Ducibus Regalibus, valida sunt in eorum Dominis: sed non extenduntur extra eorum Dominia.

- 207 Summus Princeps superiorem non recognoscens potest esse iudex in causâ propriâ.

- 208 Duces, Principes, Marchiones, & Comites non recognoscences superiorem de jure vel de facto, vel habentes jura Imperialia, possunt esse iudices in propriâ causâ.

- 209 Solus Papa, vel Imperator, possunt removere appellationem,

- 210 Duces possunt tollere appellationem.
Addit. ad Dec. in c. pastoralis, sub nu. 15. in verbo proprio, de appellat. reprehenditur ab Authore ibi.

- 211 Solus Imperator potest legem condere.

- 212 Dux Mediolani, & Dux Sabaudia, ac alii Duces perpetui, habentes iura Imperii, possunt legem condere, & ei derogare.

- 213 Solus Imperator regulariter potest concedere immunitatem, & exemptionem à collectis, oneribus, & angariis, etiam in praedictis aliorum.

- 214 Dux Mediolani, Dux Mantua, Dux Sabloneta, & Dux Mutina,

SUMMARIUM.

ac alii Duces iura Imperii habentes, vel non recognoscences superiorem de factis, possunt ex observantia, & de iure, immunitatem concedere in preiudicium subditorum, cum clausula non obstante lege, vel clausula ex certa scientia.

- 215 Solus Princeps committit causas summarie, simpliciter, & de plano.
- 216 Duces regales possunt causas committere summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu & figura iudicii, ac sola facti veritate inspecta, etiam ex observantia.
- 217 Clausula sola facti veritate inspecta plenior est, & plus importat, quam clausula summarie &c.
- 218 Locumtenentes, & Viceduces non possunt committere causam cognoscendam summarie, simpliciter, & de plano, nisi Duces dederint sui locum tenentibus huiusmodi libertatem: de consuetudine tamen aliud servatur nu. 224.
- 219 Locum tenens nihil potest contra iura, nec legatus de latere.
- 220 Reservata Principi non transiunt in Locumtenentem ipsum Principis, generale mandatum habentem.
- 221 Locumtenens Principis licet possit omnia, qua ipse Princeps: non tamen potest facere ea, qua reservata sunt Principi in signum supreme potestatis, nisi expressum & speciale mandatū habeat.
- 222 Mandatum non presumitur.
- 223 Facta non presumuntur, nisi probentur.
- 224 Legati de latere, & Gubernatores Provinciarum, de consuetudine committunt causas cognoscendas summarie simpliciter, & de plano.
- 225 Solus Princeps potest resistere contra sententiam, qua transiit in iudicatum, vide sub nu. 226,
- 226 Magnus Dux Hetruria, ac alii Duces Regales, possunt restituere adversus sententiam in iudicatum transactam.
Requiritur tamen quod in rescripto dicatur, non obstante tali sententia, qua transiit in rem iudicatam, ibi.
- 227 Imperator, & Rex liber, possunt uti plenitudine potestatis.
- 228 Dux Mediolani, Dux Parma, Dux Mantua, Dux Sabaudia, Dux Urbini, ac alii Duces, & Principes Regales, possunt, & sunt in possessione utendi clausula plenitudinis potestatis in sui Dominiu.
- 229 Contrarium tenent aliqui.
- 230 Sed Author amplectitur conclusionem affirmativam, quam comm. probat num. seqq.
- 231 Corona aurea cum lapidibus pretiosis, qua solent coronari Duces, de-

SUMMARIUM.

signat plenitudinem potestatis, & insignia honoris.

- 232 In Coronâ, & per coronationem, Rex consequitur plenitudinem potestatis.
- 233 Vestes & indumenta Ducalia, ut pallium, designant Majestatem, & potestatis plenitudinem, sicut pallium Summi Pontificis, & Imperatoris.
- 234 Observantia & consuetudo mutanda non est, sed sequenda.
- 235 Observantia communis attendenda est.
- 236 Sufficit, aliquid ex communi observantiâ receptum esse, quicquid sit de iurâ subtilitate.
- 237 Consuetudine, & observantiâ vigente, iudex ab eâ in iudicando recedere non potest.
- 238 Observantia communis subsequenda, & recepta in ambigua Doctorum opinione, amplectenda est, non obstante dispositione iurâ communis.
- 239 Observantia est optima interpretis in his, quæ dignitatem & nobilitatem respiciunt, cum illa sit, quæ titulos tribuit.
- 240 Consuetudo attenditur in titulis.
- 241 Magnus Dux Hecuria appellatur, Serenissimus de consuetudine, & communi observantiâ.
- 242 Dux Urbini appellatur Serenissimus, de consuetudine, & communi observantiâ. Nec non Inviçissimus, ibi.
- 243 Dux Mantua, & Montisferrati vocatur Serenissimus de consuetudine, & communi observantiâ.
Nec non Magnus Dux, ibi.
Ioannes Franciscus Terzanius Cremona fuit Præceptor Authoris.
ibidem.
- 244 Dux Parma & Placentia vocatur Serenissimus, de consuetudine, & communi observantiâ.
- 245 Dux olim Ferraria appellabatur Serenissimus de consuetudine, & communi observantiâ.
Nec non Potentissimus, Inviçissimus, & magnus Princeps. ibi.
- 246 Dux Mutina Serenissimus vocatur.
- 247 Dux Mediolani appellatur Serenissimus, de consuetudine & communi observantiâ. Et inviçissimus, ibi.
- 248 Dux Sabaudia vocatur Serenissimus, de consuetudine & communi observantiâ.
Et Divus, Inviçissimus, & Potentissimus, ibi.
- 249 Duces Regales sunt Serenissimi.
- 250 Episcopi possunt appellari Serenissimi.

SVMMARIVM.

- 251 Non de nomine, sed de effectu curandum est.
- 252 Dignitates omnes non solum à Papà & ab Imperatore profluunt: sed etiam à lege & consuetudine.
- 253 Consuetudo pro lege observari debet: quia succedit loco legis, ulà deficit lex.
- 254 Par est virtus legis, & consuetudinis.
- 255 Consuetudo est illa, qua titulos & honores tribuit, & sub nu. 256.
- 256 Miles reputatur nobilis ex consuetudine in aliquibus Civitatibus, licet de iure communi militia non sit dignitas.
- 257 Ducali dignitas aded indies aucta fuit, ut bodiè existimetur Excelsa, & una ex maioribus.
- 258 Duces obtinent primum locum post Reges. Contrarium ibi. Sed Author tenet primum dictum, ibidem.
- 259 Ordo dignitatum cognoscitur ex ordine literæ.
- 260 Major ille præsumitur, qui primò nominatus est.
- 261 Archiepiscopus Mediolanensis debet præcedere Archiepiscopum Rayennatem, cum prius fuerit nominatus. vide sub nu. 294. vers. nec obstat.
- 262 Patriarcha Gradenfis debet præcedere presbyteros Cardinales, cum ipse reperiat in ordine litera primo loco descriptus. vide tamem sub nu. 265. & nu. 266.
- 263 Quilibet Patriarcha debet præcedere Cardinales. vide sub nu. 265. & seq.
- 264 Cardinales ex consuetudine præferuntur omnibus Patriarchis, exceptis Constantinopolitano, Alexandrino, Antiocheno, & Hierosolymitano. vide sub nu. 265. & seq.
- 265 Cardinalis Hostiensis præcedit omnes Patriarchas ex Privilegio: quia Papam consecrat, & ungit Imperatorem.
- 266 Consuetudo in præcedentiâ Cardinalium & Patriarcharum observari debet.
- 267 Sponsus an debeat primò interrogari, vel sponsa? & seqq. Vide ibi, quid Author opinetur.
- 268 Major honestas requiritur in fæminâ, quàm in viro.
- 269 Digniores, in sententiis proferendû prius dicere debent.
- 270 Vir est dignior fæminâ.
- 271 Mulieres ex personâ maritorum, dignitatem & forum consequuntur.
- 272 Mulieres coruscant radiis maritorum.
- 273 Matrimonium non vitiatur, siue primò interrogetur sponsus, siue sponsa, cum hoc non sit de substantiâ ipsius matrimonii.

SVMMARIVM.

- 274 Historia Franciscanorum minorum, & Papa Urbani.
- 275 Princeps est major Duce.
Contrarium sub nu. 227. quod tenet, & confirmat Author nu. seqq.
- 276 Consuetudo Neapolitana observat, ut Principes precedant Duces,
& sub nu. 277.
- 277 Consuetudini standum est in materiâ precedentia Ducu, & Principi.
- 278 Princeps nihil aliud est, nisi primus, & caput.
- 279 Imperator scribendo Ducibus Regalibus, appellat eos Principes.
- 280 Imperator dicitur propriè Princeps; alii verò inferiores; Domini dicuntur, impropriissimè Principes, secundum Restaur.
Contrarium tenuit Author de Ducibus Regalibus, ibi.
- 281 Maior & dignior quis dicitur ratione antiquioris institutionis.
- 282 Institutio Ducum prior & antiquior est institutione Principum.
- 283 Albericus Cibo Malaspina fuit creatus Princeps Masse.
Vespasianus Gonzaga fuit creatus Princeps Sablonera. ibi.
Federicus Picus fuit creatus Princeps Mirandula. ibi.
Iulius Cesar Gonzaga fuit creatus Princeps Bozuli. ibidem.
- 284 Terminus Clarissimus capitur in genere, & in specie: & in genere convenit omnibus dignitatibus, & in specie est quartus gradus dignitatum.
- 285 Adoprio est tanquam genus, & tanquam species.
- 286 Vespasianus Gonzaga Princeps Sabloneta, creatus fuit postea Dux: ejusdem Civitatis.
- 287 Argumentum ab absurdo vitando validum est.
- 288 Filius potest esse nobilior patre.
- 289 Argumentum ab ordine scripturæ sumptum, est debile, & fragile: movensq; robur habere censetur, nec ex illo fieri potest valida conclusio.
- 290 Ordo scripturæ an attendi debeat, est materia brocardica.
- 291 A brocardiis non licet arguere.
- 292 In materiâ brocardicâ certum fundamentum, vel certa decisio non constituitur.
- 293 Ordo scripturæ non attenditur, ubi certi sumus, dispositionem non dare ordinem majoritatis, vel precedentie.
- 294 Ordo scripturæ non attenditur, cum ratio dissuadet.
- 295 Clem. 1. de baptismo, loquens de Principibus, intelligitur de magnis Principibus Regibus equiparandis, à quibus non excluduntur magni Duces, Marchiones, & Comites.
Benifacius de Vitalinis reprehenditur ab Authore. ibi.

S V M M A R I V M.

- 296 *Marchiones sunt maiores Comitibus, nisi aliter consuetudine receptum sit.*
Par. de Putco notatur ab Auctore, eò quòd non alleget fideliter Hostiens. ibi.
- 297 *Marchiones perpetuò investiti, oensentur supremi Principes in suo Marchionatu, & omnia possunt qua potest Imperator in toto Orbe, ac ei aequiparantur in suo Marchionatu.*
- 298 *Dignitas Imperatoria facta est excelsa, licet à sua origine humilis, tenuisq; fuerit, ex quo olim Imperator creabatur, ut exercitui præfset, illiq; Imperaret.*
- 299 *Vbi fit mentio de Poeta simpliciter, apud Græcos intelligitur de Homero, & apud Latinos de Virgilio, per Excellentiam.*
Nomen Imperatorii quibus olim competeret, & qui primo illud sibi arrogaverint, & cur Cæsares relicto titulo Regis assumpserint nomen Imperatorii. ibi remissivè.
- 300 *Dux Florentia appellatus fuit Illustrissimus.*
- 301 *Dux Parma appellatus fuit Illustrissimus.*
- 302 *Dux Mantua appellatus fuit Illustrissimus.*
- 303 *Dux Urbini vocatus fuit Illustrissimus.*
- 304 *Dux Sabaudia vocatus fuit Illustrissimus.*
- 305 *Dux olim Ferraria vocatus fuit Illustrissimus.*
- 306 *Dux Mutina appellatus fuit Illustrissimus.*
- 307 *Dux Mediolani appellatus fuit Illustrissimus.*
- 308 *Dux Sabloneta vocatus fuit Illustrissimus.*
- 309 *Duces olim de consuetudine appellabantur Illustrissimi.*
- 310 *Duces Italia de consuetudine appellati sunt postea Excellentissimi.*
- 311 *Dux Florentia vocatus fuit Excellentissimus.*
- 312 *Dux Mantua, & Montisferrati vocatus fuit Excellentissimus.*
- 313 *Dux Parma & Placentia appellatus fuit Excellentissimus.*
- 314 *Dux Sabloneta appellatus fuit Excellentissimus.*
- 315 *Dux Sabaudia vocatus fuit Excellentissimus.*
- 316 *Dux Urbani vocatus fuit Excellentissimus.*
- 317 *Dux olim Ferraria appellatus fuit Excellentissimus.*
- 318 *Dux Mutina appellatus fuit Excellentissimus.*
- 319 *Dux Mediolani vocatus fuit Excellentissimus.*
- 320 *Reprehensibile iudicari debet, si secundum varietatem temporum statuta quog; variantur humana.*
- 321 *Nihil in humana cõditione cõsistit, quod mutationem non sentiat. Dispositiones Mundi mutata sunt, & nihil perpetuum sub sole, ibi.*
- 322 *Duces moderni valde differunt ab antiquis.*

SUMMARIUM.

- 313 Ducatus regulariter non transit ad posteros.
- 324 Duces moderni perpetuò investiti transmittunt Ducatum ad posteros.
- 325 Duces moderni regulariter habent officium perpetuum, & omnimodam jurisdictionem.
- 326 Duces perpetui digniores sunt temporariis, non transmittentibus Ducatum ad posteros.
- 327 Duces habentes jura Imperialia sunt majori titulo decorandi.
- 328 Duces antiqui praeerant sex vel septem millibus militum: & praeerant Magistro militum Aprica, qui Capitanem generalium nunc appellatur; moderni vero praesunt longè majori numero subditorum, & nemini parent.
- 329 Ex diversis non bene inferitur.
- 330 Illustris, & Magnificus idem sonat.
- 331 Reges Francia, & Lusitania appellati fuerunt à Papâ Excellentissimi.
- 332 Rex Francia appellatus fuit Magnificus à Papâ.
- 333 Reges Francia, & Lusitania appellati fuerunt Illustris à Papâ.
- 334 Imperator fuit appellatus Excellentissimus à Papâ.
- 335 Imperator fuit appellatus Illustrissimus à Papâ.
- 336 Imperator fuit appellatus à Papâ Serenissimus.
- 337 Papa appellat Reges, Charissimos filios; reliquos verò Principes, dilectos filios.
- 338 Denominatio quando fit à pari, vel minori, nominatus decorandus est majori titulo: secus si denominatio fiat à superiore.
- 339 Papa loquitur tanquam pater spiritualis.
- 340 Pater filio omnem honorem impendere non tenetur.
- Decius defenditur ab Authore ibi, & sub nu. 341. vers. quo verum, cum seqq.
- Ioan. Bolognet reprehensus ab Authore. ibidem.
- 341 Doctore quantum magno non creditur, nisi dictum suum probet per authenticam scripturam.
- 342 Patriarcha potest facere ante se Crucem deferre, nisi in Urbe Romana, & ubicumq; Summus Pontifex fuerit, aut ejus legatus utens insigniū Apostolica Sedis.
- 343 Praesente legato de latere, officium legati minorum quiescit, quam diu legatus major praesens fuerit.
- Lancellos. Conrad ab Authore reprehensus, ibi.
- 344 Honor alicui competens non est sumendus praesente superiore, propter reverentiam ipsius superioris.
- 345 Episcopi assistentibus Cardinalibus non portant Rochetum.

SUMMARIUM.

- 346 *Prætores discoopertum, nec Cardinales assidente Papâ.*
Prætores Civitatum non ferunt baculum iustitiæ, assistente Pro-
vincia præside,
- 347 *Papa est major Imperatore, & Regibus, ut Sol major est Lunâ;*
quoniam quanta est inter Solem, & Lunam differentia, tanta
est inter Papam, & Imperatorem.
- 348 *Lex dicitur omne id, quod in ratione consistit.*
- 349 *Quærere legem & auctoritatem, ubi adest naturalis ratio, infir-*
mitas est intellectûs.
- 350 *Omnes casus non possunt legibus singulatim comprehendi, quia*
plures sunt casus, quàm leges.
- 351 *Author dubitat de quadam opinione Menochii.*
- 352 *Fendarii status Mediolani non possunt gratias delictorum facere,*
nisi quo ad bona, & pœnam, quæ ipsis applicantur, non respe-
ctu persona.
- 353 *Fendarii status Mediolani non possunt se impedire de vectigali*
salu, nec impedire Officiales ipsius salu sub pœna.
- 354 *Fendarii status Mediolani puniuntur receptantes bannitos, vel*
eos non capientes.
- 355 *Fendarii status Mediolani non possunt statuere contra jus com-*
mune, nec possunt rescribere Prætoribus, & eorum officialibus,
ut procedant summarie in causis ordinariis.
- 356 *Fendarii Mediolani non possunt se impedire aliquo modo de*
pertinentibus ad annonam.
- 357 *Fendarii Mediolani non possunt apponere clausulas appellatio-*
ne remotâ, vel mandare, quod procedatur simpliciter, & de
plano.
- 358 *Titulus Excellentissimi competit Marchioni Castioni à Stiveriis.*
- 259 *Marchio Castioni à Stiveriis est Princeps Romani Imperii.*
- 360 *Regalia & Iura Imperii competunt Marchioni Castioni à Stiveriis.*
- 361 *Omnia Imperatori reservata communicantur Dominis, quando*
in eorum investituris apposita sunt verba, quod possint ea
omnia, quæ Romani Imperatores & Reges facere possunt.

Nobilissima

Obilissima dubitatio non levis (iudicio meo) ponderis excitatur, Nunquid titulus Serenissimi conveniat Ducibus Italiae, regalia, juraque Impetij habentibus, adeo ut jure defendi possint, dum permittunt, se hoc titulo insigniri? Quam rem uti scitu dignam exactâ diligentique consideratione examinabo pro paucitate ingenii mei, referendo fundamenta utriusque partis, † ut opposita juxta se posita magis elucescant, secundum Philosophum, quem sequitur Bald. in l. 1. sub nu. 4. vers. reverteror ad propositum. ff. de his, qui sunt sui, vel alieni jur. & Mar. Anguissol. in conf. 191. nobilis vir. nu. 1. vers. & quoniam, vol. 1. & Ioan. Bapt. Asini. in praxi judiciorum. §. 3. cap. 31. nu. 1. in 1. par. & Crau. in conf. 135. verba decreti, nu. 18.

Nonnulla igitur sunt, quæ suadere videntur, titulum Serenissimi non convenire prædictis Ducibus.

Primum enim adducitur, † quod solus Imperator dicitur Serenissimus, & Augusta Serenissima, & Reges, qui non recognoscunt superiorem, Serenissimi dicuntur, ut ait Bald. in l. bene à Zenone, in 1. lect. in addit. C. de quadrien. præscript. quem sequitur Restaur. in tract. de Imperat. quæst. 2. vers. communiter nuncupatur, & Afflict. super constit. Regni, in prælud. quæst. 13. n. 5. & hoc idem de Imperatore notavit Purpurat. in l. 1. sub nu. 28. vers. & per hunc modum. ff. de off. ejus, cui mand. est jurisdic. & ibi Io. Bolognet. nu. 11. vers. unde verior, ubi ait, quod titulus proprius Imperatoris est Serenissimus, vel Serenissima Majestas: & Soc. in c. ex speciali, nu. 3. & sub nu. 5. de juda. & de Regibus idem voluit Ant. Corset. in tract. de potest. reg. in 3. par. sub nu. 17. vers. puto tamen, ubi loquitur de Rege Franciæ, & de Rege Hispaniæ, & Ioan. Bolognet. in d. l. 1. sub nu. 19. vers. quinimò possunt dici Serenissimi. ff. de off. ejus, cui mand. est jurisdic. & ibi Purpurat. nu. 114. ubi dixit, quod titulus Serenissimi convenit Regibus Franciæ, & Hispaniæ, quia non recognoscunt superiorem, quod idem scriptum reliquit Lancelot. Conrad. in templo omnium judicium in cap. 2. de Rege. §. 3. nu. 6. lib. 1. addens, his Regibus convenire Imperatoris nomina. Et hujusmodi nomina, & titulum Serenissimi convenire Regibus non recognoscentibus superiorem, tradit Peregrin. Iannin. in tract. de citat. real. lib. 1. cap. 1. nu. 723. vers. Reges quoque, & sub nu. 756. vers. quinimò Reges, & ideo convenire Regi Franciæ, & Hispaniarum, subdit ibi. nu. 757. vers. qui nam verò & nu. 764. vers. diciturque, & idem quoque de Rege Franciæ dixit Andr. ab Exea in rubr. de constit. nu. 94. & Ioan. Nevizan. in conf. 12. num. 11. vers. ideo secundum Decium, inter consilia Bruni, qui

num 15. *vers. pramitto*, eundem Regem Serenissimum appellavit, prout fecit etiam Franc. Marc. in *quest. 237. num. 3. vers. & pariter in 1. par. & ubique per Doctores, & de Imperatore, & Regibus idem scriptum reliquit Bombin. in conf. 22. clarum est num. 26. vers. item arianu. col. 7. & Barbat. in tract. de prestat. Cardin. in 1. quest. 1. par. princip. sub num. 20. & Curt. sen. in *cos. 79. super articulo sub num. 3. vers. sic Episcopi*. ubi dixit, quod nomen Serenissimi est nomen Regium, & Imper.*

- 3 Secundo adducitur, † quòd omnes dignitates, omnesque earum tituli, vel præminentia, à summo Pontifice vel ab Imperatore tanquam à fonte profluunt, & emanant, ut ait Bald. in *cap. 1. sub num. 1. in 1. notab. quis dicat. Dux vel March* ubi alii, & Jas. in *l. 1. num. 4. ff. de off. ejus, cui mand. est iurisdic. licet Menoch. in conf. 302. qui honoris, num. 7. vers. primo quia, vol. 4. eum allegat in l. 1. Cod. de summa Trinit. sed quicquid sit, hujus opinionis fuit etiam Purpurat. in *d. l. 1. num. 26. vers. & dicit Baldus. ff. de off. ejus, & ibi Curt. jun. num. 6. vers. adducit, & Lancellot. Conrad. in templo omn. judic. in tit. de Imperatore. § 1 in verbo, Orbem, num. 4. vers. quòd sit, lib. 1. & in tract. de duello, & pace, tit. de provocato. conclus. 77. num. 3. in 3. par. & iterum Purpurat. in *l. more majorum sub num. 9. vers. & ita Papam ff. de iurisd. omn. jud. & D. Pacianus in cap. 43. num. 8. vers. ex quo inferitur, lib. 2. de probat.***

Sed istis Ducibus nec à Papâ, nec ab Imperatore tributus est titulus Serenissimi; ergò videtur dicendū, hujusmodi titulum ipsis competere non posse.

- 4 Tertiò ad prædictorum confirmationem urget, † quòd Ducalis dignitatis origo tenuis, & humilis fuit, ut ait Menoch. in *d. conf. 302. nu. 48. vol. 4.* † cū apud Romanos diceretur Dux, cui Imperator exercitūs partem ducendam mandabat, & posteriore tempore dicti sunt Duces illi, quibus Rex, aut Populus, Regionis alicujus administrandæ potestatem dederat, ut latè declarat Marin. Freccia in *tract. de subfeud. lib. 2. tit. quā dicatur Dux. sub num. 1. 3. 6. 9. & 10. & Menoch. ind. conf. 302. num. 49. subdens num. 50. † primam Ducum in Italia Institutionem, ut demandatas sibi Provincias regerent, atque administrarent, fecisse Longinum primum Justiniani Imperatoris Exarchum Quidam tamen volunt, in Italiâ Ducalē dignitatem habuisse originem à Longobardis, ut ait Franc. Marzar. in *conf. 26. super controversia nu. 11. vers. ducariam verò*. Sed dicendū est, Duces primò institutos fuisse ab Exarchis, deindē à Longobardis, ut explicat Leander Albertus in *descriptione Italia, in 3. regione*, licet*

licet Matin. Freccia ubi supra num. 3. affirmet, à Longobardis Ducum nomen in Italià provenisse, & subdit Marzarius in loco mox citato, nostri temporis Ducatum ab exercitùs Romani Ducibus emanâsse, tanquam illi ab Imperij Romani Principibus fuerint donati territorij, quæ tamen ab ipsis Principibus recognoscerent, & idem nos docuit Lancellot. Conrad. in templo omn. jud. lib. 1. cap. 4. de Duce, nu. 4. vers. hõsq, Duces, & Alciat in tract. de singul. certam. in cap. 32. nu. 5. vers. sequuntur Comites. ubi ait, quodd dignitates Ducum, Marchionum, & Comitum, quæ Carolo Magno, ejusque liberis rerum potentibus, his cõferebantur, qui Principis ipsius nomine administrabant: mox sub Germanis Cæsaribus in proprij juris titulum transire cõperunt. Ex quo patet, Marzarium imperfectè legisse. Alciat in d. cap. 32. quia non dixisset, ipsum Alciatum prætermisisse declarate, qualiter Ducalis dignitas originem habuerit, & prædictis addo Joan. Thom. Minado. in constit. Regni, in aliquibus, in verbo, Comitum, & Baronum, num. 3. de successione filiorum Comitum. & Baronum, ubi dixit, Duces à ducendo exercitu dictos esse, qui postea in Civitatibus, aut Oppidis per Imperatores constituti sunt participes facti Jurisdictionis, & Imperij.

Quartò adduco, † quodd Duces sunt tantum Spectabiles. l. raptores. C. de Episcop. & Cler. l. 2. §. 1. C. de off. præf. Prætor. Apr. l. nemo. C. de off. milit. judic. l. neminẽ. l. tam collatores. C. de re milit. l. 12. §. 1. in Auth. de appellat. & intra qua temp. appell. deb. l. Provincialiũ. C. de erog. milita. lib. 12. l. unica. C. de rapt. virgin. Bal. in cap. cùm accessissent, n. 10. vers. nam Imperator, de constit. & Alex. in rubr. ff. de jurisd. omn. iud. n. 11. vers. quodd autem Duces & Iac. in cons. 144. circa primum dubium, sub. num. 1. vers. non obstat decisio, vol. 2. & in l. 1. num. 3. ff. de off. eius, & ibi Curt. jun. num. 15. vers. circa gradum, & Menoch. in cas. 68. num. 45. de arbit. Iud. & Socin. in rubr. ff. de off. eius, sub num. 6. vers. tertio quod de ordine. & sub num. 7. vers. tertia eius conclusio, col. 2. & Ant. Corset. in tract. de potest. reg. in 3. par. sub nu. 15. quanquàm aliqui voluerint, eos esse illustres, inter quos est Jacob. de Nigris in l. 1. sub n. 1. sub vers. 1. ex prædictis. ff. de off. eius, & ibi Decius n. 22. vers. tertio spectabilis Quodd verum est, quando Duces sunt electi de numero Illustrium, ut declarat ibi Alex. nu. 20. & alio modo declarat Alciat. in tract. de singul. certam. c. 32. sub n. 7 ubi ait, eos Duces esse Illustres, qui regali potestate præfulgent, & legibus soluti sunt, nec ex facto Cæsaris potentiam formidant, ut Mediolanensis, Austriacus, Burgundus, & Britannus, & alio modo declarat Joan. Bolognet. in d. l. 1. sub num. 23. vers. tamen dici potest. ff. de off. eius, dicens, Illustres esse Duces existentes

apud latus Principis, vel militares, & contra Decium tenuit Petr. Calefat. *ibi nu. 46. vers. Duces etiam, & in tract. de Equestr dignit. nu. 108.* dicens non esse verum, quodd essent aliqui Duces Illustres. nam Magistratus ipsius Ducatus erat spectabilis tantum, licet is, qui huiusmodi Magistratum gerebat, posset alia ratione aliove titulo esse Illustis, & contra Decium tenuit Purpurat. *in d. l. 1. nu. 17. vers. sed contra hanc resolutionem ff. de off. ejus, & Gasp. Vallasc. in l. Imperium, sub nu. 68. vers. & in eodem gradu ff. de iurisdic. omni. l. 1. d. dixit, quodd illi Duces, Comites, & Marchiones, qui non recognoscunt Superiorem sunt Illustres, & non aequiparantur praefidi, sed Principi Et quodd Duces sunt tantum spectabiles, iterum repetivit Petr. Calefat. *in tract. de Equestr. dignit. nu. 134. vers. in tertio, cuius opinionis fuit etiam Lancelot. Coniad. in tract. de duello, & pace, in titulo de provocato, conclus. 77. num. 7. in 3. par.**

Quintò confert, quodd iure cautum non reperitur, Duces
 3 insigniri debere titulo Serenissimi, & idè, † quod non dicit lex, nec nos dicere debemus. *l. si servum. §. 2. ibi non dicit Prator. ff. de acquir. hered. & in Authen. de non eligen. secun. nuben. §. sin autem non valuerit ibi, ne qualibet est lex aliquid tale dicens.*

Sextò, & ultimò, suffragatur, quodd majores, & antecessores
 9 istorum Ducum nunquam eo titulo usi sunt: quocirca appellare eos Serenissimos, esset inducere novitatem quandam, † quæ à lege damnata est, *c. quis nesciat, 11. distin. cap. consuetudines de consuetud. Menoch. in d. cons. 302. num. 16. vol. 4.*

Quibus tamen non obstantibus contraria sententia visa est mihi verior, & probabilior, nempe quodd titulus Serenissimi conveniat istis Ducibus Italiae, quibus Regalia, & jura Imperialia competunt.

Primò igitur in hanc sententiam me movet exemplum Do-
 10 mini nostri Iesu Christi, qui quandoque Rex, quandoque Dux, promiscuè appellatus fuit, ut de titulo Regis habetur *in cap. dominus noster 92. distin. & probatur Marc. cap. 15. num. 2. & Luc. cap. 23. num. 3. & Ioan. cap. 18. num. 37.* ubi Christus Pilato dicenti ei, ergo Rex es tu? respondit, tu dicis, quia Rex sum: & de titulo Ducis habetur apud Matth. *in cap. 2. num. 6.* in illis verbis; Et tu Bethlehem terra Iuda, nequaquam minima es in Principibus Iuda, Ex te enim exiet Dux, qui regat Populum meum Israel. Ex quo probatur, quodd Ducalis dignitas in tanta honoris celsitudine posita, & instituta fuit, ut inter Duces & Reges nulla differentia constitueretur.

Hoc idem

Hoc idem probatur in *cap. 9. num. 16.* Regum 1. ubi habetur, † quod Saul primus Rex Israel appellatus fuit Dux unctus, in il-
 lis verbis: Unges eum Ducem super Populum meum Israel, cui
 rei plurimum conferunt scripta in *cap. 1. num. 5. Paralipomenon.*
 1. ubi traditur, quod mortuo Adad Duces pro Regibus in Eddom
 esse cœperunt; per quem textum Nicolaus de Lyra in *cap. 36. su-
 per Genesi, in verbo, hi Duces, dixit, quod de filiis Esau exierunt in*
terra Eddom primò Duces, deinde Reges, quia fecerunt sibi Re-
gem, tertio iterum Regnum redactum fuit ad Ducatum. Et hoc
 idem accidit in Ducatu Burgundia. † Nam olim illa regio erat
 Regnum: deinde Regnum fuit redactum ad Ducatum, ut attesta-
 tur Chassan. in *consuetud. Burgun. in proœm. in verbo, Duc. num. 5. vers.*
& olim erat, & idem dicitur de Hetruria, quæ olim erat Re-
gnum. nam Porfena fuit Rex Hetruria, ut legitur apud multos,
præsertim apud Val. Max. lib. 3. tit. de patient. cap. quid enim, &
Liv. libr. 2. ab urb. condit. deinde redacta fuit ad Ducatum. nam, ut
sciunt omnes, ejusdem Regionis est hodie Magnus Dux, Potentis-
simus, & sapientissimus Ferdinandus Medices. Unde si de Du-
 catu fiebat transitus ad Regnum, & de Regno fiebat promiscue
 regressus ad Ducatum, concludendum est, quod inter Duces, &
 Reges sola erat differentia in nomine, non autem in dignitate;
 alioquin à Regno non fuissent reversi ad Ducatum; † quia in
 dignitatibus non fit descensus, & non promovet quis de majo-
 ri ad minus. *cap. 1. de Cleric. non residen. cap. legimus, in fin. 93. distin.*
1. ut gradatim. ff. de munerib. Archidiacon. in cap. frustra, num. 2. vers.
secundò quia, 8. distin. & Menoch. in cons. 902. quemadmodum, num.
10. & seqq. vol. 10.

Secundò moveor argumento, quod sicuti Ducibus in suis do-
 miniis convenit & titulus Majestatis, † qui titulus est solius Impe-
 ratoris, vel Regis, ut ait Menoch. in *d. cons. 302. num. 32. vers. secunda*
comprobatur, vol. 4. qui licet nihil alleget ad id probandum, attamen
quoad Imperatorem allego textum in proœm. Instit. ibi, Imper-
atoriam Majestatem, & in l. si Imperialis Majestas. C. de legib. & quo
ad Regem allego. l. 1. ibi Regie Majestatis. C. ut nemo privat. Afflict.
in proœm. constit. Regni, in verbo, cum igitur num. 1. & Decian. in cap.
4. num. 4. vers. contra Reges, lib. 7. rerum crim. & de utroque tradit
Boer. in tract. de seditios, lib. 6. præsupposito, num. 11. vers. nam certum
est, quamquam multi dicant, Reges non habere Majestatem, sed

Imperatorem tantum: ut ait Andr. de Iser. *in tit. de no. forma fidelit. sub num. 8.* ed, quia jura loquentia de Regiâ Majestate, loquuntur de ipso Imperatore, ex quo ipse Imperator est Rex Romanorum, ut ibi subdit, & scriptum quoque reliquit *in tit. qua sint regal. sub num. 77.* tamen videtur inclinare in contrariam sententiam:

- 15 quia † Reges majorem potestatem habuerunt ab initio. *l. 2. §.*
 16 *exactis ff. de orig. iur & † lege Regiâ translata est potestas in Im-*
 17 *peratorem. l. 1. ff. de constit. Princip. & † plus juris habet Rex in*
 Regno, quàm Imperator in Imperio, si verum est quod dixit Curt.
jun. in cons. 1. num. 3. & Andr. ab Exeâ in rubr. de constit. nu. 92. quia
 transmittit regnum ad hæredes. *cap. licet. de vor. quod non facit*
 Imperator; quia Imperium est ex electione *cap. venerabilem, de elect.*
 & tradit Andr. de Isern. *in tit. de hi, qui fend. dare poss. num. 11. vers.*
Rex est Monarcha, & in tit. qua sint regal sub num. 77.

Ita & dictis Ducibus convenire debet titulus Serenissimi.

- 18 Et quodd † titulus Majestatis conveniat his Ducibus in su-
 is dominijs, id voluit Antonin. Tessaur. *in prefat. ad suas deci-*
siones Pedemontanas, sub num. 14. vers. minus etiam obstat, ubi deci-
 dit adversus quandam rationem, quæ adducebatur in contrari-
 um, quodd Duces eorum modestiâ noluerunt Majestatis titulo
 uti, ut Cæsari, & majoribus Regibus quid relinqueretur.

- Et licet Antoninus Tessaurus nil alleget ad probandum,
 quodd Ducibus conveniat titulus Majestatis; attamen ego addu-
 cam quodd in proposito notavit Menoch. *in cons. 301. num. 32.*
vers. secundo comprobatur, vol. 4. ubi ait, hoc aperte probari ex eo,
 19 quodd † Majestas dicitur status major. *cap. felicitis, de pen. in 6.*
clerm. 1. eo titulo, vel major potestas, ut voluit Lucas de Pennâ
in l. fin. num. 10. Cod. de delat. lib. 10. & Bellem. in cons. 15. factum
est tale, num. 7. & utramque interpretationem approbavit Old-
rad. in cons. 43. quaritur utrum, num. 8. vers. circa sextam quasi-
onem, & Gigas in tract. de crimin lese Majestatis, sub rub. quom-
plex sit majestas, num. 24. vers. dicitur autem, lib. 1. & Chaffan. in
Catalog. glor. mundi, in 1. par. quest. 70. & Boer. in tract. de sedi-
tios. in 6. presupposito, num. 19. & Barbat. in cons. 22. à Iove prin-
cipium, num. 2. vers. praterea, vol. 3. & in cons. 70. viso puncto, sub
 20 *num. 30. in fin. vers. praterea facit, vol. 4.* ubi propterea dixit, Mar-
 chionem olim Ferrariæ habuisse Majestatem, & Decian *in cap. 1.*
num. 3. vers. Majestas, lib. 7. rerum crim. cum igitur Duces, de qui-
 bus agi-

bus agimus, in suis dominijs sint major status & potestas, sequitur dicendum, eos habere Majestatem.

Quæ res maximè confirmatur ex eo, quodd scribunt multi Doctores dicentes, † crimen læsæ Majestatis committi à subditis contra Marchiones, ut ait Menoch. *in conf.* 302. *num.* 33. *vol.* 4.

Unde si Majestas convenit Marchionibus, multò magis convenit Ducibus, quia † ipsi sunt majores Marchionibus, ut ait Roland. à Valle *in conf.* 1. *num.* 99. *vol.* 1. licet aliqui non benè senserint dicentes, Marchiones, vel esse majores Ducibus, ut fecit Menoch. *in d. conf.* 302. *num.* 40. *vers.* 5. *confert.* *vol.* 4. allegando Hostiens. *in summâ de pœnit. & remiss.* §. cui Marchio, *num.* 38. *in princip.* & Lucam de Pennà *in rubr. Cod. de Comit. Consistorian. lib.* 12. & Boer. *in addit. ad tract. de auth. magni consilii num.* 109.

Vel saltem à pari procedere cum Ducibus, ut ait idem Menoch. *in loco moxmo citato*, qui allegat Challan. *in Catalog glor. mundi, in 1. par. conclus.* 19.

Sed † certè Menoch. deceptus est in allegando Hostiens. Lucam de Pennà, & Boer. posteaquam Hostiens. & Boer. contrarium tenuerunt dicentes, Ducem esse majorem Marchione, *hic num.* 109. *in addit. ad tract. de auth. magni consil. ille verò in d. tit. de panit. & remiss.* §. cui Marchio, *num.* 38. *in princip.* & Luc. de Pen. *in d. rubr. Cod. de Comit. Consisto. sub num.* 1. *circa medium, vers. vel dic. col.* 2. *lib.* 12. loquutus est de Marchionibus & Comitibus, non de Ducibus & Marchionibus, ut rectissimè animadvertit Petr. Calefa. *in tract. de equest. dignit. num.* 119. qui pariter ibi notavit, Ducem esse majorem Marchione, *quod idem antea notavit num.* 106. Quapropter patet, Challaneum & Menochium in locis suprâ citatis in errorem lapsos esse, dum scripserunt, Marchiones esse pares cum Ducibus; quia id minime verum est, cum Duces sint majores Marchionibus, ut dixi; quam opinionem amplexus est quoque Lancellot. Conrad. *in templo omn. jud. lib. in tit. de Duce, cap.* 4. *num.* 9. *vers.* est quoque Dux, & D. Pacian. *in cap.* 26. *num.* 142. *lib.* 2. *de probat.*

Et propterea Boer. *in addit. ad tract. de auth. magni consil. num.* 108. inquit, † Duces præcedere debere Marchiones, subdens hanc esse veram opinionem, quam tenuit D. Bacian. *in cap.* 25. *num.* 74. *lib.* 2. *de probat.*

Quæ res non mediocriter confirmari potest ex eo, † quodd Duces habent sub se Marchiones, ut in Franciâ, ut scribit Challaneus *in Catalog. glor. mund. quintâ parte, consideratione* 46, & in

Germaniâ, ut tradit de utroque Marin. Freccia in *tract. de subfeud. lib. 2. tit. quis dicatur Dux, num. 43.* & in Italiâ videmus, quoddam Dux Mutinæ & Regij, Dux Mantuæ & Montisferrati, Dux Parmæ & Placentiæ, Dux Urbini, & Dux Sabaudix, habent sub se Marchiones, & Comites, ut de multis commemorare possem.

- Similiter confirmari potest ex qualitate ornamentorum Ducis & Marchionis. Nam † corona Ducis designans dominium & jurisdictionem, ac regalem dignitatem sibi à Principe concessam, est magis rotunda, cum gemmis, & lapidibus pretiosis affixis, seu insculptis: corona autem, seu potius circulus Marchionis, est absque tantâ rotunditate, & sine gemmis, & lapidibus pretiosis, ut ait Marin. Frecc. in *d. tit. quis dicatur Dux, nu. 44. & n. 45. lib. 2. de subfeud.* ubi propterea subdit, hoc esse ad demonstrandum, dignitatem Ducalem esse magis præfulgidam & illustrem. Nam sicut gemmæ illæ & pretiosi lapides prælucent; sic ipse Dux cum suâ coronâ ornatâ magis est excellentior. nam † ex qualitate ornamentorum dignoscitur majoritas dignitatis. *cap. ut apostolice, de privileg. in 6. & ibi hoc notat Geminian. num. 2. & Marin. Freccia in d. tit. quis dicatur Dux, num. 46. vers. nam ex qualitate.* Et licet † aliqui dixerint, absolute hos Duces non habere Majestatem, ut fecit Decian. loquens de his, qui superiorem recognoscunt in *cap. 4. num. 8. vers. sed an prædicta, lib. 7. rerum crim.*
- Alij verò dixerint † non esse æqualem, seu tantam Majestatem in prædictis Ducibus, seu alijs Dominis Superiorem recognoscentibus, quanta est in Imperatore, ut ait Socin. in *conf. 275. in causa fratrum, sub num. 8. vol. 2. & Ripa in rub. de confir. num. 8. quod repetivit in resp. 14. num. 8. tit. de divers. rescript.* qui movetur exemplo Stellarum, quarum † splendor non æque lucet, sicut splendor Solis, subdens propterea, quoddam † Coquus, & Barbitonsor horum Dominorum non erunt nobiles, sicut nobiles sunt Coquus, & Barbitonsor Imperatoris, prout hoc ultimum voluit etiam Roman. in *sing. 655. nunquid esse Coquum, num. 2. & Boer. in decis. 222. sub num. 10. vers. aut est Coquus, & Purpura in l. 1. num. 32. ff. de off. ejus, cui mand. est jurisdic.* & multos in hanc sententiam adducit Tiraquell. in *tract. de nobilit. cap. 30. num. 10. vers. sed & Coquus, & Cotta in Memorial. in verbo, Coquus*, ubi etiam ait † quoddam apud Antiquos Coquus vilissimum mancipium fuit, & æstimatione, & usu, licet post devictum Antiochum ex vilis ministerio postea Romæ ars haberi cœpta sit; & quoddam Coquus dicatur

dicatur exercere vile officium; licet hoc non habeat locum in Co-
quo Principis, qui dicitur habere dignitatem. voluit D. Pacianus
in cap. 26. num. 86. lib. 2. de probat. ubi subdit, quod aliud observa-
tur de consuetudine.

Affirmantes idcirco nonnulli, crimen ꝑ læsæ Majestatis
non committi propriè adversus ipsos Duces, seu alios Dominos
superiorem recognoscentes; sed largè, & impropiè tantum, ut
ait Bellon. in cons. 23. resolvendo plura dubia, num. 5. vers. & quam-
vis. & Brun. in cons. 28. nobilis Domine, num. 3. & seq. & Socin. jun.
in cons. 105. quanvis, num. 10. in fin. & num. 21. vers. secundò principa-
liter, & num. 25. & 26. vol. 3. & Roland. à Valle in cons. 74. inhe-
rendo, num. 3. vers. item & similiter, volum. 3. & Ang. Aret. in tract.
de Malefic. in verbo, che hai tradito, num. 3. & ibi August. de Arim.
num. 4. 5. & num. 6. & Decian. in cap. 4. sub num. 8. vers. sed an pra-
dicta, lib. 7. verum crim.

At ꝑ propriè committi tantum contra Imperatorem, vel
Rempubicam Romanam, vel contra quemcunque Principem,
superiorem non recognoscentem, ut videre est apud Minsing. in
observat. 41. dubitatum quoque fuit. Cent. 5. & Ant. Gabr. in tit. de
criminal. conclus. 37. num. 7. & 8. lib. 7. & Decian. in cap. 4. num. 6.
vers. & generaliter, & vers. verum breviter, lib. 7. verum crimin. & Fa-
tinac. in cit. de Inquisit. quest. 10. num. 43. vers. sublimita hanc secun-
dam limitationem, lib. 1. quest. & communi opin. crim. qui allegant
ad saturitatem alios Doctores hoc idem sequentes, quibus addo
Joan. Fabr. in proem. Instit. num. 1. ubi ait, quod Duces non dicū-
tur habere Majestatem, ita ut in eos conspirantes majestatis cri-
mine teneantur, si superiorem recognoscunt.

Addentesque aliqui, quod quatenus de consuetudine & de
facto servaretur, ut conspirantes in Duces, vel Dominos reco-
gnoscentes superiorem, crimen læsæ Majestatis committerent; ut
multis placuit, de quibus inferiùs mentionem faciam; attamen,
l. quisquis. Cod. ad leg. Jul. Majest. non habet ꝑ locum contra fi-
lios, nisi quando crimen committitur contra Cæsarem, vel Rem-
publicam Romanam: non autem quando committitur contra Prin-
cipes recognoscentes superiorem, ut scripsit Decius in cons. 410.
in causa mota num. 28. vers. ex quibus verbis, & Gigas in tract. de cri-
min. læsæ Majest. lib. 1. tit. qualiter, & à quib. crimen læsæ Majest. com-
mittitur, quest. 29. num. 2. vers. unum tamen non obliviscaris, & num. 3.
& Cœpol. in cons. num. 79. ego consulta, num. 2. vers. ratio tamen,

& Grammat. in decis. 6. Magnificus Hektor. num. 19. & Boer. in traſ. de ſeditioſis in 6. præſuppoſito, num. 6. & Alciat. in conſ. 9. quia articulus, num. 1. lib. 7. & Alex. in conſ. 13. conſideratiſ, num. 3. & ſub num. 7. vol. 6. & Crav. in conſ. 224. congregans gentes, ſub num. 6. Salycet. in d. l. quiſquis, num. 4. verſ. quero tunc. Cod. ad leg. Jul. Maieſt. & Menoch. in caſ. 316. num. 28. de arbitr. judi. & Odd. in conſ. 38. factum, quod proponitur, num. 35. 36. & num. 37. & Burlat. in conſ. 147. quod dominus Pojanus, num. 1. verſ. primo quia, vol. 2. licet loquatur per verbum forte, & Roland. à Valle in conſ. 74. inhaerendo, num. 5. & ſeqq. vol. 3. ubi dixit, hanc eſſe communem opinionem, quam patiter communem nuncupavit Clar. in §. læſa Maieſtatis, verſ. dubium eſt: & hujus opinionis fuit etiam Decian. in d. cap. 4. ſub num. 8. & in cap. 41. num. 35. verſ. advertendum tamen, & num. 36. verſ. pariter ſi tale, lib. 7. rerum crim. & Socin. jun. in conſ. 109. quamvis propoſiti mei, num. 11. volumine 3.

36 Addentes quoque, quodd. † l. fin. C. ad leg. Jul. maieſt. quã dicitur, quodd in crimine læſæ Maieſtatis poſt mortem cognolci, procedi, & defuncti memoria damnari poteſt, non procedit, quando crimen committitur contra Principes, vel Civitates inferiores; ſed ſolum quando committitur contra Imperatorem, vel Rempublicam Romanam, ut ait Ang. in conſ. 223. pro decifione. num. 2. verſ. contrarium eſt verum, & Alex. in conſ. 13. conſideratiſ, ſub num. 7. vol. 6. & Dec. in d. conſ. 410. in cauſa mora, num. 31. & Grammat. in decis. 6. Magnificus Hektor. ſub num. 19. & Menoch. in caſu 316. num. 8. de arbitr. judi. & Crav. in conſ. 224. congregans gentes, ſub num. 6. & Decian. in cap. 4. ſub num. 8. verſ. quod tamen intellige verum, lib. 7. rerum crim.

Attamen non defunt Doctores graviffimæ authoritatis, qui
37 dixerunt † crimen læſæ maieſtatis committi contra Principes inferiores, inter quos omnium primus allegatur Archidiaconus in cap. ſelicu, ſub num. 13. de pæn. in 6. quem ſequuti ſunt ibi Jo. Andr. num. 1. & Petr. de Anchar. num. 2. verſ. quarto nota, & Cuman. in conſ. 153. ad primum, in princip. & Bertazzol. in conſ. cri. 422. ut viri illuſtriſſimi, num. 18. vol. 2. & Socin. jun. in conſ. 105. quamvis propoſiti mei, num. 10. verſ. & ſi dicatur, & num. 21. verſ. ſecundo principa-liter dico, vol. 3. & Felyn. in cap. cum non liceat, num. 12. verſ. & dixit Brixiensis, de præſcript. & Alex. in conſ. 13. conſideratiſ huius num. 2. verſ. circa primum, & num. 3. vol. 6. ubi ait, quodd ita tenent communiter Doctores, & Corn. in conſ. 96. videtur in hac conſultatione, nu.

3. & 4. vol. 4. & Alciat. in *conf.* 9. num. 2. lib. 7. & Grammat. in d. *decis.* 6. num. 19. *vers.* aut *recognoscit superiorem*, & hanc esse pariter communem opinionem, & servari de consuetudine quod ad ipsum principalem delinquentem, licet secus quod ad ejus filios, tradit Clar. in §. *lesæ Majestatis*, *vers.* *dubium est*, lib. 5. *sentent.* & Cœpol. in *conf. cri.* 17. *visæ commissiõne*, *præsertim* num. 19. ubi ait, quod licet de jure non committeretur crimen læsæ Majestatis contra inferiorem à Principe; tamen de consuetudine Italiæ servatur contrarium; quia, ut subdit, quilibet Princeps, recognoscens etiam superiorem, publicat bona, & exercet iura loquentia de crimine læsæ maiestatis contra suos Rebelles, & proditores; & affirmat, huiusmodi consuetudinem valere, & debere attendi; & hanc opinionem sequutus est Roland. à Valle in *conf.* 74. *inhærendo*, num. 3. *vers.* *item & similiter*, & num. 5. vol. 3. & ita voluit Barbat. in *conf.* 70. *visò puncto*, num. 30. 31. 32. in fi. & num. 33. & 34. vol. 4. & Gigas in *tract. de crim. læsæ Majestatis*, tit. *qualiter*, & à quib. crimen læsæ majest. committ. *quest.* 29. lib. 1. ubi loquitur de Duce Florentiæ, nunc magno Duce Hetruriz de Duce Urbini, & Duce Mantuæ, & similibus, & Calcan. qui loquitur de Duce Mediolani in *conf.* 67. *præsuppositâ veritate*, num. 1. de quo etiam loquitur Purpurat. in l. *Imperium*, num. 113. *vers.* & propterea. ff. de *Iurisdi. omn. jud.* & Menoch. in *casu* 316. num. 29. & 30. de *arbitr. judi.* ubi idem dicit de Duce Sabaudiz, prout etiam facit Guid. Pap. in *quest.* 344. *pone aliqui*, *serè ad fin.* & D. Jo. Bapt. Laderch. in *conf.* 7. *sub num.* 1. vol. 1. & Antonin Tellaui, in *præfatione ad decisionem Pedemon.* *sub numero* 14. ubi ait, quodd absurdum esset dicere, si quis in Ducis Sabaudiz personam aut statum moliretur, eum in crimen læsæ Majestatis non incidere.

38

Quocirca non immerito ex prædictis, & alijs inferius dictendis affirmandum est, huiusmodi † Duces habere Maiestatem, ut affirmat in individuo Antonin. Tellaui. in *præfat. ad decis. Pedemon.* *sub num.* 14. *vers.* *minus etiam obstat*, & Maiestatem attribui D. Odd. Magno Duci Hetruriz in *conf.* 38. *salutem* num. 67. *vers.* *poteſt dici*, & Dec. loquens de Duce Mediolani in *conf.* 410. in *causâ morâ.* num. 17.

39

Quæ res confirmatur etiam ex hoc præsertim, quod Majestas † nihil aliud importat, nisi æternitatem, & perpetuitatem, ut ait ex Nicolao de Lyra Afflict. in *proem. constit. Regni*, in *verbo*, cum

- 40 igitur num. 1. quæ perpetuitas sicut est in Imperatore, qui ꝑ potest
 iccirco perpetuam legem facere, ut ait Fabius Opunell *in l. impe-*
rium, num. 72. vers. quia soli Imperatori. ff. de iuris. omni. iud. ita etiam
- 41 ꝑ cognoscitur in his Ducibus perpetuò investitis, & jure pro-
 prio perpetuam jurisdictionem, regaliaque, & jura Imperialia ha-
 bentibus, eo quia eorum privilegia sunt perpetua secundum eorum
 naturam, nisi aliter dicatur, vel contrarium constet, ut ait Natta
in cons. 160. in causa; num. 25. vers. ad quod etiam facit. c. decet. de
reg. iur. in 6.
- 42 In tantum quod ꝑ confirmatio ipsorum privilegiorum ab hu-
 jusmodi Principibus concessorum necessariò non est faciendà à
 successoribus ipsorum Principum, ut notat Cynus *in l. privilegia,*
num. 1. Cod. de sacros. eccles. & Alex. in cons. 33. ponderatà hu. sub num.
16. vers. & non est curandum, vol. 5. & ibi Natta in addit. & Natta ipse
in cons. 122. in presenci causa, num. 18. vers. non obstat.
- 43 Item quia ꝑ eorum decreta, & statuta sunt æterna, & per-
 petua; quia dicuntur jus civile; jura autem civilia sunt perpetua;
 ut ait Joan. de Amic. *in cons. 110. ad elicienda dubia, num. 13. 14. 15. &*
num. 18. & Ang. in l. stipulationum, quæ est l. 5. num. 3. vers. quare.
Bartolus. ff. de verb. obligat. & Bald. loquens de comitibus. in l. recep-
titia, sub num. 3. Cod. de constit. pecun. & Roman. in rubr. Cod. qui ad-
mitt. num. 21. vers. non in quantum Bartolus, ubi id intelligit verum,
 si huiusmodi Duces non recognoscunt superiorem, quem sequitur
 Franc. Atet. *in d. l. stipulationum, sub num. 5. vers. ut ergo perfecte ha-*
beas istam materiam ff. de verb. obligat. ubi ait, quod quando Duces,
 Marchiones, & Comites exercent Jurisdictionem jure proprio, &
 præscripserunt Jurisdictionem, & merum & mixtum imperium, &
 quædam, quæ pertinent ad solum Principem, tunc acquirunt hanc
 potestatem uti Principes, si eam exercent non recognoscentes su-
 periorem; unde tenent locum Principis; & tunc eorum constitutio
 dicitur jus civile, quia jure proprio quæsito per præscriptionem
 exercent, & idem videtur in effectu tenere Felyn. *in cap. cum non li-*
ceat, sub num. 10. vers. & ibi de Civitate, & vers. hanc partem de præscript-
licet Jas. absolute contrarium tenuerit in l. non dubium, sub num. 22.
vers. & per hoc pulchrè Cod. de legib. sed idem Jas. in d. l. stipulationum,
sub num. 10. vers. successive in quantum Bartolus. ff. de verb. obligat. ait,
 quod si Duces, Marchiones, vel Comites non recognoscunt supe-
 riorem, vel de jure vel de facto, tunc habent jura supremi Principis,
 & eorum statuta dicuntur jus civile; si verò recognoscunt
 superiorem, dicuntur jus prætorium, & hoc idem ante ipsum vo-

ait ibi Alex. *sub num. 14. vers. unde puto, & Andr. ab Extà in rubr. de co. stir. num. 03. & Georg. Natta in clem. sape. in princip. in glo. in verbo. simpliciter. num. 10. & 11. de verb. significat. quicquid circa id dixerit Fabius Optinell. in l. Imperium. num. 73. vers. quod non est verum. ff. de iurisd. omn. iud. sed hanc opinionem indistinctè tenuit Ruin. in d. leg. stipulationum. num. 24. vers. in illà quaestione. ff. de verbo obligat. & dixit Gasp. Vallasc. in d. leg. Imperium. sub num. 68. vers. dicebat ramen, quod si officium Ducum, Comitum, & Marchionum esset perpetuum, tunc eorum statuta sunt perpetua, non annalia; & ante ipsum hoc voluit las. in §. sed ista, sub num. 33. vers. item advertite, Instit. de act. ubi ait, hoc dictum esse verum, singulare, & peregrinum, subdens esse cogitandum, quia istud non audet affirmare, ex quo ab alio comprobatum non invenit.*

Nec videtur obviare, si diceretur, dictos Duces recognoscere superiorem, tum quia infra respondebo, tum etiam quia communis opinio est, quod decreta, & constitutiones Ducum Marchionum, & Comitum, de quibus supra, dicuntur ius civile, sicut decreta, & constitutiones Imperatorum, ut ait Brun. in cons. 45. in causa castre. sub num. 21. cum quo concordat Purpurat. in l. 1. sub num. 244. vers. & hoc modo. ff. de off. eius, & Cefal. in cons. 539. ad favorem, num. 39. vers. hinc eorundem constitutiones, vol. 4. & Benincas. in §. superest. num. 277. vers. & quamplures volunt, Instit. de act. & eò magis, quia habemus Doctores loquentes in terminis de his Ducibus, prout de duce Mantue, aliàs Marchione, loquitur Socin. in cons. 153. Pulchra, & subtilis, sub num. 22. vers. sed ad hanc rationem, vol. 2. & de eodem Duce Roland. à Valle tract. de lucro dotis quaest. 3. num. 1. vers. aut ab inferioribus, & num. 8. vers. aut Ducibus, & num. 14. & Cavagnol. ad decreta Montisferrati, in proem. §. 7. num. 4. 5. 6 & nu. 2. ubi late, & Andr. ab exea in rubr. de consue. num. 103.

Ex quibus apparet, f. malè & perperam loquutum fuisse Joann. Mariam Rimin. in cons. 10. num. 15. cum quinque subsequentibus, vol. 1. ubi respondit, proclamata Marchionum Mantue nò esse perpetua, sed finiri, & extinguì per eorum mortem, quia sunt perpetua per prædicta.

Et contra ipsum facit, quod notavit Geminian. in cap. licet. num. 18. de consue. in 6. ubi ait, quod f. successor, si statim, cum

succedit, non revocat legem prædecessoris, videtur illam approbare cum suâ determinatione.

46 Ex quibus † quoque constat Joan. Bolognet. errasse, dum dixit, quod edicta Ducum erunt perpetua usque ad eorum mortem, quia finitur per mortem eorum jurisdictio, & hæredes habent ex privilegio Principis, & est nova possessio, prout hoc scriptum reliquit *in rubr. Cod. qui adimit. sub num. 43.* qui tamen nihil allegat.

47 Et rursus † constat, Becium malè consuluisse in *conf. 4. Illustrissimus num. 10 13. & num. 20.* qui per multa jura, & rationes conatus est probare, proclamata, quando ordinantur per viam statuti vel decreti, esse perpetua, & non finiri mortuo eo, qui ea constituit; sed aliter dicit in proclamationibus, quæ non sunt redacta in volumine statutorum ex ordinatione constitutionis; quia censentur tanquam interlocutoria quædam, quæ ad auctoritatem interlocuentis, & ejus dignitatem tuendam pertinent.

Addi etiam posset pro opinione Becij, quod quando Dux, vel alius Dominus facit proclama hac adjectione, quod registretur in statutis, ut quandoque fieri solet, apparet, quod vult esse perpetuum, & non finiri ejus morte. Nam si esset perpetuum absque eo, quod mandet registrari in statutis; inanis, & superflua esset illa adjectio de registrando illud in statutis; & certum est, quod
48 † in omni dispositione verba debent intelligi, ut aliquid operentur, ne sint superflua posita. *l. si quando. ff. de legat. 1.*

Verùm responderi potest, quod verba possunt apponi causa dubietatis tollendæ; quo casu tolerari possunt; quinimmo tunc
49 † non dicuntur superflua, cum hoc operentur, quod dubitationem tollant, ut resolvit Bellon. in *conf. 7. num. 14.* & Gozadin. in *conf. 33. circa primum. num. 15. vers. sed ad hoc respondeo. col. 3.* & Menoch. in *conf. 587. sub num. 8. vol. 6.* ubi ait, quod d. l. si quando, non habet locum, quando verba sunt prolata ad maiorem declarationem, & tollendam dubitationem; quia tunc non dicuntur superflua; & Cefal. in *conf. 433. num. 61. vol. 3.* ubi ait, quod verba satis operari dicuntur, quæ dubitationem auferunt.

50 Unde concludo, Duces † Italix, de quibus supra, habere Majestatem, & contra ipsos committi propriè crimen læsæ Majestatis, in tantum quod pænæ, de quibus in l. si quisquis. Cod. ad leg. Jul. Maiest. locum habent contra filios delinquentis, &
memoria

memoria ipsius delinquentis damnari potest, iuxta l. fin. Cod. eò titulo, prout de primo tradit Barbat. in *conf.* 70. *visò puncto*, num. 34. & num. 40. vol. 4. & Boll. loquens de Duce Mediolani, & similibus, in *titulo de crimin. lese Maieft.* num. 56. *vers. & ideo*, ubi tamen titubare videtur, dum subiungit, quòd quicquid sit de iure, de consuetudine, & de facto faciunt hoc observari, & quandoque habent decreta gravius disponentia, quàm d. l. quisquis, & de secundo tradit Cœpol. in *conf. cri.* 17. *sub num.* 20. ubi ait, quòd damnari potest memoria defuncti, qui crimen lese Majestatis commisit contra Dominum Faventia; & Boll. in d. *tit. de crim. lese Maieft.* *sub num.* 57. *vers. tamen tene*, ubi loquitur de Duce Mediolani, & similibus.

Quam conclusionem probo etiam per id, quod notavit Cacheran. in *conf.* 25. *visò elegantissimo responso* num. 24. vol. 1. ubi ait, quòd, † quicquid statutum est in Imperatore, habet locum in cæteris Principibus, & præsertim in his, qui funguntur Imperiali auctoritate; quod idem scriptum reliquit Cagnol. in *proem. digestorum*, num. 43. ubi dixit, quod quæ dicuntur de supremo Principe, locum etiam habent in Duce, & Marchione, qui in terris suis iura Imperialia obtinent, & Calcan. in *conf.* 26. *prima facie*, num. 9. *vers. item dato*, ubi ait, quòd disposita in Papâ & Imperatore, habent locum in quolibet alio Principe habente ius regale ex privilegio, vel ex consuetudine, cuius initij memoria non existit. & Bec. in *conf.* 56. in *causa*, num. 61. & Cefal. loquens de Marchione Montisferrati in *conf.* 58. *proponitur*, num. 65. vol. 1. & Crav. in *conf.* 135. *verba sub num.* 2. & Socin. in *conf.* 66. num. 13. vol. 3. ubi loquendo de Marchione Mantuæ dicit, quod iura loquentia de Imperatore, habent locum in dicto Marchione, & Plot. in *conf.* 12. *visò privilegio*, *sub num.* 3. ubi ait, quod omnes leges loquentes de Imperatore, habent locum in Duce Mediolani in Ducatu suo, ex quo respectu dicti Ducatus Imperator in eum transtulit omnem suam potestatem, addo Lancellot. Conrad. in *templo omn. iudic.* lib. 1. cap. 4. *tit. de Duce*, num. 15. ubi dixit, quòd leges & iura loquentia in Imperatore, habent locum in Regibus, Principibus, Marchionibus, & Comitibus, ac aliis inferioribus habentibus iura Principis, subdens hanc esse generalem conclusionem.

Et ut generalia omittamus, & ad aliqua particularia descendamus, ex quo † secundum Philosophum sermones particulares sunt viiores, & generales faciliores, dico quòd † l. bene à Zenone. C. de quadrienn. præscript. quæ loquitur de Imperatore habet locum in huiusmodi Ducibus Italiæ, ut ait Baldus loquens de Duce Mediolani in *cons. 359. quemadmodum, nu. 2. vers. secunda conclusio, vol. 3.* ubi subdit, se putare, de hoc non esse dubitandum, quem sequitur Plot. in *cons. 12. viso privilegio, sub num. 3.* & Corv. in *cons. 259. viso. rescripto, sub num. 6. vers. qua lex, vol. 1.* & Bursat. in *cons. 138. illustrissimum, num. 4. vol. 2.* & Ruin. in *cons. 48. videretur fortassis, sub num. 15. vers. nec obstat dum dicitur, vol. 4.* & Crau. in *cons. 263. agit, sub num. 7. vers. quinimò, ubi dixit sibi placere magis hanc opinionem, quicquid alij in contrarium ibi allegati dixerint, & Paris. in cons. 1. viso facti narratione, num. 122. vers. & eo potissimè, vol. 1.* & Martin. Laudens. in *tract. de Princip. quest. 11.* & Roland. à Valle in *tract. de lucro dotis, quest. 3. num. 9. vers. nec quoque, & in cons. 107. multiplici ex capite, num. 49. vol. 4.* & Bellon. loquens de Marchione Montisferrati in *cons. 51. emens remi, num. 3.* & in *cons. 59. ingeniosa, num. 9. vers. contrariam opinionem, & Alcan. Clement in tract. de patr. potest. cap. 6. effect. 2. sub nu. 41. vers. quando limita, & Balbus in tract. de præscript. in secunda par. 5. par. princip. quest. 8. num. 2. vers. primò igitur, & Addit. ad Andr. de Ifern. in cap. 1. sub num. 78. vers. tu tamen idem dicas. sit. que sint regal. ubi ait, hoc procedere in Principe inferiore habente regalia à Papa, vel ab Imperatore, vel à Principe non recognoscente superiore, seu possidente regalia per tempus, cujus initij memoria non existat, & Roman. loquens de Domino Fani in *cons. 60. ad discutiendum, sub num. 8.* & Jaf. loquens de Duce Sabaudix in *cons. 227. Carolus, vers. undecimò facit, vol. 2.* & quicquid alij dixerint hanc esse magis communem opinionem tradit Ant. Gabr. in *tit. de acquir. possess. in conclus. 2. num. 10. vers. contrarium, lib. 5.* & non modò receptiorem, sed etiã vetiorem scripsit Alex. Turamin. in l. nò puto, in *tertia par. quest. 2. num. 22. vers. difficultioris explanationis. ff. de jure Fisci, & hanc opinionem amplexus est Socin. jun. in cons. 65. viso themate, sub num. 6. vers. respondetur, vol. 3.* licet ipse sibi contrarius contrarium consuluerit, & malè in Duce Urbini in *cons. 69. pro dilucidatione, nu. 55. cum seqq. vol. 1.* quem sequutus est Rimin. jun. præceptor meus, in § 1. num. 56. & 57. *instur. quib. alien. lic. vel non.* ubi pulchrè loquitur, licet ejus opinio non sit à majori parte Doctorum approbata.*

Præterea

Præterea dico, quoddam clem. 1. de probat. quæ loquitur in Papa, volens quoddam eius assertioni steretur aded, ut probatio in contrarium non admittatur, ut ait Mascard. in *conclus.* 123. num. 1. 2. 3. 26. 27. & num. 29. de probat. ubi tradit, ampliaciones & limitationes procedere in his Ducibus jura Imperialia habentibus, ut ait Natta loquens de Marchione Montisferrati in *cons.* 487. sine difficultate, num. 39. *vers. qui textus*, & D. Jo. Bapt. Laderch. in *cons.* 76. sub num. 1. vol. 1. & Socin. loquens de Duce Sabaudia in *cons.* 4. *super quaest.* sub num. 11. *vers. igitur foris*, vol. 3. & de Duce Mediolani tradit Jaf. in *cons.* 101. *immunitas*, sub numero 3. *vers. nuda de hujusmodi*, volumine 3. & Curt. sen. in *cons.* 65. *super præmissa* sub num. 10. *vers. ex quo enim*, & de Duce olim Ferraria tradit Felyn. in *cap. cum à nobis*, sub numero 3. de testib. & Ruin. in *cons.* 200. numero 1. volum. 2. & Mascard. in d. *conclus.* 1233. numero 34. *vers. limitatur primo*, ubi loquitur de Duce Mediolani, cui inquit credendum esse, aded ut probatio in contrarium non admittatur.

Restat modò, ut respondeamus juribus & rationibus, quæ nostræ conclusioni adversari videntur.

Non obstat igitur primò, quoddam non sit tanta seu æqualis Majestas in his Ducibus, quanta est in Imperatore, ut dicebat Socin. & Rip. in *locis de quibus supra*, num. 29.

Quia id quoque nos fatemur; sed ob id non est dicendum, quin contra ipsos committatur propriè crimen læsæ Majestatis; quia videmus etiam, quoddam nullus Rex reperiri potest, in quo tanta, seu æqualis sit Majestas, quanta est in Imperatore, ut ait Purpurat. in l. 1. numero 136. ff. de off. eius. cui mand. est jurisd. & Lancelot. Conrad. in *templo omn. indi. libr. 1. cap. 2. tit. de Rege* §. 3. sub num. 6. *vers. nonò differre*.

Et tamen quoddam crimen læsæ Majestatis committitur contra Reges, quia Majestatem habent, ut ait Bellam. loquens de Rege Apulia in *cons.* 15. sub numero 7. in fin. *vers. non enim*, quem sequitur Boer loquens de Rege Francia in *tract. de seditios.* in 6. *presuppos.* numer. 21. & numer. 23. de quo loquitur etiam Gigas in *tract. de crim. læsæ Majest.* tit. qualiter, & à quib. crim. læsæ Majest. committ. quaest. 18. numer. 1. ubi ait, quoddam Rex Francia non recognoscit superiorem, saltem de facto, ab immemorabili tempore citrà; & ided supremis Principibus comparatur, & in suis terris, in quibus superiorem non recognoscit, supremi Principis, id est, Imperatoris, auctoritatem habet; & per consequens contra ipsum committitur crimen læsæ Majestatis, licet Andr. de Isern. in *cap. 1. num.*

77. tit. *qua sint regal.* dixerit esse de jure, quodd crimen læsæ majestatis committatur tantum contra Imperatorem, & quodd Reges de facto persequuntur in personis, & rebus eorum proditores. Caterum Clar. in §. *læsæ maiestatis*, vers. *committitur autem*. dixit esse communem opinionem, quodd huiusmodi crimen committitur contra Reges superiorem non recognoscentes, & hoc voluit indistinctè Decian. loquens tamen in Regibus legitimis in cap. 4. numero 5. vers. *contra Reges*, lib. 7. rerum criminal.

- Et retenta communi opinione paucissimi erunt Reges, contra quos non committatur crimen læsæ majestatis, cum † paucissimi sint Reges, qui recognoscant superiorem, ut ait Fulgos. in leg. *breviter*, numero 4. vers. *magis autem videtur*. ff. de off. præf. 58 Prætor. & ita de Rege Franciæ, quodd † non recognoscit superiorem in temporalibus, tradit in cap. *per venerabilem*. §. *insuper*, qui fil. sint legiti. & hoc voluit Speculat. in §. 3. sub numero 3. & in §. 4. in princip. de appellat. & in tit. de feud. sub numero 29. vers. *nam Rex Francia*, & Innocent. in d. cap. *per venerabilem*, sub numero 3. in verbo *recognoscit*, ubi loquitur de jure, prout facit Oldrad. in cons. 69. consuevit, sub numero 12. in fin. & Purpurat. in l. 1. numero 114. & numero 115. ff. de off. ejus, & Felyn. in cap. *cum non liceat*, sub numero 10. sub vers. *demon dicit*, de præscript. ubi ait, quodd Rex Franciæ non recognoscit superiorem de jure. Nam responsio Papæ in d. §. *insuper*, debet intelligi de jure, cum Papa non approbet reprehensibilia, ut ibi per eum; & hanc opinionem tenuit Boer. in decisione 8. numero 4. & in tract. de seditios. in 6. præsupposito numero 17. & in tract. de auctor. magn. consil. numero 47. vers. *sed de Imperatore*, & Franc. Marc. in decisione 366. numero 4. vers. & licet, & in decisione 367. numero 2. vers. *ergo idem*, & in decisione 648. numero 2. in secunda par. & Joan. de Turrecrem. in cap. in apibus sub numero 2. vers. & idem de Rege Franciæ 7. questione 1. & Joan. Fab. in proem. Instit. in verbo *Francicus*, & Montal. de reprobatis. sent. Pilat. art. 4. numero 3. vers. *item addas*, & Petr. Lenausder. in tract. de privileg. Doctorum, questio. 1. in fine & questio. 2. in princip. vers. & quia Rex & Austriæ. ad Capell. Tholos. in questione 349. sub numero 6. & Fulgos. in l. ex hoc jure, numero 5. ff. de just. & jure, & Cagnol. in l. 2. sub numero 253. ff. de orig. iur. & Joan. Ferald. in tract. de iuribus & privilegiis Regni Francorum, numero 1. & iterum Felyn. in cap. novit. ille, sub numero 3. in fine vers. *ultimo, scias*, de judic. & Afflic. in prælud. ad consil. Regni, questione 2. numero 1. & sub numero

numero 3. versic. idem dicendum est, & in prelude feudorum, sub numero 22. & in cap. 1. §. investitura, sub numero 10. de no. forma fidelit. & Natta in consilio 402. vifit actū, sub numero 21. vers. ita ibi Petrus, & Bald. in capite 1. sub numero 2. vers. & licet Regnum, de pace iuram. firman. & Restaur. in tract. de Imperat. questione 53. & questione 54. numero 22. & Corset. in tract. de potest. reg. in testia parte sub numero 13. & sub numero 17. & sub numero 17. & in 5 parte questione 104. sub numero 66. ubi tamen dicit, hoc esse de facto, non de iure, ad concordandas opiniones, & numero 69. & numero 70 & cum hac distinctione transiit Aret. in l. cunctos Populos, sub numero 3. C. de sum. Trinit. & dixit Alciat. lib. 2. disunct. cap. 22. olim Gallos Romanis fuisse subditos; & Bart. inquit in leg. hostes numero 6. vers. & idem dico. ff. de capt. quod Rex Franciæ negat, se esse subditum Imperatori; & Jaf. in l. 1. n. 10. vers. nunquid autem Rex Francorum, in 1. lect. Cod. de sum. Trinit. dicit, communiter tenet, quod Rex Franciæ de iure non sit subiectus Imperio, quod idem sequitur Anton. de Tremol. in addit. ad pract. vrbet. de Bonacurs. in tit. quib. modū examen ordin. judic. declinatur, sub numero tertio. versiculo, secundū limira; licet Jaf. ubi supra in secunda lect. non se resolvat. Tandem Regem Franciæ non recognoscere de iure superiorem, affirmavit Tiraquell. in tract. de iure primigen. quest. 17. opinione quarta numero vigesimo primo. vers. nam, & si verum fateri volumus, dicens, hoc à pluribus jam multis rationibus comprobatum esse; & prædictis addo Valsq. illustr. controvers. lib. 1. cap. 22. sub numero 13. & Gul. Benedict. in cap. Raynucius, in verbo, & uxorem nomine Adelsiam, in secunda decisione numero 18. de testam. & Gozadin. in consil. 8. numero 4. & Bermond. in tract. de publ. concub. in verbo. etiam si regali præfulgeant dignitate, numero 18. & numero 19. ubi pulchrè loquitur circa id.

Similiter † Rex Hispaniæ non recognoscit superiorem, ut ait glo. in capite Hadrianus, il. 2. in verbo, per singulas, 63. distin. & Afflict. in prelude ad constitutiones Regni, quest. 2. nu. 1. lib. 1. & in prelude feud. sub n. 22. & in cap. 1. §. investitura, sub n. 10. de no. forma fidel. & Joan. de Turrecrem in capite in apibus, num. 2. vers. unde Rex Hispania, 7. quest. 1 & Cagnol. in l. 2. sub numero 233. ff. de orig. iur. & Jaf. in leg. 1. numero 11. in 1. lect. Cod. de summa Trinit. & in l. id quod apud hostes, nu. 14. vers. hinc est. ff. de legat. 1. & Purpurat. in l. prima, n. 14. de off. eim. & Valsq. illustr. controvers. lib. 1. c. 22. n. 11. & n. 12.

& Corset in tract. de potestate reg. in tertia parte, sub numero 17. & sub numero 19. & in 5. par. in quest. 104. sub numero 66. & sub numero 72. in fin. ubi ait, quodd Rex Hispaniæ de facto non recognoscit Imperatorem, & Lud Montalt de reprobatione sent. Pilat. art. 4. numero 2. vers. item addas, & Anton. de Tremol in addit. ad Pract. Vrbet de Bonacurs. in tit. quib. mod. examen ordin. indi. declinatur, sub numero 3. vers. vel in Rege.

60 Item † Rex Portugalliæ non recognoscit superiorem, ut ait Purpurat. in l. 1. numer. 118 ff. de off. eius, & Afflict. in pralud. ad constit. Regni, questione 2. numero 1. lib. 1. & in pralud. fendorum, sub numero 22 & in d. cap. 1. §. investitura sub numero 10. de no. forma fidelit.

61 Rex † pariter Angliæ non recognoscit Imperatorem, ut ait Felyn in cap. cum non liceat. sub numero 10 vers. descendit etiam hanc partem, de prescript. & Afflict. in pralud. ad Constit. Regni, quest. 2. numero 1. sub numero 3. vers. & idem in specie, lib. 1. & in d. cap. 1. §. investitura, sub numero 10. de no. forma fidelit. & Corset. in tract. de potest. regu. in 5. par. quest. 114. sub numero 66. vers. & idem dicunt, & Bart. in d. hostes. numero 6. vers. & idem dico ff. de capt. ubi ait, quodd Rex Angliæ negat, se esse subditum Imperatori.

62 Rex † præterea Sciciliæ est liber, & Monarcha in Regno suo, & ubique uniformem habet jurisdictionem, ut ait Joan. de Amic. in cons. 22. dominum Rex, numero 10. & Afflict. in pralud. ad constit. Regni, questione 1. numero 6. & questione 2. numero 1. & sub numero 3. Ab. 1. & Restaur. in tract. de Imperat. questione 53. sub numero 17. in fin.

63 Rex † quoque Aragonum est exemptus ab Imperio, ut ait Purpurat. in l. 1. numero 294. ff. de off. eius & Fulgos. in l. ex hoc iure, numero 5. ff. de iust. & iure, & Corset in tract. de potest. reg. in 5. par. quest. 104. sub numero 66. vers. & idem dicunt, & Afflict. in pralud.

64 ad constit. Regni, questione 2. numero 1. lib. 1. ubi † idem dicit de Regibus Navaræ, Armeniæ, & Ungariæ, quod idem affirmavit in cap. 1. §. investitura, sub numero 10. de no. forma fidelit. ubi etiam idem attestatur de Rege Catalonia.

65 Rex † item Castellæ non est subditus Imperio, ut ait Fulgos. in d. l. ex hoc iure, numero 5. ff. de iust. & iure, & Corset. in tract. de potest. reg. in 5. par. quest. 104. sub numero 66. vers. & idem dicunt, ubi

66 idem † scribit de Rege Legionis.

Nec facit ad propositum, exemplum Ripæ de splendore Solis & stellarum; quia non reperitur facta æquiparatio Solis & stellarum,

larum, prout est facta de his Ducibus, & Imperatore, ut ait Bald. in l. pen. in fin. num. 3. Cod. de donat. inter vir. & uxor. ubi ait, quodd † 67
 Duces & Marchiones, qui in suo territorio non ligantur legibus, dicuntur esse similes Imperatori, & Corn. in cons. 199. viso rescripto, sub numero 7. vers. ad idem, vol. 1. & Brun. in cons. 45. in causa castri, numero 21. & Cefal. in cons. 58. numero 65. vol. 1. ubi dicunt, quodd Duces, Marchiones, & Comites perpetui æquiparantur Imperatori, & Suid. in cons. 178. num. 14. vol. 2. ubi ait, quodd Dux Mantuæ in suo Statu æquiparatur nedum Regi, sed etiam Imperatori, & Purpurat loquens de Duce Sabaudie in rubr. ff. de iurisd. omni. iudi. numero 10. quem sequitur Menoch. in cons. 1. consultatio. sub numero 158. vol. 1. & dixit Purpurat. ubi supra numero 8. quodd Dux, qui ex privilegio, vel aliter habet iura Imperialia in suo Ducatu, æquiparatur Imperatori, inferens numero 19. ad Ducem Mediolani, & Roland. à Valle in cons. 91. decreveram, numero 19. volumen 2. ubi ait, quodd huiusmodi Duces æquiparantur Imperatori, & Regibus.

Non per hoc affirmo, quodd tanta, & æqualis sit Majestas in his Ducibus, quanta est in Imperatore; sed tamen non nego, quin habeant Majestatem, & per consequens, quin eorum. † Coquus, 68
 & Barbitonsor sint nobiles, ut ait Jacobin. de San. Georg. in rubr. ff. de iurisd. omni. iudi. numero 2. vers. dicit tamen Baldus, in 2. lect. & Tiraquell. in tract. de nobilit. cap. 6. sub num. 6. sub vers. hinc miror, contra Ripam, qui aliter sentiebat.

Benè verum est, quodd † non tam nobiles sunt Coquus, & 69
 Barbitonsor horum Ducum, sicut sunt Coquus, & Barbitonsor Imperatoris: quia † major est nobilitas, quæ provenit à majori, 70
 quàm quæ provenit à minori, ita quodd nobilitatus à majori præfertur nobilitato ab inferiore, etiam non obstante temporis anterioritate, & prærogativâ, ut ait glo. in l. restituenda, in verbo iudicati sum. Cod. de Advo. divers. iudi. & in cap. dominus noster, in verbo, elegit. 93. distinctione & notat Petr. de Anchar. in cap. huius, numero 3. vers. tertio nota, de praben. & dignit. & Luc. de Penna in l. unica, numero 1. vers. unum autem nota Cod. de equit. dignit. lib. 12. & Abb. in cap. per tuas, numero 1. de major. & obediens. & Felyn. in rubr. eo tit. sub numero 4. vers. miles imperialis, & in cap. clerici, numero 6. vers. item nota, de iudic. & Jas. in l. moribus, §. primus autem, sub numero 16. vers. limita nisi iunior, & numero 17. ff. de vulg. & pupill. & Tiraquell. in tract. de nobilit. in cap. 6. num. 7. & num. 8.

Nec obstat secundum aliquos, quodd isti Duces dicantur re-

- 71 cognoscere superiorem, prout † de Duce Sabaudia, quoddam cognoscat superiorem, tradit Boer. in tract. de Seditio. in 6. praesupposito numero 8. & Guid. Pap. in questione 344. pone aliquis, sub numero secundo, in fine & D. Jo. Bapt. Laderch. in cons. 71. sub numero 1. volumine primo & hoc verius esse dixit Menoch. in consilio secundo magni ponderis, numero 104. volumine primo. & † de Duce Mediolani idem tradit Bald. in consilio 359. quemadmodum, numero primo, volumine 3. & Ruin. in consilio 31. visa, & bene intellecta, num. 10. vers. ex hoc etiam, volum. 5. & Alciat. in cons. 19. in proposita questione, numero 17. vers. tertio principaliter respondeo, libro septimo & Curt. jun. in cons. 157. praesupponitur in facto, numero 31. vers. postremo, & numero 32. vers. nec huius, & Dec. in cons. 528 pro resolutione, sub numero quinto col. 3. & in cons. 410. in causa mota, num. 27. & Roland. à Valle in cons. 1. in presenti causa, numero 56. vers. nec obstat. volum. tertio. & Cardinal. in cons. 118. in questione, sub numero primo vers. secus tamen in eo. Et de † Duce olim Ferrariae Paul. de Castro, in l. quoties, sub numero secundo, vers. inferior vero. Cod. de precib. Imper. offeren. & Dec. in cons. 373. viso consilio, numero 15. vers. non obstat clausula, & Restaur. in tract. de Imperat. quest. 110. casu 7. & M. Ant. Peregrin. in tract. de iur. Fisc. lib. 1. tit. secundo, numero 78. vers. nil mirum, & Capic. in decis. 130 sub numero 49. in fine, ubi ait, quoddam Marchio olim Ferrariae recognoscebat Ecclesiam, & idem scripsit Barbat. in cons. 70. viso puncto, sub numero 32 volumine quarto & Plot. in consil. 24. scire queritur, in princ. & Cœpol. in consil. crim. 17. visa commissione, numero 20. & sub numero 21. & † de Duce Mantuae, quoddam cognoscat Caesarem in superiorem, voluit Plot. in d. consil. 24. in princip. & Menoch. in cons. 244. cum rogatus, numero 51. volumine 3. & Natta in cons. 402. visti actus, sub numero 22. vers. modo superiores rationes, & sub numero 24. vers. sed cum Dominus Dux, & Rimin. iun. in §. 1. numero 452. vers. immo
- 75 quod est foris, Instit. de donat. Et † de Duce Urbini quoddam cognoscat in superiorem Summum Pontificem, Hieronym. Gabr. in cons. 163. sub numero 17. volumine 1. & Corn. in cons. 82. videretur in hac consultatione, numero 1. volumine primo & Bertazzol. in tract. de clausul. clausul. 21. glo. 17 sub numero 2. & Socin. jun. in cons. 69. sub numero 55. vers. & primo ratione, volum. 1 & Rimin. jun. in d. §. 1 numero 452. Instit. de donat. & Joan. Jacob. Leonard. in consil. 114. numero 195. inter consilia Bruni, ubi ait, esse notorium, quoddam Urbini est Feudum Ecclesiae, & Vulpell. in cons. crim. 58. numero 4.
- 76 & de eodem Duce Urbini, & † Duce Parmae Odd. in tract. de re-

sit.

lit. in integr. questione 92. numero 13. vers. & amplia. & Farinac. in tit. de Inquisit. questione 6. numero 7. lib. 1. questione & com. opin. crim. & dixit Bursat. in cons. 4. numero 32. volumine 1. quoddam Ducatus Parmæ subest Ecclesiæ Romanæ.

Quia contrarium tenent nonnulli Doctores, dicentes, † hos 77
Duces non recognoscere superiorem, ut ait Odd. loquens de Magno Duce Hetruriz, in cons. 38. factum quod proponitur, numero 35. & Cachetan. in consil. secundo numero 35. vol. 1. & Sebastian. Medic. in tract. delegibus & Statut. in 1 par. questione 20. sub numero 1. vers. si vero, & seqq. & Petr. Calefat. in tract. de Equest. dignit. sub numero 140. in fin. ubi ait, quoddam non est Feudatarius, sed liber.

Et Scot. loquens † De Duce olim Ferrariæ, in cons. 28. existi- 78
mo, numero 116. tom. 1. lib. 6. & Cefal. in consil. 539. ad favorem, numero 55. vers. hic autem, volum. 4. & Addit. ad Bertazzol. in consil. crim. 260. quatuor, sub n. 4. vol. 1. & Felyn, in c. cum à nobis. sub n. 3. de testibus, & D. Jo. Bapt. Laderch. in cons. 71. sub n. 1. vol. & Menoch. in cons. 901. sub n. 19. vers. primo quia, vol. 10. Et idem dicendum est † de Duce 79
Mutinæ, cui suprema potestas data fuit à Federico tertio Imperatore, ut attestatur Jo. Bapt. de Santo Severino in l. cunctos populos, sub numero 12. vers. vidimus novissime. Cod. de summa Trinitis. Et † de Duce Mantuæ, tunc Machione, quoddam non recognoscat su- 80
periores, Socin. in cons. 153 pulchra, & subtilis, sub numero 12. vers. sed ad hanc rationem, vol. 2. quem sequitur Roland. à Valle in tract. de Lucro dotis, quæst. 3. numero 2. vers. aut ab inferioribus, & Bertazzol. in cons. crim. 360. cum de anno, numero 2. volum. 2. & D. Jo. Bapt. Laderch. in cons. 71. sub numero 1. vol. 1. Et † de Duce Mediolani idem 81
tradit Jacob. de Nigris in l. 1. numero 11. vers. ex prædictis. ff. de off. eius, & Alex. in cons. 30. ponderatim, numero 9. & numero 11. vol. 5. & in consil. 11. alias consilii, numero 9. vers. quoddam autem, volumine 7. ubi ait, quoddam Dux Mediolani non recognoscit superiorem, neque antecessores sui recognoverunt à tanto tempore citrà, cuius in contrarium non est memoria, & Roland. à Valle in consil. 100. multiplex ex capite, numero 95. volumine 4 & Curt. Sen. in cons. 65. super præmissa narratione, sub numero 5. in fin. vers. & sic stat conclusio, & melius ibi sub num. 14. vers. solum præmissæ conclusioni, & sub numero 15. vers. non potuit Imperator, & numero 16. ubi etiam ait, quoddam Imperator respectu Ducalis Dominiij Mediolani censetur redactus ad instar privati, qui non potest jus dicere, nec privilegiare; quoddam prius notavit idem Curt. Sen. in consilio quadrages. octav. memoria

recolenda, vers. sexto p. obatur numero 21. & Ripa in l. centurio. sub numero 20. vers. ad consilium Alexandri. ff. de vulg. & pupill. & M. Ant. Cuchus in tract. de morat. prescript. numero 230. ubi dixit, hanc esse communem opinionem, & Mascard. in conclus. 1233. numero 34. vers. limitatur prima, de probat. & Menoch. in respub. 2. caus. Finar. art. 1. numero 105. vers. sic Ducem Mediolani. & Festaf. in tract. de collect. in 4. par numero 36. vers. in Duce, & Parif. in cons. 2. legitimatio, numero 18. vol. 2.

- 82 Et † de Duce Urbini tradit Menoch. in cons. 901. numero 20. vers. secundo a. colir. vol. 1. ubi ait, quodd Dux Urbini est omnino liber, præterquam à pensione annua, quam præstat Cameræ Apostolicæ, ex quo Vrbinum est feudum Ecclesiæ Romanæ, ut dixi numero 75. & idem tradit Jas. in cons. 86. in causa, numero 5. vol. 3. & Barbat. in cons. 44. numero 1. volum. 4.

- 83 Et † de Duce Sabaudia, quodd non recognoscat superiorem, Parif. in cons. 1. numero 39. vers. & suaderi possunt, volum. 1. & Cacheran. in decis. 79. quoniam numero 24. ubi dixit, quodd iste Dux investitus fuit de mero & mixto Imperio, omnimodâ Jurisdictione, iuribus Imperialibus, & regalibus quibuscunque privativè quodd adinvestientem, & Menoch. sibi contrarius in resp. 2. caus. Finar. art. 1. numero 104. quo loci inquit, hunc Ducem Imperatorem nõ

- 84 recognoscere, & propterea, † se Dei Gratiâ Ducem vocare, quo titulo se superiorem non recognoscere ostendit, & Par. de Put. in tract. de re milit. seu de duello, questione 6. sub numero 2. vers. isti enim, lib. 7. ait, quodd illi domini, qui non recognoscunt superiorem, intitulantur Dei gratiâ, quia non recognoscunt superiorem, nisi Deum & Ensem; & hoc idem tradit Cassan. in consuet. Burgun. in

- 85 proxim. in verbo, par la grace de dieu numero 3. ubi ait, Ducem † Burgundia se vocare Ducem Dei gratiâ simpliciter, eod quodd neminem in temporalibus superiorem recognoscat, licet dubitet, an recognoscat superiorem Regem Franciæ; & ita notavit Lancellot. Conrad. in templo omni. ind. lib. 1. cap. 1. de Rege. §. 1. sub numero 7. vers. &

- 86 propterea, ubi ait, † loquens de Rege Franciæ, quod intitulatur Dei gratiâ REX, quia non recognoscat superiorem, nisi Deum &

- 87 Ensem & ita † Dux Mantuæ intitulatur Dei gratiâ Dux, sicut Dux Mutinæ, eod quia superiorem non recognoscunt, & dixit Menoch.

- 88 non aliâ ratione contingere, Ducem † Sabaudia intitulari Dei gratiâ Ducem, quàm ut prudenter ostendat, jam amissum dominium Dei gratiâ fuisse assequutum, ut scripsit in cons. 1. magni ponderis,

deri numero 104. vol. 1. vide Follet. in *Prax. censual. in princip. in verbo*, Alphonsus, num. 8. *vers. secundum verbum*, qui dixit, quodd Alphonsus Rex Aragon. & Scicilia intulavit se Dei gratia Regem, ed quia Reges non nisi à Deo procedunt,

Et de supradictis Ducibus fortè voluit intelligere Vassq. in 1. quoniam in prioribus, numero 312. *vers. amplia octuagesimo secundo Cod. de inoff. testam.* dum dixit, quodd in Italià nonnulli Duces, Comites, & Marchiones non recognoscunt superiorem, subdens † non sic 89 esse in Ducibus, Comitibus, & Marchionibus Castellæ.

Et quodd isti Duces non recognoscant superiorem, patet ex eo. quodd videmus quotidie de facto servari, quodd † Comites Palatini ab Imperatore creati non possunt legitimare in terris Imperij, de quibus aliquis Princeps cum omnimodà potestate fuit perpetuò investitus, sine licentià ipsius Principis, ut ait Curt. Sen. loquens de eo, qui legitimavit in Ducatu Mediolani in *cons. 65. super premissa narratione*, sub numero 14. *vers. solum premissa conclusioni*, & sub numero 15. & in *consil. 73. super memorata facti narratione*, numero 28. *vers. quindò principaliter*, & Barbat in *cons. 70. verissimum hoc est*, sub numero 8. *vers. & ided nisi ex iustisimè*, & numero 12. volumine 2. & Roland. à Valle in *cons. 88. in causa magnifici*, numero 31. *vers. ad hoc facit*, & numero 36. volumine 1. & in *cons. 67. dominus Iacobus*, sub numero 64. *vers. circa ultimum articulum*, cum numero seqq. volumine 3. & in *cons. 49. legitimacionem* sub numero 34. *vers. secundo responderetur*, volumine 4. & Paris *cons. 2. legitimatio*, numero 18 & numero 20. volumine 2. & Jas. in *cons. 70. sub utraque legitimacione*, sub numero 1. *versic. confirmo etiam predicta*, volumine 3. & Socin. jun. in *cons. 100. pro habenda*, numero 21. *vers. accedat predictis*, volumine 2. & in *cons. 126. in causa Illustrissimi Comitis Iulii*, numero 22. *vers. accedat quod in simili*, volumine 3. & Hieronym. Zanch. in 1. *hæreses mei. §. cum ira*, numero 1146. *vers. tantum pro prima opinionione adduco*. ff. ad Trebell. & Ferrer. in *cons. 105. in causa fendi*, sub numero 10. volumine 1. & Cefal. in *cons. 23. numero 77. & numero 78. volumine 1. & Surd. in cons. 1. multa fuerunt*, numero 11. *vers. tertio non videtur*. volumine 1. ubi ait, quodd nec † Imperator, nec 91 Comes Palatinus ab eo creatus potest legitimare in Ducatu Mediolani, nec in Ducatu Montisferrati, quia Imperatoria potestas fuit in dictos Duces collata, & Nevizan. in *cons. 99. omnis sapientia*, numero. 1. *vers. secundo obstat*, & Alciat. in *cons. 5. quia privilegiat*, num. 26, 27. & num. 28. lib. 4.

Hinc est, quod † fecerunt Decreta, ut nemo posset impetrare privilegium ab Imperatore sub pœnâ gravissimâ, & quod Comites Palatini etiam habito ab ipsis privilegio non possint illo uti absq; licentiâ ipsorum Ducum, ut de simili Ducum Mediolaniveteri decreto tradit Bossi in *tit. de Princip. nu. centesimo octuagesimo quarto, vers. & hæc est causa*, & ante ipsum Barbat. in *d. cons. 70. sub nu. octavo & sub numero 12. volumine secundo*, quod valere dixit Bursat. in *cons. 433. pro clariori, numero quarto, quinto, & numero sexto, volumine quarto*. Et de simili Ducum Mantuæ decreto scribit idem Bursat. in *cons. septuagesimo sexto, ex hac serie facti, sub numero tertio, vers. in Civitate tamen*, & sub numero vigesimo octavo, *vers. favorabile rursus, volumine primo*. & Roland. à Valle in *consil. sexagesimo septimo, sub numero sexagesimo quarto, volumine tertio*. & in *d. cons. quadragesimo nono, sub numero trigesimo quarto, volumine quarto*, & in Dominio Ducis olim Ferrariæ servabatur, ut nulla legitimatio facta à Comitibus Palatinis, valeret, nisi esset ab ipso Duce confirmata, ut attestatur D. Pacian. in *cap. decimo octavo, sub numero 17. ob quam rem lib. secundo, de probat. & scribit Menoch. in cons. 459. dubitationes, numero vigesimo sexto, vers. secunda est dubitatio, volumine quinto*, quod decreto Ducis olim Ferrariæ ab eo edito anno 1545. sancitum fuit, quod nullus Comes Palatinus legitimare possit illegitimè natos sine ipsius Ducis licentiâ. Sed videndus est D. Jo. Bapt. Laderch. in *consil. 100. nu. 11. vol. 1.*

Et ita quoque statuit Carolus Quintus Imperator in novis constitutionibus Mediolani in *tit. de legitimatibus, lib. 3. ubi sic ad literam dicitur*: Nullus Comes Palatinus virtute alicujus privilegij quomodocunque, & cum quacunque potestate à nobis concessi, possit uti eâ potestate in Dominio Mediolani, sine licentiâ Locumtenentis, aut Senatûs nostri in eo dominio residentis, sub pœnâ nullitatis actus, & aureorum quinque centum Fisco applicandorum, Notarioque de hoc documentum conficienti aureorum centum pœna erit.

Non eâ de causâ, quam † adducunt Curt. jun. in *cons. 157. 93 præsupponitur in facto, num. 3. vers. ad quintum fundamentum, volumine secundo*, & Barbat. Bossi. Bursat. & Roland. à Valle in *loci mox citatis*, dicentes hujusmodi decreta condita fuisse propter bonum publicum, ne Comites Palatini suo Imperiali privilegio abutantur, sed ut scandala tollantur, quæ ob legitimaciones passim indifferenter admittas ab ipsis Comitibus, inter cives & subditos Principum quotidie oriuntur.

Sed quia huiusmodi Duces prætendunt non recognoscere superiorem, posteaquàm ratio ad iustificandum dicta decreta, per supradictos Doctores adducta, non procedit, nec mihi quadrat, quia si Comes Palatinus habito Palatinatûs privilegio petit licentiam generalem legitimandi, & Duces eam concedunt, possunt oriri lites, sicut orirentur non impetratâ licentiâ, etiamsi limitata esset potestas, ut vidi servatum per Excellentissimum Senatum Mediolani, qui contendit licentiam generalem Comitibus Palatinis petentibus, ita tamen quodd in legitimationibus ad bona feudalia dominio Mediolani subiecta per dictos Comites ad id auctoritatem habentes faciendis speciales literas manu dicti Senatus signatas, & sigillo munitas habere teneantur, legitimandique melioris conditionis prole legitimâ non efficiantur, nec succedant, nisi iuxta ordines Mediolani

Et quodd id faciant, quia prætendunt non recognoscere superiorem, manifestè patet ex his, quæ notavit Boss. *in tit. de Princip. numero 184. vers. & hac est causa.* ubi ait, quodd Duces Mediolani fecerant decretum, ut nemo posset impetrare privilegium legitimandi ab Imperatore sub pœnâ gravissimâ, cui dispositioni non convenit ratio Doctorum, de qua supra *vers. non ea de causa.* Item quia non præsumitur, quodd Comites Palatini; quorum fides, nobilitas, & virtus est approbata ab Imperatore, abutantur eorum privilegio & auctoritate.

Quæ res † scitu digna est ad interpretationem novarum Constitutionum Mediolani, *sub tit. de legitimat. lib. 3* quia si conditæ fuerunt, eodd quodd Imperator non recognoscatur in ipso Dominio pro superiore, tunc pœna de qua in eis non evitabitur per Comitē legitimantem, nec per Notarium rogatum, sive legitimetur subditus, sive nō subditus Dominio Mediolani. Si verb cōditæ sunt eâ de causâ, de qua supra *numero 93. vers. nō eâ de causâ.* tunc legitimans & Notarius non erunt subiecti pœnis in dictis constitutionib⁹ contentis, si legitimetur non subditus respectu personæ, & bonorū, tum quia † de his, qui foris sunt, nihil ad nos. *cap. gaudemus, de divor. & cap. multi, secundo, quest. 1.* tum etiam quia ratio, quâ dictum est, huiusmodi decreta & constitutiones fuisse conditas, ne Comites Palatini abutantur privilegiis Palatinatûs, & iccirco oriantur lites inter subditos, cessat, quando legitimatur non subditus; & ideo † cessante ratione legis, cessare debet lex, vel ejus dispositio. *l quod quodd dictum. ff. de pact.* Everard, *in loco, à cessatione rationis, numero 98.*

1 & numero 2. & Ruin. in *conf.* 29. *plura proponuntur, sub numero 18. vers. & ideo cessante ratione, volumine 5. & Tiraquell. in tract. cessante caus. in princip. numero 9. vers. ceterum & numero 11. vers. cessante igitur, & copiose num. 130. vers. legis causa.*

Præterea videtur confirmari posse, quodd hujusmodi Duces non recognoscant superiorem in suis Dominiis ex eo, quod scriptum reliquit Joann. Fab. in §. 1 numero 8. *Instit. de Attil. tut. dicens.* 97 quodd ¶ Dominus directus non potest in terrâ Baronis sibi subiecti tutorem dare pupillo, nec alium actum Jurisdictionalem exercere, quem sequitur Curt. jun. in *conf.* 2. *circa præmissam, numero 1. volumine 1. & Jo. Bolognet. in rubr. Cod. qui admittit. sub nu. 41 vers. in tantum.*

Et prædictis addo Roland. à Valle in *conf.* 100. numero 95. 98 *volumine 4* ubi ait, quodd ¶ Imperator nihil potest in terris Ducatus Mediolani, nisi quatenus permitteretur à Duce, sicut non posset in terris Turcarum, vel alterius non recognoscentis Imperatorem, de jure, vel de facto: & dixit Ferret. in *conf.* 105. in *causa* 99 *feudi, sub numero 9. volumine 1.* quodd ¶ Imperator hodiè in terris alienis pro nihilo reputatur. Dixit quoque Alciat. in *conf.* 33. nu. 100 *mero 27. lib. 9.* quodd Imperator ¶ non potest in Civitate Mantuæ uti clausulâ supremæ potestatis, vel auferre jus tertii, & ibi reddi rationem.

Rursus patet ex eo, quod dicitur de Delegato Imperatoris, 101 qui non ¶ potest citare in terris Vassallorum; quia, ut dicebam, Dominus directi non potest quoquo modo se impedire in jurisdictione utilis, ubi nec etiam habitu habet jurisdictionem, ut ait Boss. in *tit. de citat. sub numero 24. vers. credo tamen contrarium*, ubi tenet hanc opinionem, re diligenter consideratâ; subjungens iccirco, quod Domini Gonzagæ non patiuntur tales citationes fieri à Delegatis Cæsareis; & ita in practicâ servatum vidi per Excellentissimum Senatû Mediolani, uti Cæsaris Delegatum, qui citavit per literas subsidiales directivas Prætori Roli Dominum Flaminium de Sessis de anno 1584. prout vidi processum, cum eidem patrociniû præstare in causâ executionis sententiæ Imperialis, dum orta fuisset dubitatio coram alio Delegato Cæsareo adversus Comites Roli.

Et quanquam non ignorem, nonnullos asserere, quodd ¶ 102 Imperator possit citare in terris Vassallorum, inter quos fuit Boss. ipse

ipse in tit. de foro compet. numero 165. vers. & ita Imperator, & Natta in cons. 580. primo queritur, numero 1. cum seqq. & in cons. 487. sine difficultate non transit, numero 23. vers. facit etiam & sequitur Surd. in cons. 210. ne quid deesset, numero 41. vers. ad id vero, volumine 2. & ante ipsum Franc. Aretin. in cons. 38. diligenter consideratus, in principio. sub numero 3.

Non tamen ꝑ. à superius dictis recedo; quia non obstat Aret. tum quia contra ipsum tenuit Boss. in tit. de citat. sub numero 24. vers. credo tamen: tum etiam quia allegat Bart. in extravag. ad reprimen. in verbo, per editum, numero 10. vers. ita per univ. sum, qui ait, quodd ꝑ. officialis, qui præest uni Provinciæ, potest citare homines existentes in quâlibet Provinciâ Imperij, quia hoc facit autoritate Imperatoris; & tamen Bartolus intelligendus est, ut loquatur, quando utraque Provincia, citantis & citati, subest Imperatori, tanquam pleno Domino habenti directum, & utile Dominium utriusque Provinciæ. Ultra quod ꝑ. dictum Bartoli non servatur de consuetudine, & non servari in Dominio Mediolani subdito uni Domino tantum, ꝑ. unus officialis citet directè in iurisdictione alterius officialis ejusdem Domini, attestatur Boss. in tit. de citat. sub numero 24. vers. & propterea, quem sequitur Clar. in §. fin. quest. 31. vers. posset forte, ubi refert in hoc articulo duas communes opiniones contrarias, & tandem subdit, non esse ab hac practicâ ullo modo recedendum. Item quia Clem. pastoralis, de re iud. adducta per Boss. in tit. de foro compet. numero 165. & per Surd. in d. cons. 210. numero 41. non probat eorum opinionem, ut ipsemet Bossius postea dixit in d. tit. de citat. sub numero 24. vers. nec obstat.

Quocirca ꝑ. sublati fundamentis Aret. Boss. Natt. & Surd. superædificatum corrui. cap. cum Paulus 1. quest. 1. l. nam origo. ff. quod vi, aut clam. Curt. Sen. in cons. 56. super eo quod ab ordine, numero 7. vers. tertia conclusio, ubi ait, quodd ꝑ. sublato fundamento Doctoris, tollitur ejus opinio.

Præterea non obstat responsio Nattæ in consil. 580. primo queritur, numero quarto, data ad Jo. Fabr. in §. primo numero octavo Instit. de Attil. tut. & ad Curt. jun. in cons. secundo circa praxissam, numero primo, volumine primo, dum dixit, quodd Princeps non potest aliquem actum jurisdictionalem exercere in subditos Vassalli habentis merum, & mixtum Imperium, ubi Vassallus potest illum

actum exercere, sed ubi sumus in casu, in quo Vassallus non habet cognitionem inter subditos, nec posset actum expedire, non mirum est, si non potest impedire, ne dominus directus eum exerceat; cujus responsionem approbavit Surd. in d. consil. ducentesimo decimo, numero trigesimo sexto vers. non obstat. & sub numero quadragesimo secundo, volumine secundo. ubi propterea inquit, quod Imperator causas delegat in Ducatu Mediolani, testes ibi examinari mandat, & alia multa facit.

Quia replico, quodd aliud est in Vassallis, de quibus loquuntur Natta & Surdus in locis suprâ citatis, qui non possunt facere in eorum terris & Dominijs omnia, quæ facere potest Imperator in toto orbe, prout faciunt & facere soliti sunt isti Duces jura Principis habentes in eorum Dominijs, ut suo loco multa jura allegabo.

Et quod ad citationem & examinationem testium dico, quodd fieri possunt per Vassallos in iuris subsidium, vigore literarum iudicis requirentis.

Quod verò ad delegationem, † videmus de consuetudine observari, quodd domini delegant causas suorum subditorum non subditis in alienâ jurisdictione commorantibus; & vidimus causam Comessadij, vertentem aliâs inter Ducem Sablonetæ, & Dominos Fratres de Gonzaga de Sancto Martino ab aggere, fuisse delegatam ab Imperatore Duci Parmæ & Placentiæ Octavio Farnesio, licet ipse non esset Imperatori subjectus; quia † Ducatus Parmæ & Placentiæ subest Ecclesiæ Romanæ ut sciunt omnes, & de Ducatu Parmæ ita tradit Burlat. in cons. quarto. numero trigesimo secundo, volumine primo. & de Ducatu Placentiæ sic tradit Vulpell. in cons. crim. 58. num. 4.

Videmus quoque, quotidie causas ab Imperatore delegati Rotæ Lucensi, & Rotæ Januensi; & tamen civitas Lucæ, & civitas Januæ, liberae sunt ab Imperio, & jura Principis possident, ut † de Lucâ scribit Socin. in cons. 275. in causa Fratrum in princip. volumine secundo. & in cons. 83. pro clartori, numero primo, vol. quarto & Dec. in consil. 403. quamvis, numero secundo, vers. & Civitas ipsa. & M. Ant. Peregrin. in tract. de fideicommiss. art. quinquagesimo secundo, sub numero centesimo decimo septimo & Purpurat. in leg. primo, numero 451. ff. de off. eius, & in leg. Imperium, numero 157. vers. & de privilegij. ff. de iuris, omn. iud. & Festal. in tract. de collect. in quarta parte cap. septimo numero trigesimo secundo, vers. & de Luca, & Ro.

& Roland. à Valle in tract. de lucro doris, in quasi. tertia. numero quinto, & Aldobrand. in §. masculi quidem, numero vigesimo quinto, vers. hinc consuluit, Insit. de Curat. & Felyn. in cap. cum non liceat, sub numero duodecimo, vers. quarto considera, de praescript. ubi ait, quodd, † Rudolphus Imperator concessit libertatem Lucensibus pretio duodecim millium ducatorum, ut attestatur Restaur. 112 in tract. de Imperat. questione quinquagesima quarta: numero decimo tertio, vers. Lucana Civitas & Menoch. in cons. secundo magni ponderis, numero sexagesimo octavo, vers. idem de Lucensium, volumine primo, & Ant. Corf. in tract. de potest. Reg. in quinta parte numero sexagesimo octavo. & Socin. in cons. ducentesimo septuagesimo quinto in causa fratrum, sub numero septimo vers. si vero & tertio casu, volumine secundo. licet Decius sibi contrarius in cons. 528. pro resolutione, sub numero quinto. col. tertio. dicat, Civitatem Lucensem recognoscere superiorem, & sequitur Restaur. ubi supra. Et quodd non recognoscat superiorem, voluit Menoch. in cons. nonagesimo nono, de re gravissima, numero 77. vers. quod memoria, volumine primo. ubi propterea inquit, quodd † delinquens contra huiusmodi Rempublicam non recognoscentem superiorem, punitur poenâ damnationis memoriae. 113

Et de † Januâ tradit idem Decius in cons. 534 procedendo breviter. sub numero primo. licet Decius ipse sibi pariter contrarius in cons. 361. omisiâ longâ serie, sub numero septimo. sub vers. & ista conclusio, asserat, Civitatem ipsam Januæ non esse liberam, ex quo recognoscit Regem Francorum, quodd idem ante ipsum voluit Paul. de Castro in consil. 423. quia scio, sub numero nono, vers. nunc ad propositum, volumine primo, Sed tempore Castrensis, & Decij, quando scilicet illud consilium 361. in lucem edidit, subdita erat; nunc autem, & à quampluribus annis citrà, libera & franca vivit, locumque Principis tenet, ut ait Festal. in tract. de Collect. in 4. parte caput septimo, numero trigesimo primo, vers. idem attestantur, & quodd Janua Superiorem non recognoscat, Roland. à Valle in tract. de lucro doris, questione tertia, sub numero septimo, & Aldobrandin. in §. masculi quidem, numero vigesimo nono, Insit. de curat. & restaur. in tract. de Imperat. questione quinquagesima quarta numero decimo, & numero vigesimo, vers. de Civitate Janua, ubi sequitur simpliciter Decium in d. cons. 534. licet eum non alleget contrarium tenentem in d. cons. 361.

Et quæ dixi de Principe non recognoscere superiorem, intelligenda sunt respectu meri & mixti Imperii, omnimodæ & perpetuæ jurisdictionis; quam in suos exercet subditos, licet is aliàs subsit aut Imperatori, aut Summo Pontifici, à quo investitus est, quia in suis terris Princeps esse, & jura Imperij habere censetur, ut ait Joan. Marc. Aquilin. *in leg. centurio, sub numero 67. vers. quod autem dictum est, in 1. par. ff. de vulg. & pupill.* ubi exemplificat in Rege Neapolis, in Duce Florentiæ nunc Magno Duce Hetruriæ, & in Ducibus Mantuæ, Mediolani, & similibus.

Pro quâ re facit, quod scriptum reliquit Socin. jun. *in consil. sexagesimo quinto, viso themate, numero sexto vers. respondetur quod immo, volumine tertio*, ubi ait, quod, † qui in suis Dominijs habent omnia iura Imperij, & omnia possunt, quæ potest Imperator in suo Imperio, non dicuntur in eis superiorem recognoscere.

Et dixit insignis & celeberrimus Jurisconsultus D. Jo. Bapt. Laderch. *in consil. septuagesimo primo, agitur causa, sub numero primo col. 3. volumine primo*, eum dici non recognoscere superiorem, qui leges prohibito condit, & in suo Principatu omnia facit, quæ summi Principes.

Scio tamen, quodd prædicti Duces, qui accipiunt investituram à Papâ, vel ab Imperatore, jurantque fidelitatem, & solvunt tributa, dicuntur recognoscere superiorem; sed † ista superioritas non nocet, nec attendenda, nec consideranda est respectu meri & mixti Imperii, quod exercent in suos subditos, & eorum bona; quia immediatè subditi horum Ducum non Ecclesiam, vel Imperium, sed ipsos Principes recognoscunt, & immediatè exercent Regiam potestatem, & iura Regalia, merumque & mixtum Imperium in suos subditos, ut ait D. Odd. *in tract. de restit. in Integr. questione nonagesima secunda, numero decimo tertio, vers. & amplia, & numero nonagesimo quinto. vers. non enim, & Farinac. in quest. sexta numero 7. lib. 1. quest. & com. opin. crim.* ubi loquuntur de Duce Parmæ & de Duce Urbini.

Pro quibus facit etiam Restaur. *in tract. de Imperat. quest. 109. vers. notandum tamen est*, ubi ait, quodd † licet aliqua Civitas de aliquid Principi in signum superioritatis, putâ pallium, brævium, ceram, vel aliud simile; non tamen dicitur subdita, sed libera.

Et hanc superioritatem non esse attendendam in concedendâ immunitate, voluit Festas. *in tract. de collect. in 4. par. cap. 7. num. 21. & sub num. 39. & num. 40.*

Et ita

Et ita conciliari possunt Doctores superius allegati ad invicem contrarii, quorum aliqui dixerunt, dictos Duces recognoscere superiorem, aliqui non, ut primi intelligantur loqui respectu investituræ, fidelitatis, & census, quem solvunt Papæ aut Imperatori; secundi vero respectu meri & mixti Imperii, & omnimodæ jurisdictionis, quam exercent in suos subditos, & eorum bona.

Ex quibus satis defendi posse videtur, quod conspirantes in dictos Duces, & eorum filii, puniri possunt crimine læsæ majestatis, memoriaque defuncti damnari potest, quicquid alij dixerint.

Nec obstat, si diceretur, quod l. quisquis. Cod. ad leg. Jul. majest. non habet locum in his Ducibus; quia cum loquatur de Imperatore, & tunc sit odiosissima, & pœnalis non debet extendi de personâ ad personam, ut ait Socin. in *cons. 275. in causa Fratrum, sub numero tertio & quarto, ac numero sexto vers. igitur dispositio cum numeris seqq. volumine secundo.* & Roland. à Valle in *cons. 74. in habendo, numero sexto vers. & hoc non sine ratione, cum num. seqq. vol. 3. & Joan. Faber in proem. Instit. num. 1. vers. & ideo.*

Quia respondeo, hanc non esse extensionem: quia tunc hi Duces positi fuerunt in locum Imperatoris, ut ait Plot. in *cons. 39. licet motivum, sub numero tertio.* unde d. l. quisquis, quæ loquebatur in Imperatore, habet locum in ipsis, quia tunc subrogatum sapit naturam ejus, in cuius locum subrogatur, ut ait copiosè Everard. in *sua topicâ legali, in loco, à vi subrogat. numero primo, etiam cum qualitatibus, & privilegiis suis, ut ait Ang. de Perul. in cons. 54. numero septimo & Everard. ubi supra numero duodecimo, vers. vigesimo secundo, facit ad hoc, etiam si subrogatum sit alterius naturæ, quàm est illud in cuius locum subrogatur, ut ait idem Everard. in d. loco, à vi subrogat. numero secundo, ubi subdit, hoc esse menti tenendum, quod procedit, etiam si subrogatum in aliquo discrepet, ut ait Socin. jun. in *cons. sexagesimo nono, pro dilucidatione, numero quinquagesimo sexto, sexagesimo, & numero sexagesimo primo.* Ultra quod omnia iura loquentia in Imperatore habent locum in dictis Ducibus, ut dixi supra num. 51.*

Ita etiam videmus, quod l. bene à Zenone. Cod. de quadrienn. præscript. licet tunc loquatur in Imperatore, & Augustâ, & ejus dispositio sit odiosa, & sapiat iniquitatem, eo quia quis de facto, dominio rei suæ privatur, contra l. id quod nostrum ff. de reg. jur. ut ait Socin. jun. in *cons. sexagesimo nono, pro dilucidatione, numero quinquagesimo sexto, sexagesimo, & numero sexagesimo primo.*

volumine primo. & contineat quandam iniquitatem, ut tradit Menoch. in conf. 2. sub numero trecentesimo trigesimo tertio. vers. respondetur tertio, vol. 1. attamen extenditur ad hos Duces, & in ipsis procedit, secundum veriorum & magis communem opinionem, de qua supra num. 53.

Pro quibus facit ratio, quam adducit Alex. *in conf. 1. numero trigesimo volumine quinto* videlicet cum possint huiusmodi Duces in suo territorio leges condere, vel abrogare. & statuta condere derogantia juri communi, possent etiam si non esset condita Zenoniana constitutio, vel d. l. quisquis, propria autoritate ipsas condere, ut ait Boff. *intit. de crim. lase. Majestatis, numero quinquagesimo sexto vers. & ideo, ubi dixit, quodd. Duces Mediolani habeant decreta gravis disponentia, quam d. l. quisquis.* Cur igitur illis conditis frui non possint, nihil in contrarium, quod concludat, videtur asserri, & eum sequitur sic arguendo Alex. *Turamin in l. non puto, in tertia par. quest. 2. sub num. 22. vers. & satis confirmare videtur. ff. de jure Fisci.*

122 Benè verum est, quodd. nonnulli Doctores dicunt, quodd. pœna † d. l. quisquis, respectu filiorum hodie de consuetudine non servatur, ut ait Ang. *in l. fallaciter, numero 4. vers. modo tamen. C. de abolit. quod verbum Angeli, tanquam viri Excellentissimi, & magni Practici, sequitur Socin. in conf. ducentesimo septuagesimo quinto in causa fratrum, sub numero tertio vers. hoc idem, volumine secundo subdens numero quarto. illud multum esse à judicibus ponderandum, & Gigas in tract. de crim. lase. Majest. in tit. de pœnis, quas filij incurrunt pœne commutante crimen lase. Majest. in quest. 23. numero 3. vers. idem voluit, & Decian. in capite quadragesimo primo, numero trigesimo octavo vers. fateor tamen, & numero quadragesimo octavo vers. sciendum etiam postremò, libr. 7. rerum crimen. & Alciat. in consil. 19. in proposita questione numero decimo tertio vers. confirmatur ista opinio, libr. 7. & Clar. in §. lase. Majestatis, sub vers. unum tamen non omisso, libro sexto sentent. quodd. nunquam vidit, tales pœnas contra filios observari, & Roland. à Valle in conf. septuagesimo quarto, in barendo, numero vigesimo, volumine tertio.*

123 Sed ego † in hoc etiam contrarium teneo: quia si quis contra huiusmodi Duces crimen læsæ Majestatis committeret, non solum ipse, sed etiam ejus filij punirentur, juxta dispositionem d. l. quisquis C. ad leg. Jul. Majest. dum tamen crimen esset commissum
124 in primo capite, videlicet contra personas horum Ducum, quia † Ang. d. l. fallaciter, numero quarto C. de abolit. loquitur de eo,

qui

quod hoc crimen committit contra propriam civitatem, quo t. ca. 125
 fu d. l. quisquis non habebit locum, ut ait Cynus ibi numero primo.
 & Gigas in tract. de crim. lese Majest. inquit. de poenis, quas filii incurrunt
 patre committente crim. lese Majest. quasi. vigesima tertia. maxime
 numero 9. vers. prima opinio, ubi dixit, hanc esse communem opi-
 nionem, quam veriores dixit Crav. in consil. ducentesimo vigesimo
 quarto, congregans gentem, numero sexto, & Cæpol. in consil. crim.
 septuagesimo nono, ego consulta, numero quarto, vers. ex quibus con-
 cludo, & Decian. in cap. 41. numero 35. vers. advertendum tamen, lib.
 7. rerum crimin.

Unde t. aliud esset dicendum, si crimen committeretur contra 126
 Papam, Imperatorem, vel Regem, superiorem non recognoscentem,
 ut ait Clar. in §. lese Majestatis vers. unum tamen non omitto, in fi.
 lib. 5. sentent. licet loquatur per verbum forte.

Et si aliud dicendum esset, si committeretur crimen contra
 Imperatorem, vel Regem non recognoscentem superiorem, cur 127
 t. illud idem dicendum non esset, si hujusmodi crimen committeretur
 contra hos Duces, qui respectu subditorum suorum. & eorum
 bonorum, non recognoscunt superiorem, saltem tali superioritate,
 quæ sit attendenda, & consideranda, ut prædixi numero centesimo de-
 cimo sexto. tantò magis, quia isti Duces Italiae fuerunt positi, & subro-
 gati loco Imperatoris in eorum Dominij, ut pariter prædixi numero
 centesimo decimo nono. Quocirca non est mirum, sed d. l. quisquis.
 C. ad leg. jul. Majest. loquens de Imperatore habet locum in eis, et-
 iam quò ad puniendos filios committentium crimen lese Majesta-
 tis contra ipsos Duces, cum subrogatum sapiat naturam ejus, in cu-
 jus locum subrogatur, etiam cum omnibus qualitatibus suis, ut di-
 xi supra vers. quia respondeo numero centesimo vigesimo. Et multò ma-
 gis, quia t. lex semper loquitur, & est in viridi oblectati. l. Arian. §. 128
 ultimo C. de heret. Barr. in l. certa forma, numero quinto. vers. nam lex.
 C. de jure Fisci. lib. 6. decimo & Socin. in l. si mihi, & tibi. §. in legatis,
 sub num. 1. vers. præterea. col. 1 ff. de legat. 1.

Credo tamen, & pro absoluto habeo, quodd, si extaret
 statutum speciale corrigens in hoc jus commune, illud t. ser. 129
 vandum esset pro lege communi, iuxta notata in l. omnes po-
 puli. ff. de inst. & just. Cefal. in consilio quinquagesimo primo Domini.

- Lasia*, numero quarto & in *conf. quinquagesimo nono*, numero primo volumine primo, & in *Ferrant. Gargiar. in patrocini. sexagesimo quinto*, res reducitur, numero octavo, & *Cef. in consil. vigesimo tertio*, cum causa, numero sexto, *vers. quod verò pertinet, volumine secundo*, & *Roland. à Valle in consil. 72. stante statuto*, numero tertio, volumine tertio, ubi dixit, hoc apud omnes pro indubitato haberi, quod idem tenuit *Abb. in rubr. de consuet. sub numero tertio, vers. sed id quod statim dixi*, ubi ait; quoddam statuta locorum sunt ius civile, quod idem tradit *Rayner. de Forlivio in consil. 263. ad confusionem*, numero decimo quinto, *vers. & quia*, inter *conf. Signorol. de Homodeis sui discipuli*, ut ipse inibi attestatur, & *Afflict. in consil. Neapol. cum satis*, numero decimo quarto libri primi, tit. de *Official. reprobatur. & Roman. in l. post dotem*, sub numero trigesimo nono, *vers. quod dictum confirmari potest. ff. solut. matr.* ubi ait, quoddam ius municipale in proprio loco ius commune, seu ejus pars appellari potest, & *Jas. in leg. secunda sub numero 19. vers. tene contrariam partem*, & numero vigesimo, *Cod. si contra ius, vel util. publ.* ubi dixit, hanc esse communem opinionem, licet *Decius in cap. licet causam*, numero trigesimo secundo, *vers. & proprie, de probat. dicat*, quoddam Statutum in loco non dicitur proprie ius commune, licet excludat dispositionem juris communis.
- 132 Etiam si ius commune disponderet contrarium, quia Statutum ei prævalet in loco ubi viget, ut ait *Decius in consil. 685. in casu proposito*, numero secundo, *vers. & ad hoc facit*, & *Roland. à Valle in d. consil. 72. numero quarto, vers. servariq. debet*, volumine tertio, & *Gargiareus in d. patrocini. sexagesimo quinto, numero nono*, & *Jas. in d. l. secunda, sub numero decimo nono vers. tene contrariam partem. Cod. si contra ius, vel utilis. public. & in leg. omnes populi. numero decimo.*
- 133 *vers. circa istam legem. ff. de iust. & iure.* ubi ait, quoddam si ius commune disponit aliquid, & Statutum Civitatis disponit contrarium, iudex servare debet Statutum, cum sit præcisi iuris.
- 134 Et inanis est disputatio, ubi est Statuti decisio, ut ait *Corn. in consil. 109. viso infra scripto rhemare. sub numero secundo, in fin. vers. ultimo reddit*, & in *consil. 316. quo ad primum, sub numero septimo, vers. cum ergo, volumine primo, & in consil. 150. circa presentem, numero 4. & in consil. 138 in presenti consultatione, sub numero duodecimo, volumine secundo*, & *Ferrant. Gargiar. in d. Patrocini. 65. numero nono*, & *Roland. à Valle in d. consil. 72. numero septimo, volumine tertio*, & *Cesal. in consil. 138. testamentum, numero 28. vers. & ubi habemus, volumine 1. & Mandel. de Alba in consil. 763. nu. 4. & ibi Addit.*

Et ita vidi simile Statutum in terrâ Castioni à stiveriis, tem-
 pore † quo Præturam ejusdem loci gerebam, & Locumtenens 137
 & Gubernator eram pro Illustriss. & Excellentiss. Domino Mar-
 chione Francisco Gonzagâ, Domino meo colendissimo, quod † 136
 quidem Statutum reservat specialiter legitimam filiis in bonis pa-
 trum rebellium, & ita consultus respondit Alciat. in *cons. decimo*
nono, in proposita, numero 1. odecimo & decimo tertio, libri septimi, ubi
 dixit, quodd Statutum Mediolani, quo cautum erat, quodd in omni-
 bus criminibus, in quibus fit confiscatio bonorum, esset salvum jus
 descendantium, tam respectu legitimæ, quàm omni alio respectu,
 servandum erat etiam in crimine læsæ Majestatis tanquam corre-
 ctorum juris communis quod ad legitimam filiorum in bonis pa-
 tris delinquentis.

Sed † Alciatus in hoc malè dixit, quia licet Statutum Me- 137
 diolani uteretur verbo universali, *omnibus*, quod † nihil excludit. 138
l. Julianus. ff. de legat. 3. Speculat. in tit. de Syndico, numero decimo sex-
to, vers. quid si in aliquo Instrumento; attamen in generali † dispo- 139
 sitione crimen læsæ Majestatis non comprehenditur; quia requirit
 specialem mentionem tanquam exceptum, & reservatum, ut ait
 Gigas in *tract. de crimine læsæ Majest. in tit. de plurib. & var. quest. quest.*
8. numero tertio, vers. & istud crimen, lib. 3. ubi subdit numero quarto,
 quodd † ea, quæ requirunt specialem mentionem, non veniunt in 140
 generali sermone.

Pro quo facit id, quod notavit Afflict. in *c. primo vers. & bona*
omittentium, numero vigesimo primo, tit. que sint regal. ubi ait, quodd 141
 licet † concessâ iurisdictione cum mero & mixto Imperio Vica-
 rio Principis intelligantur concessâ omnia Principi reservata; nun-
 quam tamen censetur concessâ cognitio criminis læsæ Majestatis,
 nisi de eâ expresse sit facta mentio in concessione, & sequitur So-
 cin. jun. in *cons. 105. quamvis, numero vigesimo nono, vers. & ultra eum,*
volumine tertio, & Gigas in tract. de crim. læsæ Majest. in tit. qui de crim.
læsæ Majest. cognosc. poss. numero tertio, vers. hinc est, & numero quarto
lib. primi, & in tit. de plurib. & var. quest. quest. 16. numero tertio, vers.
secundo facit, lib. 3. & Decian. in cap. 37. numero 31. vers. item licet re-
gulariter, & in cap. 38. numero 6. vers. adeo ut & si concessâ fuerit iuris-
dictio, lib. 7. rerum crimin.

Rursus facit quod tradit Roman. in *l. si quis in gravi. §. de his*
quoque, numero 3. vers. facit & secundo ff. ad Sillan. ubi ait, quodd † 142
 concessâ abolitione omnium criminum, non erit concessâ aboli-
 tio de crimine læsæ Majestatis, & sequitur Marfil. in *l. 1. numero*

198. vers. & faciunt. C. de apt. virgin. & in l. de minore, n. 2. vers. & ideo ff. de quaest. & in tract. de bannit. in verbo, lesa Majestatis, num. 60. vers. ult. rium scias, & in consil. 1. non auferas, nu. trigesimo sexto vers. & ideo dixit Angelus, & Alexand. in l. de pupillo §. si in pluribus, numer. nono vers. dicit etiam Romanus ff. de no oper. num. & Afflict in capite primo vers. & bona committentium, numer. quadragesimo sexto in tit. que sint regalia. & Capic. in decis. 130 primum dubium, num. quinquagesimo sexto, & Gigas in tractat. de crimināl. lesa Majestatis in tit. de pluribus & var. quaest. questione tertia nu. duodecimo & in questione octava numero primo & numer. secundo & in questione decimasexta num. secundo libri tertii, & Fatimac. in tit. de inquisit. questione sexta num. quinquagesimo quarto vers. item nec generali, lib. primo questione & com. opin. criminaliter & Decian in capite 35. numer. decimo quinto vers. fallit tertio, libro tertio rerum criminal. & in capite 37. numer. 28. vers. & si sit concessa, libro septimo rerum crimin. & Barbac. in tractat. de praest. Cardinal. in primo part. questione nona numer. quinto vers. & ideo dicebat Angelus, & Franc. Marc. in questione 436. quaturan valet, numer. quarto vers. & pariter in secunda parte. & Odd. in tractat. de restit. in integr. questione 93. numer. 23. vers. limitatur tertio, in secunda parte ubi idem dicit de crimine falli.

- 14) Similiter facit quod dicitur de eo, qui ꝑ commisit crimen lesae Majestatis, qui invitatus extrahi potest ab Ecclesiā, & ejus immunitate non gaudet, licet regulariter quilibet delinquens tutus in ea sit: ut habetur Regum quarto capite vndecimo & Paralipomenon. 2. capite 23. numero duodecimo decimo tertio & numero decimo quarto, ubi ꝑ Athalia, Ochoziz mater, lesa Majestatis rea, extracta est de templo, & interfecta, & tradit Gigas in tractat. de crimin. lesa Majestatis in tit. de pluribus & var. quaest. questione tertia per totam, maxime numer. decimo sexto libro tertio. ubi dixit, sic servari vidisse, quod idem attestatur Decian in capite 28. numer. 23. vers. item queritur, lib. sexto rerum crimin. quam opinionem iterum tenuit in capite 37. numer. 26. vers. & pariter, libro septimo rerum criminal. licet Bossius dixerit in tit. de captiv. numer. 32. conclusum fuisse in senatu Mediolani, quod de jure etiam in crimine lesae Majestatis non potest Reus capi in Ecclesiā: quae decisio, credit Clarus, quod non observatur in practica, prout hoc scriptum reliquit in quaest. 30. vers. quarto nunquid in fin. lib. 5. sentent.

Quicquid tamen sit, circa id hodie recurrendum est ad constitutionem Gregorij decimi quarti, conditam super immunitate Ecclesiarum, quae ꝑ excipiendo aliquot casus, inter quos enumeratur

tur crimen læsæ Majestatis in personam ipsiusmet Principis commissum, in alij firmat regulam in contrarium. *l. in his*, ubi Bart. ff. *de legibus* & omnes ꝑ alj casus legis Iulie Majestatis videntur excludi *l. cum Prator, ubi Doct. ff. de judic.*

Et tantò magis Alciatus malè dixit: cùm clarum sit, quodd statutum ꝑ intelligi debet secundùm jus commune, ut minùs ab eo recedatur, quàm fieri possit, ut ait Ruin. in *consil. 38. numero sexto volumine tertio.* & Romanus in *consilio 299. numero quarto.* & Socin. jun. in *consil. 75. quia coram doctissimo viro, numero quarto versic sic enim debet, volumine secundo & in consil. 105. quamvis, numero 30. volumine tertio & Cefal. in consil. 237. statutum inclisæ civitatis 24. vers. & hac statuti interpretatio, vol. 2.*

Et multò plus, quia ꝑ interpretatio cujuslibet dispositionis capiendà est, & favorabilis reputatur, per quam jus commune conservatur, & ad illud reducimur, ut ait glo. in *capite statutum, in verbo, numerandum, de praben. in sexto.* quam sequitur Paris. in *consil. decimosexto circa præsentem consultationem, numero 107. vers. & suaderur, volumine secundo & Ruin. in consil. 52. Lucanæ Civitatis, numero sexto vers. ergo sequitur, volumine tertio & Rub. Alexandrinum in consil. octavo præsupponitur in facto, numero sexto vers. & insurgit dispositia, & in Socin. jun. in *consil. septimo pro resolutione, numero decimo nono vers. facit elegans Glossa, & in consil. 75. quia coram doctissimo viro, numero septimo vers. sic enim interpretando, volumine secundo & in consil. 105. quamvis, numero 32. vers. facit etiam volumine tertio & Rimin. jan. copiosè in *l. si unus. §. pactus ne peteret, num. 41. vers. in 2. verò casu. ff. de pact.***

Tertiò ad probandum, supradictos Duces posse vocari summa cum ratione Serenissimos, ego quoque adduco, quodd ꝑ sicuti Reges possunt dici Serenissimi, sicut imperator, ex quo in territorio suo sunt tanquam Imperatores, & obtinent supremum locum, ut ait Bolognet. in *libro primo sub numero 19. vers. quinimò possunt dici ff. de off. ejus, cui mandat. est jurisdict.*

Ita etiam per eandem rationem dicti ꝑ Duces jura Imperialia habentes, & perpetuò investiti pro se & descendentibus, sunt Serenissimi, cùm in suis Dominij possint appellari Reges, & Imperatores, omniàq; possint quod ad suos subditos, & eorum bona, quæ possunt summi Principes in universo orbe, ut ait Crav. in *consil. 155. verba decreti, numero. 2. & Ioan. de S. Iulia in consil. tertio.*

Excel.

Excellentissimus, numero tertio, vers. & præmitto. inter cons. Bruu. & Bec. in cons. 16. in causa, sub numero 61. vers. & idem de Ducibus, & Andr. ab Exea in tract. de pact. numero 43. & Putpurat. in l. 1. num. 242. ff. de off. eius, & in leg. legem, numero 95. Cod. de pact. & Socin. jun. in cons. 33. pulchra, sub numero nono, volumine tertio. & Ruin. in cons. 200. viso, numero secundo. & numero tertio, volumine secundo, & Rol. à Valle in cons. 91. decreveram, numero 17. & numero 18. volumine 2. & in cons. 76. præsupposita, numero tertio, volumine eo, ubi dixit, hanc esse com. opin. & idem dixit in cons. primo in præsenti causa, numero 50. vers. nam communis, volumine tertio, & Plot. in cons. 12. viso privilegio, sub numero 3. vers. & Duces, & de communi pariter attestatur Curt. iun. in cons. 61. habita, numero nono, vers. succedit enim, quod idem scripsit in cons. 1. facti contingentia, sub numero 29. vers. Duces enim, & in cons. 100. præsupponitur, numero tertio, vers. præmissa tanta clarius, & præstantissimus D. Jo. Bapt. Laderch. in cons. 71. agitur causa, in princip. vers. disco itaque, vol. 1. ubi dixit, hanc esse receptissimam sententiam, etsi nonnulli contradixerint, & hanc amplexus est Natta in cons. 661. sub num. 18. ubi etiam subdit, quod † isti Duces nihil differunt ab Imperatore, nisi ambitu minoris circuli, sicut scapha differt à navi, & Bellon. in cons. 51. emens rem, numero 3. ubi ait, quod Duces in territoriis suis sunt Imperatores, & idem possunt in terris suis, quod Imperator in toto Orbe, quando perpetui sunt investiti, quia dicuntur habere iura Imperii, ut idem Bellon. scribit in cons. 59. ingeniosa, numero 10. vers. pro quibus facit illud generale, ubi dixit, hanc esse communem opinionem, quam uti communem amplexus est Bursat. in cons. 138. illustrissimus, numero 4. vers. isti enim principes, vol. 2. & prius hoc voluit loquens de Marchionibus Gonzagiacis in cons. 16. multum Magnificus, sub nu. 55. vol. 1.

252 Et ita † de Duce Urbini loquitur Menoch. in cons. 92. habet non leves, num. 32. vers. nam habet ipse Dux, vol. 1. ubi dixit, præfatum Ducem posse appellari in suo Ducatu Regem & Imperatorem, habereque Regiam potestatem, & Hieronym. Gabr. in cons. 163. Bernardinus. sub numero 17. vers. ultima questio, vol. 1. & Bursat. in cons. 162. quoniam tria, num. 11. vers. admitto, vol. 2. & in cons. 433. pro clariori, num. 6. vol. 4.

Et de Duce Mantuæ sic scribit Socin. in cons. 66. visa donatione, numero decimo tertio, vers. ex quibus, volumine 3. & Socin. iun. in cons. quarto, viso themate nu. 18. volumine quarto, ubi ait in Ducem Mantuæ omnimodam iurisdictionem fuisse translatam in perpetuum pro se, & descendantibus, qui iura Imperij habet secundum communem

munem opinionem, & iterum in *conf. 60. visis hu*, nu. 7. *vers. igitur rem hanc*, vol. 4. & insignis Iuriconsultus D. Io: Bapt: Laderch. in *conf. 71. sub nu. 1. vol. 1.* & Parli. in *conf. 69. potest concedi*, nu. 3. *vers. & quia*, vol. 1. & Cacheran. in *decis. 155. cum navis*, sub nu. 1. & Menoch. in *d. conf. 92. nu. 32. vers. idem de Duce Mantua*, vol. 1. & in *conf. 208. nu. 37. vers. primò quia*, vol. 3. ubi ait, quòd suprema est potestas Ducis Mantuæ in suo Ducatu, in quo ea potest, quæ suo in Imperio potest Imperator, & Bursat. in *d. conf. 162. nu. 11. vol. 2.* & in *d. conf. 433. nu. 6. vol. 4.* & Roland. à Valle in *tract. de lucro dotis*, in *quæst. 3. sub nu. 13.* & Cavagnol. ad *decreta Montisferrati*, in *decret. 73. §. 1. quæst. 1. nu. 14.* & sub nu. 40. *vers. ultimo loco non obstat*, & Surd. in *decis. 1. prætendebat*, nu. 1. & in *conf. 278. recepta videtur*, nu. 14. *vers. in proposito autem*, vol. 2. ubi ait, quòd Dux Mantuæ & Montisferrati est Magnus Dux jura Imperij habens, qui potest in suo Ducatu, quantum potest Imperator in toto Imperio, subdicens, hanc ꝑ facultatem fuisse sibi ab Imperatore concessam, & longis- 154
simo tempore præscriptam.

Et de ꝑ Magno Duce Hetruriæ, Cacheran. in *conf. 2. nu. 35. vol. 1.* ubi ait, quòd idem judicatur de eodem Duce in ejus Dominio, quod de Imperatore in suo Imperio, & Pasech. in *conf. 13. postquam. num. 5.*

Et de ꝑ Duce Sabaudia: tradit Ias. in *conf. 227. pro enucleandâ*, nu. 156
41. *versic. duodecimo facit*, vol. 2. ubi subdit, hoc esse notorium in universâ patriâ Pedemontanâ, & Cacheran. in *decis. 155. cum navis*, nu. 1. *vers. prima est*, & in *decis. 88. visis quibusdam*, nu. 17. & in *conf. 3. pluribus*, sub nu. 15. *sub vers. nec obstat quòd in terra*, vol. 1. & Bec. in *d. conf. 56. sub nu. 61.* & Bursat. in *d. conf. 162. nu. 11. vol. 2.* & in *d. conf. 433. nu. 6. vol. 4.* & Purpurat. in l. *legem*. nu. 95. C. de *pañ.* & Menoch. in *conf. 604. margini certè*, nu. 1. vol. 7. & D. Io: Bapt: Laderch. in *con. 71. sub nu. 1. vol. 1.*

Et de ꝑ Duce Sablonete, quòd habeat jura Imperialia in suo Statu, 157
Laurent. Tennin. in *caus. 243. nu. 10.*

Et de ꝑ Duce olim Ferrariæ idem Menoch. in *d. conf. 92. nu. 31. vers. 118*
nam habet ipse Dux, vol. 1. & Alex. loquens de eodem Duce Ferrariæ, & Regij in *conf. 1. nu. 29. vol. 5.* & Socin. jun. in *conf. 76. visio themate*, nu. 14. *vers. etenim dicitur*, vol. 4. & Bursat. in *d. conf. 162. nu. 11. vol. 2.* & in *d. conf. 433. nu. 6. vol. 4.* & Bec. in *d. conf. 56. sub nu. 61.* & Laurent. Tennin. in *caus. 243. nu. 11.* & Ruin. in *conf. 23. ex themate*, nu. 5. & nu. 6. & in *conf. 200. visio themate*, nu. 2. & nu. 3. vol. 2. & Cefal. in *conf. 539. ad favorem*, nu. 14. & nu. 15. vol. 4. & iterum Menoch. in *conf. 304. cum hac*, nu. 51. *vers. diversum*, vol. 4. & in *conf. 250. nu. 74. vers. primò quia*, vol. 2. licet titubaverit nu. 101. *vers. non obstat*, dicens se credere, eam summam fuisse illius Ducis potestatem, quam & Pontifices, & Imperatores suis investituris concesserunt: an autem supremam illi concesserint, subjun- 158
git,

git, se plane ignorare, cum investiturarum verba nunquam legerit, subditque etiam, non posse plus affirmare, quàm in ipsis investituris legitur, cum potestas sit quid facti, & in casu suo in dubium revocetur: sed iterum primam opinionem tenuit in *cons. 901. & si hac de controversia, num. 3. versic. secundò accedit, vol. 10.*

159

Et de † Duce Mediolani tradit Decius in *c. pastoralis, num. 17. & num. 19. c. appellat. & Aldict. in prelatud. constit. quæst. 13. sub num. 10. & Alex. in cons. 2. versic. codicillu, num. 9. vol. 1. & in consil. 11. num. 9. vol. 7. & Ruin. in d. consil. 200. num. 2. vol. 2. & Boll. in tit. de crimine læsæ majest. sub num. 54. versic. & tamen in dominio suo, & Marc. Ant. Cuchus in tract. de morat. præscript. num. 230. ubi dixit, hanc esse communem opinionem, quam tenuit Felyn. in *c. quæ in Ecclesiæ, num. 33. versic. quarta declaratio, de constit. & Aleat. in cons. 9. presenti in causa num. 13. versic. est istud propterea, lib. 3. ubi ait, quodd Dux Mediolani habet omnia iura Imperiali etiam alijs reservata, & Bolognin. in consil. 1. num. 25. versic. non obstat illud, & Plot. in consil. 1. in causa, num. 6. versic. & Dux, & in consil. 12. viso privilegio, num. 3. & Purpurat. in l. 1. num. 225. ff. de off. ejus, & in l. legem num. 95. C. de pact. & Bursat. in d. consil. 433. nu. 6. vol. 4. & Bec. in d. cons. 56. sub num. 61. & Menoch. in cons. 307. illustru, num. 1. vol. 4. & Brun. in cons. 19. num. 4. & in cons. 45. nu. 18. 19. & nu. 20. & Paris. in consil. 11. visa facti narratione, num. 25. versic. huiusmodi obiectio, vol. 1. & Curt. jun. in consil. 1. nu. 29. & in consil. 61. habita nu. 9. & in consil. 100. præsupponitur, num. 3. versic. præmissa tanto fortius, & Cachéran. in decis. 155. cum navis, sub nu. 1. & Roland. à Valle in cons. 82. in causa num. 27. vol. 1. & in consil. 1. in presenti causa, nu. 49. vol. 3. & in consil. 100. multiplici ex capite nu. 48. & nu. 95. vol. 4. & Lancellot. Conrad. in exemplo omn. iudic. lib. 1. cap. 4. de Dote nu. 11. versic. quo circa, & Jac. in consil. 101. immutatur, nu. 2. versic. in Duce Mediolani, vol. 4. & And. ab Exca in rubr. de constit. num. 102. & D. lo. Bapt. Laderch. in consil. 1. sub num. 1. vol. 1.**

160

A quorum opinione, non credi quidam illius inveniatur, qui hanc potestatem negando recedere velit, tum quia est communis, ut prædixi, tam etiam quia negare † potestatem Principis, immò solum dubitare, vel disputare de ejus potestate, est crimen quasi sacrilegi, ut de primo tradit Salveat. in l. sacrilegi, C. de divers. rescript. & de secundo Socin. jun. in consil. 76. sub nu. 14. vol. 4. & Crav. in cons. 241. Princeps, nu. 2. col. 1. & de utroque Bursat. in cons. 162. quoniam etiam, sub num. 11. vol. 2. & Cagnopol. ad decreta Montisferrati in decreto 73. §. 1. quæst. 1. sub nu. 40. versic. ultimo loco, & Restaur. in tract. de Imperat. quæst. 110. versic. 299.

161

Unde hodiernis † temporibus non est disputandum de potestate Dominorum in terris suis: quia esset ponere os in Cælum, vel revangare & reformare totum Mundum, ut ait Baldus virexcellsi ingenij, loquens

quens de Principe Mediolani in *consil.* 262. *recolome consuliisse*, sub *nu.* 2. in *fi. vol. 1.* & Corn. in *consil.* 152. in *princip. vers. add. & in consil.* 299. *viso rescripto*, sub *num.* 7. *vers. nam secundum eum*, vol. 1. & Andr. ab Exea in *tract. de pact. num.* 345. & de Ducibus, præsertim Mantuæ, & alijs Principibus, tradit Borsat. in *consil.* 138 *illustrimus*, sub *num.* 4. *vers. dicuntur*, que. vol. 2. & Bos. in *tit. de crimin. lese Majestatem*, num. 55. & Restaur. in *tract. de imperat. quest.* 110. sub *vers.* 299. & in inferiore temporalis idem Corn. in *consil.* 194. *num.* 7. vol. 4. & Baldum sequitur Paris. in *consil.* 1. *num.* 66. *vers. sic comprobantur*, vol. 1. & Socin. jun. in *consil.* 1. *licet*, num. 90. *vers. & si dicatur*, vol. 4. & Alciat. in *consil.* 9. *presenci*, num. 6. *vers. & cerce*, lib. 3. & iterum Restaur. in *tract. de imperat. quest.* 109. sub *num.* 7. & Festaf. in *tract. de imperat. quest.* 109. sub *num.* 7. & Festaf. in *tract. de Collect. in 4. par. num.* 19. & Cursus Corn. in *consil.* 315. *videtur*, in *principio*, num. 1. vol. 3. ubi ait sequendo Baldum, quod non possumus revangare Mundum; qui est ita cultivatus, quod Domini temporales omnia etiam Principi reservata gerunt, & præsupponitur de jure, vel de facto, quod omnia possint, subjungens circò, quod ꝑ non esset tutum subdito, in dubium 162 deducere Domini sui potestatem, & Crav. in *consil.* 263. *agitur*, sub *nu.* 9. *vers. quod maxime*, qui *propterea* in *consil.* 241. *Princeps*, num. 3. dixit, quod ꝑ qui 163 disputat de potestate Principis, facit se superiore ipsi Principi, & ponit sedem suam ab Aquilone, tentando esse similem Altissimo, & ante ipsum Bald. in *consil.* 359. *proponitur quod inter agnatos*, sub *num.* 1. col. 1. vol. 1.

Eteomagus, quia de facto observatum fuit, & observatur, ut præfati Duces & Principes Italiæ in suis Dominijs authoritate Imperatoris fungantur, quæ facti communis observantia hodiè pro lege habetur, secundum quam judices judicare debent, cum quia ꝑ semper in re du- 164 bia potestas Principis amplianda est, ut ait Crav. in *consil.* 263. *agitur*, sub *num.* 7. *vers. sic*, quod maxime obsinet, cum etiam quia ꝑ actus ubi est 165 nullus, si tamen de facto servatur, ut quia superior ita velit, de illo idem judicatur quod de actu valido, ut ait Andr. ab Exea. in *tractat. de pact. num.* 349.

Quapropter non immeritò ad nonnulla inferre possumus magis scitu digna, ipsis Ducibus competentia, pro eorum dignitate, & potestate, quæ Imperatori, & supremo Principitantum alias convenire dicebantur.

Insertur igitur primò, quod ꝑ licet solus Imperator possit indi- 166 cere, & bellum gerere, ait Lucas de Penna in *l. contra publicam*, sub *num.* 1. *vers. 3. C. de re milit. lib.* 12. & Gigas in *tract. de crim. lese Majest.* 1. *et qualis*. & à quibus crimen lese Majest. committere. *quest.* 31. *num.* 2. *vers. movere enim guerram*, & Gail. in *tract. de pace publica*, cap. 4. *num.* 6.

vers. nam movere bellum, lib. 1. & Peregrin. in trakt. de jure Fisci, lib. 1. tit. Fiscus quid sit, & vnde dicatur nu. 15. vers. rursus.

- 167 Attamen isti † Duces habent jus indicendi & gerendi bellum, ut ait Ang. in conf. 367. in quest. in princip. & nu. 4. vers. tertio quod licet, ubi loquitur de Marchione Montisferrati, & Menoch. in conf. 1. consultatio hac, nu. 251. vers. respondetur tertio, vol. 1. qui loquitur de Duce Sabaudia, & de eodem Marchione Montisferrati, dicens, Marchiones Montisferrati suo jure bellum indicere posse, & subdit num. 255. vers. respondetur quarto, ex consuetudine, seu longa observantia præteritorum temporum Principes Italiae consuevisse, bellum Cesare inconsultis inter se indicere, ac gerere, quod multis exemplis probat ibi nu. 266. vers. ut ergo, & † diebus præteritis visum est bellum à Duce Sabaudia adversus Ge-
 168 bennenses suscepiunt fuisse, causa recuperandi illam Urbem, quæ majorum suorum fuit, de quo bello meminit idem Menoch. dicens, illud fuisse justum, in præsumpt. 96. nu. 6. lib. 6. de præsumpt. in qua præsumptio-
 169 ne declarat, quod † dicatur, vel præsumatur justum bellum.

Licet contrarium voluerit Alciat. in conf. 132. num. 15. 19. & nu. 20. lib. 1. ubi scriptum reliquit, quod † subditi vel subjecti maiori Principi, exemplificans in Ducibus, non habent jus indicendi belli absque licentia Domini.

- Sed certè aut Alciatus intelligendus est, ut non loquatur de Ducibus Italiae de quibus supra, sed fortè † vel de Ducibus & Principibus Regni Franciæ, in quo per ordinationes Regias inhibuitur est omnibus, unum contra alium bellum & arma movere, ut ait Boet. in decis. 178.
 172 num. 8. vers. vel alij, subdens id in dicto Regno servari, vel de † Ducibus, & Principibus Regni Neapolitani, qui habent potestatem multum limitatam, ut ait Bruhus in conf. 45. in causa Castri, sub num. 21. vers. per prædicta, quia † isti Duces, & Principes Regni Neapolitani dicuntur Duces & Principes abusivi, ut ait Aslick. in c. 1. num. 6. vers. & scias, tit. quis dicatur Dux, quem sequitur Petr. Calesar. in trakt. de equest. dignit. sub num. 115. & D. Paciari. in cap. 37. num. 11. lib. 2. de probat. licet Joam. Thomas Minado. in constit. Regni, in aliquibus, in verbo, Comitum, & Baronum, num. 17. de success. filiorum, Comitum & Baronum dixerit, quod
 174 † non minùs realiter possunt dici Duces, vel Comites hi, qui investiti sunt in Regno Neapolitano, in quo Rex est Monarcha, quàm hi, qui ab Imperatoribus alibi constituti sunt. Nam recogniti, investientis non tollit effectum dignitatis, nec secundum ipsum habere Regalia, & de proprietate Ducum, vel Comitum.

175 In hoc † tamen errat Minado. quia Principes Neapolitani sunt Duces & Comites solo nomine, ex quo recognoscunt Regem in superiore, & in eos non sunt translata omnia regalia, prout translata fu-
 sens,

sent, si non haberent, ut dixi, potestatem multum limitatam: quia † eo ipso, quod quis creatur Dux, Marchio, & Comes, non solum regalia videntur in eum translata: verum etiam & omnia alia, quæ sunt reservata in specie Principi soli & Imperatori propter Excellentiam, ut ait Roland à Valle in *conf. 4. quoniam, num. 42. vol. 3.* & Surd. in *tract. de Aliment. tit. 9. quæst. 21. num. 18.* & ante ipsum Bossius in *tit. de regal. num. 5. vers. & quando, & num. 23.* & rursus Surd. in *conf. 210. ne quid deesset, num. 24. vers. secundo facit, vol. 2.* & in *decis. 1. pretendebat, num. 3.* & Horatius Ruminus in *quodam responso incip. causa ista, num. 2. vers. quoniam satis aperta sunt jura, posito post consilium 962. Menochii, vol. 10.* & Alciat. in *6. quod sedem, sub num. 77. de off. ordin. & Peregrin. in tract. de jure Fisci, in tit. de iur. qui jura fisci alia habent, num. 76. vers. pro resolutione, lib. 1.* & Cavagnol. ad decreta Montisferrati, in *decret. 2. §. 9. num. 15.* & Farinac. in *tit. de Inquis. quæst. 6. nu. 7. vers. amplius hanc secundam, lib. 1. quæst. & com. opin. crim. & Aluar. Valsc. in tract. de jure emphye. quæst. 8. n. 33.* ubi non ita intelligitur distincti, sed ubi creatur Dux non recognoscens superiorem, prout sunt Duces de quibus agitur, ut superius abundè probavi.

Aut si Alciatus aliter intellexit, malè † quidem sentit: quia cum hi Duces Italiae sint æquati Summo Principi & Imperatori, juraque Imperialia & regalia habeant in suis Dominis, & perpetuam administrationem, videtur absque ulla dubitatione affirmandum, quod possint indicere & gerere bellum, ut superius dixi & ita etiam innuere videtur Decran. in *cap. 8. num. 6. vers. intellige tamen, lib. 7. rerum crimin.*

Secundò insertur, quod, licet † restitutio ad famam, & potestas aggratiandi, sit de reservatis soli Principi. l. 1. §. de qua auct. ff. de postul. Cacheran. in *decis. 101. in hac quæstione, num. 1. & num. 2.* & Luc. de Penna in l. contra publicam sub num. 1. vers. 6. solus, & vers. 17. solus Princeps & num. 2. vers. vigesimo septimo solus Princeps C. de remiss. lib. 12. & Rub. Alexandrin. in *conf. 50. præsupponitur in falso, nu. 1. vers. dico quod de jure, & Afflict. in cap. 1. numer. 2. & numer. 3. tit. quæ sint regal. & Albi in *conf. 64. quia articulus, num. 14. vers. octavo extant, & Roland. à Vallè in *conf. 4. quoniam, num. 53. & num. 57. & num. 58. vol. 3.* & Menoch. in *quæst. 92. num. 3. de arbit. judic. cum aliis de quibus per Farinac. in tit. de inquis. quæst. 6. num. 2. vers. prima sit conclusio, & num. 4. vers. verum cum ratio facultas, lib. 1. quæst. & commun. opin. crimin.***

Duces † tamen supradicti hæc facere poterunt, prout de Duce Sabau l. 2. adnotavit Cacheran. in *d. decis. 101. num. 3.* quia ut subdit, ille Dux habet in privilegio Vicariatus verba hæc importantia, & de Duce Parma, & Urbini Odd. in *tract. de restit. in integr. quæst. 92. num. 13. vers. & amplius, & num. 95. vers. hoc enim, & de eisdem Ducibus Farinac. in tit. de Inquis. quæst. 6. num. 7. vers. amplius hanc secundam conclusionem, lib. 1.*

quæst. & com. opin. crim. ubi dixit, hæc facere tam vigore eorum facultatis, quam ex usu & consuetudine, quibus addo Cefai in *conf. 38. proponitur, nu. 67. vers. nec non ad in flar, vol. 1.* ubi loquitur de Marchione Montisferrati.

- 180 Terrid infertur, quodd licet † ad solum Principem spectet infusflare spiritum vitæ instantiæ peremptæ, ut ait Allicet in *c. 1. nu. 45. & nu. 96. tit. quæ sint regal. & Ang. in l. 2. nu. 1. c. de tempor. appellat. & Bald. in l. ab hostibus. §. sed quod simpliciter. ff. ex quib. caus. major. & Roland. à Valle in *consil. 94. præsupposita, nu. 31. vol. 1. & in consil. 4. quoniam nu. 12. vol. 3. & in consil. 32. Bernardus, nu. 11. & nu. 12. vol. 4. & Capic. in decis. 165. in causa, num. 2. & Grammat. in decis. 103. num. 117. & Vant. de null. r. tit. de null. sentent. ex defect. iurisdic. ordinariæ, sub nu. 127. vers. talis igitur. prerogatio. & Menoch. in *conf. 380. de duabus, nu. 36. vers. responderetur secundo, vol. 4. & Marc. Ant. Cuch. in tract. de morat. præscript. nu. 43. vers. tertio decimo amplia, & Surd. in *conf. 199. in fall. o. num. 13. & nu. 23. vol. 2. & Cacheron. in consil. 66. accedo, n. 10.****

- 181 Hitanien † Duces poterunt restaurare instantiam lapsam: & ita videmus quotidie in practica observari, non solum per Duces: sed etiam per Marchiones & Comites, jura Imperialia & regalia habentes: prout de Duce Mantuæ & Montisferrati tradit Natta in *consil. 626. multa sunt, num. 76. vers. decimo quarto, & Roland. à Valle in d. consil. 4. nu. 24. vol. 3.*

- 182 ubi ait, quodd † Dux Montisferrati, seu ejus consilium, in suo dominio ex consuetudine vigente, & se nper practicatâ, infusflat instantiam causarum, quæ vertuntur coram Judicibus ordinariis ejus Vassallorum, quamvis ipsi sint investiti de mero, & mixto Imperio, & omnimodâ jurisdictione, ac etiam de regalibus.

- 183 Et non solum † possunt Duces instantiam peremptam suscitare in causis civilibus. sed etiam in causis criminalibus, ut per plura concludit Surd. in *d. consil. 199. sub nu. 11. vers. secundum remedium, cum seqq. vol. 2. ubi sub nu. 23. vers. bene fateor, inquit, quodd Princeps iuste faciet, si non passim, & in quocunque casu restituat fidei, sed id faciat cum sale discretionis, puta inspectâ sceleris magnitudine.*

- 184 Et non solum quoque † restauratio instantiæ concedi poterit per hos Duces, vocatâ parte adversâ: sed etiam eâ non vocatâ, nec citatâ, ut ait Capic. in *decis. 165. in causa Domini Comitû, num. 6. quem refert, & sequitur Roland. à Valle in consil. 94. num. 32. vol. 1. & in consil. 4. in causa nobili, nu. 69. vers. circa ultimum caput, usq. ad fi. vol. 3. & in d. consil. 82. nu. 14. vol. 4. & Marc. Ant. Cuch. in tract. de morat. præscript. nu. 43. vers. tertio decimo amplia.*

- 185 Et non solum † semel, sed iteratò concedi poterit, ut ait Capic. in *d. decis. 165. nu. 4. & seq. & Alin. in prax. judic. §. 2. cap. 16. num. 14. i. 1. par.*

1. par. & Marc Ant. Cuch. in tract. de morat. præscript. nu. 23. *vers. tertio decimo amplia*, ubi ait, quod Excellentissimus Mediolani Senatus ita observat, & disputando sic concludit Grammat. in decis. 69. in causa nobilis, num. 4. & Roland. à Valle in d. conf. 94. num. 33. *vers. & 17 d. conf. 4. nu. 62. vers. sed his non obstantibus*, vol. 3. & in d. conf. 82. num. 13. *vol. 4.* & Surd. in d. conf. 199. nu. 13. *vol. 2.* & Ursill. in decis. 346. num. 5. ubi ait, non esse de jure verum, quod insufflatio instantiæ bis tantum fieri possit: sed millies fieri poterit, licet in Conf. Neapolitanæ fuerit diversimodè observatam & practicatam. Nam instantia consuevit insufflari binà vice tantum, & alijs temporibus pluries fuit dicta insufflatio concessa, ut ait Grammat. in consil. 165. in causa universitatis, num. 6. in civilib.

Nam sicuti † Deus potest resurgere mortuum bis, & millies, 136
cùm omnia possit, & dicatur Omnipotens, id est, omnia potens, ut omnes admittunt, & nemo negat: ita & Princeps poterit restaurare instantiam non tantum bis, sed millies: quia † valet argumentum de Deo 137
ad Principem vel Regem, respectu terrenorum, ut ait Nevizan. in consil. 12. nu. 96. inter consilia Brunii. Hanc tamen rationem non approbo: quia etiam respectu terrenorum non est par potestas Principis, & potestas Dei, ut ait Merioch. in præsumpt. 10. sub nu. 55. *vers. verum responderi potest, lib. 2. de præsumpt.*

Rursus † non solum poterunt restaurare instantiam primæ cau- 138
sæ: verum etiam appellationis, dummodò in rescripto expressè dicatur, non obstante, quod appellatio fuerit deserta, vel alia clausula æquipollens in rescripto sit appositæ, ut quia sit dictum de plenitudine potestatis, vel ex certâ scientiâ, vel motu proprio, ut ait Bald. in l. 2. num. 12. *vers. & nota ex hac lege. C. sentent. rescin. non posse*, & melius Boer. in decis. 247. sub nu. 12. *vers. tamen si in ipso rescripto*, & Par. de Puteo in tract. de Sinderat. in verbo sententia, in cap. restat. unum, sub nu. 6. *vers. & etiam causa appellationis*, & Alin. in prax. judic. §. 2. cap. 16. nu. 11. in 1. par.

Et hoc modo † intelligitur Joan. de Amic. in consil. 6. in sacro Re- 139
gio, num. 2. qui dicit, quod appellatio deserta per lapsum omnium fatalium, etiam per rescriptum Principis reparari non potest. Et Cavagnol. ad decreta Montisferrati, in decreto §. 7. nu. 1. ubi ait, quod lapsa instantiâ causæ appellationis non conceditur restitutio: quia, ut subdit, ius est finitum, & actio perempta, ut scilicet causa appellationis restaurari non possit, nisi in rescripto dicatur expressè, non obstante, quod appellatio fuerit deserta, ut sup. vide etiam eundem Cavagnol. in decret. 14. §. 1. quæst. 9. nu. 5. ad decret. Montisferrati.

Nunc incidenter quæro de utili & quotidianâ dubitatione, nunc quid expensæ sint reficiendæ per impetrantem restaurationem instantiæ? In qua tres casus pro distinctione rei constituto.

Primus

Primus est, quando † stetit per judicem, ne causa expediretur, ut quia sit mutatus, absens, vel propter multitudinem causarum impeditus, vel ex alia causa, quæ Principi iusta videatur (quas iustas causas recenset copiosè Grammat. in decis. 69. in causa. num. 1. & nu. 2.) quo casu instantia currit, ut ait Socin. jun. in conf. 31. prosequendo, num. 9. vol. 1. ubi dixit, hanc esse communem opinionem, cum quo convenit Menoch. in conf. 380. de duabus, num. 29. vers. quod attinet, vol. 4. & Alin. in §. 2. cap. 6. sub num. 5. vers. qui: quid igitur, super statuto Florentiæ de modo procedendi in causis civilibus, ubi dixit, hanc esse magis communem opinionem. idem dixit Marant. in tract. de ordin. judic. in 5. par. in verbo iudicium, lū, instantia, & causa, num. 31. vers. quid autem, & Bursat. in conf. 2. visis hū, sub num. 8. vol. 1.

Ettunc impetrans † restitutionem instantiæ, non tenetur reficere expensas retardati processūs, ut ait Roland. à Valle in conf. 4. nu. 63. vers. circa tertium, vol. 3. & Marant. in tract. de ordine judic. in 5. par. in verbo iudicium, lū, instantia, & causa num. 32. & Par. de Put. in tract. de indicat. in verbo, instantia, cap. restat, sub num. 6. vers. in quibus casibus, & Boer. in decis. 247. sub num. 10. vers. tamen in casibus, & Grammat. in d. decis. 69. sub nu. 3. Quamquam contrarium velit Menoch. in d. conf. 380. num. 41. vers. illud quoque, vol. 4. dicens, expensas litis refici debere ab Actore, restauratā instantiā lapsā facto iudicis, nullā factā protestatione ab ipso Actore, allegando Boer. Marant. & Roland. à Valle in locis mox superius allegatis, qui dicunt, prout retuli. Ex quo apparet, quodd Menoch. ibi num. 42. vers. nec obstat, malè invehit contra Bursat. affirmantem, ut dixi, Principem posse restaurare instantiam lapsam culpā & facto iudicis, absque refectione expensarum.

Secundus est, quando † instantia ex negligentia Actoris est perempta, & tunc ipse tenetur solvere expensas parti adversæ, ut ait Roland. à Valle in d. conf. 4. num. 64. vers. aut verò, vol. 3. & Marant. ubi supra, sub num. 32. ubi ait, quodd quando allegatur aliqua causa colorata, ex qua perpenditur aliqua negligentia partis in prosequendo causam, vel in protestando, tunc conceditur insultatio cum refectione expensarum, & hoc idem voluit Boer. in d. decis. 247. num. 11. vers. sed ubi fuisset, & Par. de Put. in d. cap. restat, sub num. 6. vers. ubi autem, & Grammat. in d. decis. 69. sub num. 33. vers. sed ubi, & Alin. in prax. judic. §. 2. cap. 16. num. 10. in 1. par.

Tertius casus est, quando † instantia perempta fuit dolo Adversarii, & tunc ipse tenetur solvere expensas, ut ait Roland. à Valle in sape dicto conf. 4. num. 66. vers. aut verò instantia, vol. 1. & Grammat. in d. decis. 69. num. 3. & Boer. in d. decis. 247. sub num. 11. vers. sed ubi protra-

Solent autem Principes concedere restaurationem instantiæ, hæc conditione, quodd reficiantur expensæ, ut ait Alin. *in prax. judic. §. 2. cap. 16. sub num. 18. in 1. par.* vel quodd earum ratio in fine litis habeatur, prout ita in practicâ servari vidi, & si † non reficiuntur, quando Princeps mandavit refici pars agere non poterit. *l. sancimus. C. de judic. Boer. in decis. 247. sub num. 11.*

Bene verum est, quodd † si nulla fiat mentio expensarum in rescripto, ubi instantia sit perempta culpâ, & negligentia Actoris, pars opponere potest, quodd Adversarius non audiat, nisi refusus expensis, quia restitutio, & privilegium Principis intelligi debet sine præjudicio tertii, ut ait Marant. *in d. verbo; iudicium, l. in instantia, & causa, sub nu. 33. vers. ex quibus, de ordine judic. in 5. par.* quem refert, & sequitur Roland. à Valle *in d. conf. 4. num. 65. vol. 3.*

Cæterum † si pars non peteret refectionem expensarum, quæ nulla facta fuit mentio à Principe, valeret iudicium, ut inquit Ursill. *in decis. 346. sub num. 5.*

Illud etiam addere decrevi, quodd † si perempta sit instantia, partes possunt uno ictu, & unâ approbatione omnia acta iterare, repetere, & renovare, ut ait Bart. *in l. properandum, in princip. sub num. 5. vers. cogito, C. de judic.* subdens, nullam esse alium modum renovandi instantiâ, nisi istum, & Addit. ad Capol. *in caut. 49. licet de jure canonico,* & Socin. *in conf. 132. num. 8. vol. 2.* & Socin. *sen. in conf. 31. prosequendo, sub num. 11. in fi. vol. 1.* & Purpurat. *in l. in apud quem, num. 81. vers. & videtur hoc habere dependentiam. C. de eden.* ubi ait, quod ita communiter concluditur, & hanc opinionem tenuit Ant. de Butr. *in c. pen. sub num. 12. in fi. de jud.* ut quia dicant, sic licem contestari, ut ibi, subdens hoc non procedere, quando esset talis causa, in qua perempta instantia esset peremptum jus, ut in actione de dolo, & similibus, quia tunc non renovaretur instantia uno ictu omnia acta repetendo, quod idem clarius tradit Bart. *in d. l. properandum, in princip. sub num. 5. vers. prædicta intellige. C. de iudic.* & alio modo declarat Ant. de Butr. *in d. c. pen. sub num. 12. in fi. de iudic.* vide etiam Alin. *in prax. iudic. §. 2. cap. 16. num. 3. & num. 4. in 1. par.*

Quartò infertur, quod licet † ad Summum Principem spectet imponere, & instituere novum vectigal, cui soli hoc competit, cum sit de maximo Imperio. *c. super quibusdam. §. præterea, de verb. significat. l. 1. 2. & 3. C. vectigal. no. instit. non poss.* Boff. *in tit. vectigalia qui possunt imponere, num. 2. vers. scias, & num. 4.* & Martin. *in tract. de Princip. in tit. de Fisco, conclus. 33. & 56. conclus. 68.* & Bertachin. *in tract. de gabell. in 1. par. num. 1. & num. 3.* & Menoch. *in conf. 962. cum gravi, numer. 5. volum. 10.*

Attamen hi † Duces possunt nova vectigalia imponere, ut ait

Boss. loquens de his, qui jura Principis habent in suo territorio in tit. *vestigalia qui possint imponere*, num. 10. *vers. habens jura Principis*, & ante ipsum Abb. in cons. 20. *videtur primò, in princip.* ubi loquitur de Senensibus utentibus in suo territorio juribus Principis, quia dicti Duces possunt omnia in eorum territoriis, quæ potest Imperator in toto Orbe, ut dixi, & ita arguit in terminis Cacharan. loquens de Duce Sabaudia in decis. 155. *cum navis*, num. 1. & num. 4. *vers. quibus conclusionibus* & hanc opinionem tenuit Signorol. de Homod. in cons. 108. *in questione*, nu. 8. *vers. venio ad primum*, & nu. 11. ubi loquitur de eodem Duce tunc Comite, & Menoch. loquens de alio Duce in cons. 901. & si hæc de controversiâ, nu. 50. *vers. quinta est dubitatio*, & nu. 52. *vers. & ideo*, vol. 10.

200 Quinto inferitur, quod sicut † summus Princeps potest tollere, ac omnem sanare defectum juris positivi per suum rescriptum. c. illa, de elect. cum simil. Ita etiam † possunt facere Duces perpetuo investiti, ed quia possunt in terris suis, quod potest Imperator universaliter, ut ait Ruin. loquens de Ducibus in cons. 134. *ex duobus*, num. 8. *vers. cessantibus etiam præmissis*, vol. 5.

201 Sexto inferitur, quod licet † potestas legitimandi per rescriptum sit de reservatis Imperatori, seu Pontifici, nec possit ab aliis exerceri, nisi ab illis, quibus Papa, seu Imperator concessit, & commisit, ut in *Aurb. quib. mod. nat. efficiantur*, §. illud & §. pen. cum concord. citatis per Doct. in c. per venerabilem, qui fil. sint legit. & in l. Gallus §. & quid sit tantum. ff. de lib. & posthum. & voluit Paris. in cons. 12. *transact.* num. 131. *vers. & primò*, vol. 2. & Roland. à Valle in cons. 4. *quoniam*, nu. 18. *vers. hinc videmus*, vol. 3. & Bart. in l. imperium, nu. 17. ff. de jurid. omn. jud. & plures allegat Marfil. in tract. de bannis in verbo, *Civitate*, nu. 95. & Socin. jun. in cons. 100. nu. 30. vol. 2. & Afflict. in ca. nu. 1. tit. *quæ sint regal.* & Menoch. in consil. 962. *cum gravi*, num. 5. vol. 10.

203 Attamen † isti Duces Italiæ possunt in terris suis legitimare, ut ait Paul. de Castro in consil. 34. *super primo dubio*, in fi. vol. 2. ubi loquitur de Duce Mediolani, quem sequitur Alex. in consil. 2. *visi codicillis*, num. 9. vol. 1. & Purpurat. in l. 1. num. 226. ff. de off. ejus & in l. imperium, nu. 151. ff. de jurid. omn. jud. & Curt. sen. loquens de eodem Duce in consil. 71. *super memorata*, sub num. 28. *sub vers. quindò principaliter*, & Præposit. in c. per venerabilem, §. quod autem, num. 91. *vers. ex his inferitur, qui filii sint legit.*

Quæ res minus dubitabilis erit; si in privilegio Ducatus est dictum, quod ipsi Duces possint in toto suo Dominio ea, quæ Reges Romani, & Imperatores facere possent, transferendo in eos omnimodam potestatem Imperialem, ut ait Jacobin. de Sancto Georg. loquens de Duce Sabaudia in sua investit. in verbo *Dux*, *vers. dubitatur*, sub num. 4.

vers.

vers. hoc est indubitatum, & D. Pacian. in cap. 18. num. 27. vers. sunt tamen, lib. 2. de probat.

Contrarium tamen tenuit Curt. sen. sibi contrarius loquens de Duce Mediolani *in cons. 16. ciaruz, sub nu. 27. vers. nec potest fieri fundamentum, & Ant. de Butr. in d. c. per venerabilem, nu. 39. vers. nota tertio, qui si in sint legit.* ubi ait, quodd habens regalia non potest solo jure regaliore legitumare, nisi sit in possessione libertatis, & ibi Abb. hoc sensit *num. 26. vers. in temporalibus vero*, ubi ait, Reges, & alios Principes recognoscen- tes superiorem non posse legitumare de jure, quia legitumatio, & huius similia videntur esse reservata Summo Principum superiori, & Man- tica *de concess. ult. volunt, lib. 11. tit. 10. nu. 45.* ubi ait, quodd Princeps, qui alium recognokit in superiorem in locis sibi in feudum concessis legiti- mare non potest, & copiose Ludovic. de Sardis *in tract. de legitimat. §. de legitimatione per rescriptum, nu. 18. vers. octavo quaeritur, an inferiores*, ubi *num. 19* infert, quodd Rex Siciliae, & Rex Apuliae quia recognoscunt Ecclesiam in superiorem, legitumare non possunt.

Sed non est discedendum à priori opinione, quam tenuit etiam Jacobin. *in sua investit. in verbo Dux, vers. dubitatur, num. 4.* ubi loqui- tur de Duce Allobrogum. Et isti Duces habent regalia, nec illa superio- ritas est attendenda, ut suprà abundè dixi, quo fit, ut sequatur veram esse opinionem affirmativam secundum ea, quae dixit Ludovic. de Sard. *in d. §. de legitimatione p. rescriptum, num. 19.* & Marfil. *in tract. de bannit. in verbo, Civitate, nu. 46.* ubi ait, quodd Rex † de facto superiorem non re- cognoscens legitumare potest.

Et ita alias vidi legitimationem Ludovici Sartij factam à Duce Sablonetæ de anno 1586. qui habebat privilegium legitimandi ab Im- peratore concessum, & legitimavit non tantum virtute privilegiorum imperialium, sed etiam Ducalis dignitatis & de plenitudine potestatis, quā publicèungebatur in Dominio suo, tempore, quo D. † Fulvis 205
Pacianus Doctor Excelleptissimus erat ejusdem Ducis Auditor, & Con- siliarius.

Fateor tamen, quod † legitimationes factæ ab hujusmodi Ducibus non extenduntur extra eorum Dominia, sed in eis tantum validæ erunt, ut ait Paul. de Castro *in consil. 34. super primo dubio, in fi. vol. 2.* & Jacobin. de Sancto Georg. *in sua investit. in verbo, Dux, vers. dubitatur, sub num. 4 in fi.*

Septimò infertur, quod sicuti † potest Summus Princeps superiorem non recognoscens de propriâ causâ cognoscere, & sententiam ferre l. proxime. ff. de hi, quæ in testam. delent. Abb. *in c. novit, n. 16. de iudic.* & Felyn. *in c. cum venissent, nu. 3. vers. limita primò, de constit.* & ibi Ant. de Butr. *sub numer. 6. de iudiciu*, & Alex. & Jas. *in l. est receptum,*

illenum. 3. hic verò num. 5. ff. de iurid. omn. iud. & Socin. in conf. 187. in controversia. num. 29. vers. non obstat, si dicatur. vol. 2. & Restaur. in tract. de Imperat. quest. 91. num. 1. & Marant. in tit. de appellat. num. 34. verum si vellet, de ordin. iudic. in 6. par. & Afflict. in c. 1. num. 44. tit. que sunt regal. ubi ait, quòd solus Princeps iudicat in facto proprio, & Dec. in l. qui iurisdictioni, num. 10. ff. de iurid. omn. iud. & Bald. in l. 1. sub num. 2. vers. sed princeps. C. ne quis in sua caus. & ibi. Cyn. num. 2. ubi subdit, quòd nonnulli Reges, Principes, & Barones, in suà causà cognoscunt, quia de facto non recognoscunt superiorem, sed quòd ex uno errore aliud sequitur.

- 208 Ita & poterunt † hi Duces habentes jura Imperialia, ut ait Socin. loquens de Domino Plumbini in d. conf. 187. num. 29. & Cefal. in conf. 58. num. 66. versic. & sicut Imperator, vol. 1. & Silvan. in conf. 63. condomini, num. 24. ubi loquitur de Marchione Montisferrati, & Jas. loquens de Regibus, Principibus, & Comitibus superiorem non recognoscen-
tibus in d. l. est receptum, sub num. 5. vers. & istud secundum Bartolum. ff. de iurid. omn. iud. & Natta in conf. 287. sine difficultate, num. 43. vers. con-
firmantur bene premissa, ubi ait, quòd Princeps non recognoscens supe-
riorem de facto, vel habens jura Imperialia potest in proprià causà judi-
care, & Cacheran. in conf. 9. num. 47. ubi ait, quòd qui Imperialia habet
judicare potest in causà propria, & Curt. jun. in l. qui iurisdictioni, nu. 3.
vers. eodem modo, ff. de iurid. omn. iud. ubi loquitur de Principibus non
recognoscentibus superiorem de jure, vel de facto.

- 209 Octavo infertur, quòd † sicuti solus Papa, vel Imperator possunt
removere appellationem, inferior autem non. l. 1. §. si. ff. a quib. appellat.
non lic. glo. in c. quòd translationem, in verbo, reservata, in fi. de off. legat.
& Afflict. in c. 1. num. 87. in tit. que sunt regal. ubi ait, quòd solus Princeps
committit causam appellatione remotà, & Felyn. in c. significavit, nu.
13. de except. ubi ait, quòd inferiores à Principe non committunt cau-
sam appellatione remotà.

- 210 Ita etiam isti Duces poterunt appellationem tollere, ut ait Decius
in c. pastoralis, num. 15. versic. immò quòd plus est, col. 3. de appellat. ubi lo-
quitur de Ducibus etiam recognoscentibus superiorem, quando jure
proprio in perpetuum habent dignitatem, & administrationem & ita
tradit Cefal. loquens de Ducibus habentibus dignitatem, & administra-
tionem perpetuam etiam pro successoribus in conf. 58. num. 66. vol. 1.
quicquid dixerit Addit. ad Dec. in d. cap. pastoralis, sub num. 15. in verbo,
proprio, de appellat. cujus ratio non procedit, quia superioritas horum
Ducum non attenditur, ut supra dixi num. 116. & sub num. 177.

- 211 Nondum infertur, quòd licet † solus Imperator possit legem con-
dere, ut ait Bart. in l. si. num. 2. C. de legib. & Marfil. in tract. de Bannit. in

verbo, lū pendet, num. 29. & Ant. de Padilla in l. universi, num. 3. C. de di-
versis. rescript. & Afflic. in c. 1. num. 103. tit. quæ sint regal. quia condere
legem est supremi gradus meri Imperij, ut ait Bart. in l. imperium num. 8.
versic. quarto exempla. ff. de iurid. omni. iud. & Surd. in cons. 152. sepē, sub
num. 20. vol. 2. & in cons. 210. ne quid, num. 24. & num. 25. ac sub num. 36.
vol. eo. & de utroque tradit Menoch. in cons. 604. magni certe, nu. 2. vers.
secunda est conclusio, vol. 7.

Istam tamen † Duces poterunt legem universalem condere, & ei 212
derogare, ut ait Ruin. loquens de Duce Mediolani in cons. 27. viso decre-
to, num. 1. versic. nam dictum Dux, vol. 5. & Brun. in consil. 45. in causa
Castri, num. 21. ubi loquitur de huiusmodi Ducibus, & Peregrin. in tract.
de iure Fisci, lib. 1. tit. de iis qui iura Fiscalia habent, num. 81. versic. adde,
quod isti Domini. ubi ait, quod isti Domini perpetui possunt condere le-
ges, & statuta etiam contra jus commune, & omnia possunt quæ perti-
nent ad merum, & mixtum imperium, & quod isti Duces perpetui pos-
sunt legi derogare, voluit Cefal. in cons. 58. proponitur, num. 69. versic. & ad
cognoscendum, vol. 1. & Surd. in d. consil. 152. num. 20. vol. 2. ubi ait, quod
facultas condendi legem spectat ad Principem non recognoscens superi-
orem, vel habentem iura Imperii, & Menoch. in d. consil. 604. num.
2. vol. 7 ubi loquitur de lege universali facta à Duce Sabaudiz in Domi-
nio suo.

Decimò infertur, quod licet † solus Imperator regulariter possit 213
concedere immunitatem, & exemptionem respectu prædiorum vel
personarum, ne quis teneatur solvere collectas, gravamina, angarias, &
alia ordinaria etiam in præiudicium aliorum, ut ait glo. in l. 1. in verbo,
iura, & ibi Bart. nu. 2. C. de decret. decurionum. lib. 10. vel extraordina-
ria. l. 1. C. de superindict. lib. eo. Ang. Aret. in cons. 101. in casu supradic-
to, nu. 9. vers. quod munus. l. 1. C. de his, qui à Princip. vacat. acceper. lib.
eo. 10. Afflic. in c. 1. nu. 86. quæ sint regal.

Attamen † isti Duces poterunt immunitatem concedere, ut ait 214
Alex. loquens de Duce Mediolani in cons. 30. ponderatio narratu, nu. 9.
vol. 5. ubi ait, hoc posse tum ex observantiâ, tum ex iure, subdens suffice-
re, quod sit apposita clausula non obstante lege, vel clausula ex certâ sci-
entia cum clausula de plenitudine potestatis, quæ idem operatur, quod
clausula non obstante ut ibi subdit nu. 10. & quod præfati Duces immu-
nitatem concedere possint, voluit Roland. à Valle in cons. 76. præsuppo-
sita, nu. 1. 2. & nu. 3. vol. 2. & Natta in cons. 160. in causa, quæ agitur, nu. 1.
ubi ait, quod Principes, vel Civitates habentes iura Imperii, vel non re-
cognoscens superiorem de facto, possunt concedere immunitatem in
præiudicium subditorum, subdens nu. 37. de hoc non esse dubitandum,
& num. 38. addit, quod Princeps, qui habet plenitudinem potestatis, po-
test,

test, quem vult ab oneribus eximere, & cui vult onera imponere, & in
conf. 3. o. in presenti questione, nu. 1. ubi ait loquens in casu immunitatis
 concessa à Marchione Montisferrati, quòd Principes non recognoscen-
 tes superiore m, seu habentes jura Imperij possunt immunitatem conce-
 dere, addens quòd non expedit, ut fiat mentio de præjudicio tertij, quia
 concessio immunitatis de sui natura hoc importat, nec impedit quoque
 ut damnum refarciatur, sed reliquum onus accrescit non exemptis, ut ait
 idem Natta *in d. conf. 160. nu. 36 & nu. 37.* & hanc eandem opinionem
 sequitur Paris. loquens de Duce Mantuæ *in conf. 69. potest, nu. 1. & seqq.*
vol. 1. & Burfat. loquens de Duce Sablonetæ tunc Principe *in conf. 162.*
quoniam, nu. 2. vers. & quoad potestatem, & nu. 11. vers. admitto primum,
vol. 2. & Felsat. in tract. de collect. in 4. par. cap. 7. nu. 15. 21. 36 & nu. 39.
 ubi ait, hos Duces immunitatem concedere posse cum clausula non ob-
 stante, quicquid alij dixerint, quos in errorem lapsos esse affirmat, & ita
 videmus observari à Ducibus, Marchionibus, & Comitibus, ac alijs Do-
 minis perpetuis regalia juraque Imperialia habentibus, qui immunita-
 tem & exemptionem concedunt cum clausulis olim supremo Principi
 reservatis, Addo Plot. *in conf. 51. viso motivo, sub nu. 5. vers. nec obstat, cum*
seqq. qui loquitur de Duce Mediolani, & Surd. *in cons. 278 nu. 14. vol. 2.*
 ubi ait, quòd Dux Mantuæ potest immunitatem concedere in præjudi-
 cium tertij.

215 Undecimò infertur, quòd licet † solus Princeps committat causas
 summarie, simpliciter, & de plano, ut ait Bald. *in l. nec quisquā. §. de pla-*
no, nu. 1. & seqq. ff. de offic. proconsul. & Afflict. in c. 1. nu. 53. vers. qua-
dragesimo septimo, tit. qua sint regal. & Lanfranc. de Orian. in clem. se-
pè nu. 1. & ibi Cellus in addit. de verb. significat. & laf. in l. rescripta nu.
3. c. de precib. Imper. offer. & Abb. in cons. 61. Salvatoris, sub nu. 5. vers.
tertio corrui vol. 1.

216 Hi tamen † Duces hoc facere poterunt, ut ait Georg. Natta *in d.*
clem. sepè, in glo. in verbo simpliciter, n. 10. vers. quarto salit de verb. si-
gnificat. ubi ait, quòd inferior habens dignitatem, & administrationem
 perpetuam pro se, & suis descendentibus, & jure proprio, possunt causas
 summarie committere, & alterare formam judicij, quemadmodum hoc
 etiam videmus in practica quotidie contingere, nam dicti Duces, Mar-
 chiones, & Comites, & alii Domini habentes regalia & jura Imperialia
 rescribunt, quòd in causis procedatur summarie, simpliciter, & de plano,
217 sine strepitu, & figura judicij, ac solà facti veritate inspectà, quæ † ulti-
 ma clausula, solà facti veritate inspectà plenior est quacunque alià clau-
 sulà etiam illà summarie, simpliciter &c. ut notat: Ant. de Butr. *in c. 2.*
nu. 5. vers. nota quid importent, de juram. calum. & Burfat. in cons. 129.
facti præsens questio, nu. 42. vers. secundò respondeo, vol. 2. & Alsius in

prax. judic. §. 3. cap. 3. n. 13. vers. hac enim clausula, & nu. 15. in 1. par. & Felyn. in c. olim, nu. 7. vers. quid autem si dicatur, de accusat. & Brun. in tract. de forma, tit. quando censeatur forma, vel solemnitas remissa, vel eis derogatum, col. 9. vers. & quando committitur.

Sed hic cadit dubitatio occasione prædictorum, nunquid locum tenentes, & Viceduces possint committere causam cognoscendam summarie, simpliciter, & de plano? & Lanfranc. de Orzano *in clem. sepè, sub nu. 1. vers. nec alius locumtenens, de verborum significat.* tenuit † quod non, nisi Duces dederint suis locumtenentibus libertatem delegandi cum dicta clausula, & hanc partem tenuit M. Ant. Eugen. *in cons. 87. licet verum sit, nu. 16. & seqq.* ubi loquitur de Gubernatore, & etiam de legato à latere, ratio est, quia † locumtenens nihil potest contra jura, ut ait Roland. à Valle *in cons. 13. nu. 47. vol. 3. & Thob. Non. in cons. 104. nu. 19.* ubi ait quod Gubernator, & Præses Provinciæ contra jus commune aliquid statuere non potest, ubi *nu. 20.* id ampliat in legato de latere. Item quia † reservata Principi non transeunt in locumtenentem ipsius Principis, ut ait Felyn. *in c. qua in Ecclesiarum, sub nu. 32. de constit. & Menoch. in cons. 244. cum rogatus sim, nu. 14. vers. quæ quidem Principi. vol. 3. & Peregrin. in tract. de jur. Fisc. lib. 3. tit. 2. banniti, & damnati restituti quæ recuperent, num. 5. vers. idcirco inferior, & Natta in cons. 631. super controversia, nu. 29. vol. 3.* ubi ait, quod † Locumtenens Principis licet possit omnia, quæ ipse Princeps, non tamen potest facere ea, quæ reservata sunt Principi in signum supremæ potestatis nisi expressum, & speciale mandatum habeat, quod † non præsumitur, ut ait Bald. loquens in simplici mandato *in l. 1. num. 3. C. de reb. alien. non alien.* quia mandatum sive generale, sive speciale est quid facti, & † facta non præsumuntur, nisi probentur. *l. in bello. §. facta. ff. de capt. & postlim. revers. & ita tradit Menoch. in præsumpt. 33. n. 1. lib. 2. de præsumpt.*

De consuetudine † tamen legati de latere, Delegati Principis, & Gubernatores Provinciarum hoc facere possunt, ut attestatur Caroc. *in c. cum quid, in 1. par. in princip. num. 6. & num. 7. de reg. jur. in 6. & Felyn. in c. olim, sub num. 3. sub vers. nota quod ex rescripto Papa, de accusat.* ubi ait, quod cum allegaret in facto ad infringendum rescriptum legati committentis causam summarie, responsum fuit ex moderno stylo hoc sibi licere, & potest esse, quod hoc habeant in mandatis, ut ait Alex. *in l. nemo potest, num. 3. ff. de leg. 1.* ubi ait, quod communiter legati de latere committunt causas summarie cognoscendas, quia hoc habent in mandatis expressè.

Duodecimò insertur, quod licet † solus Princeps possit restituere contra sententiam, quæ transivit in judicatum, ut ait Salycet. *in l. fi.*

Gens.

C. sent. res. in. non poss. & Afflict. in c. 1. num. 48. vers. quadragesimo secundo, titulo qua sint regal.

226

Attamen † hi Duces eandem restitutionem facere poterunt, ut ait Hieronym. Magon. *in decis. Florent. 26. Martinus, num. 1. ubi loquitur de Magno Duce Hetruria, & Jas. in cons. 47. num. 2. vol. 3. ubi loquitur de simili rescripto, concessio à Marchione Montisferrati.*

Requiritur tamen, quod in rescripto dicatur, non obstante tali sententiâ, & postea addatur, quæ transivit in rem judicatam, ut ait Alex. *in cons. 94. in causa, & lite, num. 2. versic. nec virtus dictæ sententiæ, vol. 2. quem sequitur Ruin. in consil. 104. questio, sub num. 13. vol. 5. & Natta in consil. 524. in causa, num. 24. vers. nam licet Princeps, vol. 3. & Decius in consil. 197. pro tenui facultate, num. 4. versic. & in tantum, & in consil. 294. num. 3. col. 2. & in consil. 307. in casu, num. 1. & iterum Ruin. in consil. 21. visis, num. 5. vol. 10. 5. & Felyn. in c. super literis, num. 14. in septimâ regula, de rescriptis. & Bellon. in consil. 19. in causa, num. 1. & Boll. in tit. si advers. rem judicat. restituit. postulet. num. 16. & Surd. in consil. 199. sub num. 25. vol. 2. & Casar Contard. in l. unica, quest. oct. av. in verbo supplicatio, num. 30. cum tribus seqq. C. si de moment. poss. fuer. appellat. & Andr. Gail. in observat. 58. num. 6. vers. hinc est, lib. 2. pract. observat. ubi ait, se ita aliquando contra rescriptum Principis adversus rem judicatam in Camera à Imperiali pronunciatum meminisse, & Jas. in d. cons. 47. num. 2. vers. circa secundum dubium, vol. 3. subdens, hoc esse, tum quia rescriptum Principis impetratum non factâ mentione de sententiâ, quæ transivit in rem judicatam, est subreptitium, & consequenter ipso jure nullum: tum etiam quia rescriptum Principis contra sententiam diffinitivam semper præsumitur obreptitium, per jura ab ipso inibi allegata, quod est notandum ab advocatis, ut sciant formare supplicationes, & casu eveniente opponere rescripto impetrato nullâ factâ mentione rei in judicatum transactæ, & à Secretariis, seu Cancellariis, aut Auditoribus Principum, ut sciant benè clausulare rescripta, ut supplicantibus prodesse possint.*

- Decimotertid infertur, & hæc est ultima illatio, ut multas alias mittam, quas hic transcribere possem, quod † sicuti Imperator habet plenitudinem potestatis, quâ uti potest. l. 1. ff. de constit. Princip. Bald. in l. rescripta, sub nu. 7. C. de precib. Imperat. offer. & in consil. 267. ad evidentiam, sub num. 8. vers. secundo præmitto, vol. 1. & est repetitum in consil. 457. ad evidentiam, num. 3. vers. secundo præmitto, vol. 5. ubi loquitur etiam de Rege libero, & in l. 2. num. 44. versic. item nota. C. de servis. & aqua, & Afflict. in c. 1. num. 78. tit. qua sint regal. & Speculat. in tit. de legat. 5. nunc ostendendum, sub num. 14. ubi ait, quod clausula de plenitudine pote-

ne pote-

ne potestatis est de reservatis soli Principi, quem refert & sequitur Rip.
in l. nemo potest, sub num. 14. ff. de legat. 1.

Ita & † Duces prædicti clausula plenitudinis potestatis uti pos- 218
sunt, ut ait Boll. in cir. de crimine lese Majest. num. 55. vers. & eo ipso, ubi
ait, quod eo ipso, quod quis est Dux creatus, habet plenitudinem po-
testatis, etiam si superiore in recognoscat: & inquit Baldus, quod omnes
Domini Lombardix, de consuetudine usuali, & quasi de quadam theo-
rica & practica, ponunt verba de plenitudine potestatis, & sunt in quasi
possessione hujus verbi, & facti: & est credendum, quod eam habeant, &
verus sit eorum sermo, alias multæ lites jam sopitæ excitarentur, & elu-
soria fierent decreta tantorum Dominorum, quod esset iniquum, ut
scriptum in d. consil. 267. num. 9. versic. sed tamen, vol. 1. quem sequitur D.
Jo: Bapt. Laderch. in consil. 71. sub nu. 1. & sub nu. 2. vol. 1. & Natta in consil.
506. cupiebam, sub nu. 40. versic. & ad hoc adduxi, ubi loquitur de Prin-
cipe Achais, & ita dixit Ang. de Ubald. de Perus. loquens de Comite
virtutum Domino Mediolani in consil. 217 in causa accusationis, numer. 2.
versic. unde sicut Imperator, & Alex. loquens de Duce dictæ Civitatis
Mediolani in consil. 30. ponderatū narratū, sub num. 8. & num. 10. vol. 5.
& Jas. in consil. 101. immunitas, sub num. 1. versic. tertio respondetur, & nu.
2. vers. item Dux Mediolani, vol. 3. & de eodem Duce sic dixit Roland.
à Valle in consil. 100. multiplici ex capite, num. 55. & numer. 56. vol. 4. &
Lancellot. Comrad in templo omn. jud. lib. 1. cap. 4. de Duce, num. 11. versic.
quocirca, & Joan. de Anan. in consil. 81. viso instrumento, sub num. 2. vers.
præterea non est dubium, & sub nu. 4. versic. præterea, & ibi Bolognin. in
addit. versic. sed majus videtur esse dubium, & Jas. in l. ex hoc jure, nu. 15. ff.
de just. & jure, & Ruin. in consil. 200. num. 2. vol. 2. & iterum Roland.
à Valle in consil. 1. nu. 49. vol. 3. & D. Jo: Bapt. Laderch. in consil. 71. sub nu. 2.
vol. 1. & Alex. loquens de Duce Regij in consil. 1. ponderatū hū, sub nu. 31.
versic. non obstat etiam vol. 5. & Alciat. in consil. 5. quia privilegium, nu. 264.
versic. sexta conclusio, lib. 4. ubi loquitur de Duce olim Ferrariæ, prout
loquitur D. Jo: Bapt. Laderch. in d. consil. 71. sub nu. 2. vol. 1. & Burlat. in
consil. 349. num. 21. & seq. vol. 4. ubi loquitur de Duce Parmæ, & de Du-
ce Mantuæ sic tradit Socin. jun. in consil. 60. visis hū, nu. 3. versic. & quam-
vis, & num. 7. versic. igitur rem, vol. 4. & Natta in consil. 402. visis actis, sub
num. 18. vers. peruntamen, & sub num. 21. vers. redeundo modo ad rem, &
Plot. in consil. 2. in facto, sub num. 27. sub vers. concludo igitur, & in consil.
11. viso privilegio, sub num. 7. vers. primo dicitur, & Jas. in consil. 227. pro
enucleanda, vers. duodecimo facit, vol. 2. ubi loquitur de Duce Sabaudix,
& Marc. Ant. Peregrin. in tract. de jure Fisci lib. 1. sit. 2. de hū, qui jura Fi-
scalia habent, num. 77. vers. sed adverte, ubi ait, Duces perpetuū, etiam
superiorem recognoscentes, de consuetudine uti in Statibus suis pleni-
tudine

tudine potestatis, & esse in tali possessione, inferens ad Duces Mediolani, Urbini, Mantuæ, & similes, & in tract. de fidei commiss. art. 52. num. 124. vers. immò & Principes, ubi ait, quod Principes perpetui, in feudati à Papa & Imperatore cum regalibus, utuntur plenitudine potestatis, & sunt in tali possessione : & generaliter de Ducibus, Marchionibus, & Comitibus habentibus jura Imperialia, & regalia tradit Narza in consil. 661. sub num. 18. ubi dixit, ita usu receptum esse, & idem tradit de jure Festas. loquens de Duce Urbini in tract. de collect. in 4. par. cap. 7. num. 40. vers. iccirco infero.

229 Et licet aliqui dixerint, hos † Duces de jure non habere plenitudinem potestatis, inter quos fuit Ruin. in cons. 23. ex themate, nu. 13. vol. 2. ubi dixit, quod inferior à Principe non potest uti clausula, ex certâ scientiâ, & de plenitudine potestatis, & Socin. jun. in cons. 69. nu. 63. vol. 1. ubi loquitur de Duce Urbini, & Decius loquens de Duce olim Ferrariæ in cons. 273. viso consilio, nu. 15. vers. nec obstat clausula, ubi ait, quod Dux olim Ferrariæ, qui recognoscebat superiorem, non debebat, nec poterat uti clausula de plenitudine potestatis, nisi cum causæ cognitione, & sequitur Restaur. in tract. de Imperat. quest. 110. in septimo casu, & Marc. Ant. Peregrin. in tract. de jure Fisci lib. 1. tit. 2. de his qui jura Fiscalia habent, num. 77. vers. horum tamen, & nu. 78. vers. nil mirum, & Petr. Antibol. in tract. de munerib. in tertia parte princip. nu. 31. ubi ait, quod Imperator habet in temporalibus plenitudinem potestatis, quæ extendi non debet ad alium Principem secularem.

230 Attamen † Contrarium teneo loquendo etiam de jure : quia isti Duces omnia possunt in terris suis quod ad subditos, & eorum bona, quæ potest Imperator in toto Imperio, ut dixi supra num. 150. Et non recognoscunt superiorem in terris suis, saltem tali superioritate, quæ sit attendenda, ut supra dixi num. 116. & sub nu. 117. Et contra Socin. jun. tenuit Festas. in tract. de collect. in 4. par. cap. 7. nu. 40. vers. iccirco infero, cujus opinionem amplector uti veriorē, quæ etsi ex prædictis factis confirmata sit, eam tamen etiam comprobo ex coronâ aureâ cum lapidibus pretiosis, quæ solent coronari Duces, ut dixi supra nu. 26. quæ designat † plenitudinem potestatis, & insignia honoris, ut ait Par. de Put. in tract. de duello, quest. 5. §. quoniam, nu. 1. vers. in qua quest. lib. 7. & Lancellot. Conrad. in templo omn. jud. lib. 1. cap. 5. §. 1. sub num. 12. & Lucas, de Penna in l. 1. sub nu. 4. vers. item quia sicut. C. de auro coronat. lib. 10. ubi

231 ait, quod † in coronâ, & per coronationem Rex consequitur plenitudinem potestatis.

233 Præterea † vestes, & indumenta Ducalia, ut pallium, designant majestatem, & potestatis plenitudinem, sicut dicimus de pallio Impetatoris, ut ait Lancellot. in d. tract. lib. 1. cap. 1. de Imperatore. §. 1. de ornatu

Imperatoris, in verbo, vestrum Imper. misterium, nu. 5. & Butr. in c. 1. nu. 11. de author. & usu pallij.

Quarto, ut revertar ad materiam principalem, ego dico, supradictos Duces de jure vocati posse Serenissimos: ad quod probandum adduco etiam consuetudinem, & communem observatiam, quæ habet, quod isti Duces passim Serenissimi vocantur, ut mox subiiciam, quæ † observantia & consuetudo mutanda non est, sed sequenda, ut ait Paris. in cons. 16. si attendimus, num. 11. vers. & eo magis ista procedunt, vol. 1. & Roland. à Valle in consil. 79. in presenti consulatione, num. 83. vers. nam observantia, vol. 3. & Socin. in cons. 6. prædicta consultiatio, num. 4. vers. unde licet, vol. 1. ubi ait quod † communis observantia attendenda est, & Felyn. in c. cum non liceat, sub nu. 10. vers. demum dicit, de prescript. ubi ait, quod † sufficit aliquid ex communi observantia receptum esse, quicquid sit de juris subtilitate, & Ciof. in cons. 74. circa consulationem propositam, sub num. 3. vers. sed vigente, vol. 1. ubi tradit, quod † vigente consuetudine & observantia, index ab eanon potest in judicando recedere, & Cefal. in cons. 120. nu. 31. & seq. vol. 3. ubi notavit, quod † si ex communis observantia subsequuta est recepta aliqua opinio, in discordia Doctorum, communis illa observantia est amplectenda, non obstante dispositione iuris communis, & melius ad propositum Menoch. in cons. 352. respondendum videbatur, num. 14. vers. ita sane, vol. 6. ubi ait, quod † observantia est optima interpres in his, quæ dignitatem & nobilitatem respiciunt: cum illa sit, quæ titulos tribuit, ut scriptum reliquit idem Menoch. in consil. 102. nu. 55. vers. septimo comprobatur, vol. 4. & † in his titulis attenditur consuetudo, ut ait Marin. Frecc. in tract. de subseud. sir. quib. dicat Dux, sub nu. 7. lib. 2.

Et ita Cefal. † loquens de magno Duce Hetrurix, eum appellavit Serenissimum in consil. 458. in princip. & sub nu. 44. vol. 4. & in consil. 661. proponitur in facto, in princip. & sub nu. 53. vers. undecimo, & nu. 63. vers. nec dicatur, vol. 5. & August. Gerard. in Epistola dedicatoria ad cons. Franc. Veg. & Ant. Ciof. in consil. 98. multum magnifice sub num. 4. vers. his ita stantibus, & sub num. 5. vers. secundo comprobatur, & sub nu. 6. vers. nec obstat rescriptum, & sub num. 12. & in consil. 104. Casus Civis, in princip. & in consil. 142. proponitur, sub num. 4. & sub num. 20. vol. 1. & in cons. 27. visis editis, in princip. vol. 2. & D. Odd. in tractat. de compend. sub tit. in particul. in 3. præmissis, in fin. vers. limitatur 2. & in consil. 38. factum quod proponitur, in princip. & sub num. 15. & num. 35. & sub numer. 39. & sub numer. 67. & in consil. 99. quidam magister Alexander, in princip. & versic. certe necessarium, & versic. ex eo quia, & numer. 2. versic. in primis quia, & sub nu. 13. 14. & nu. 16. in fi. & Carol. Ant. Put. in cons. unico, præsupponitur, sub nu. 24. & nu. 109. vers. nam in Hetruria, post consil.

eiusdem D. Odd. & Bertazzol. in *conf. crim.* 366. ad favorem, sub num. 10. vers. si verò incueamur, & sub num. 37. vers. ceterum prater dubia, & sub num. 39. in fi. vol. 1. & M. Ant. Eugen. in *conf.* 1. Sixtus 4. sub num. 69. & sub num. 72. & in *consil.* 31. quamvis primariis, in princip. vers. primo quidem, & Hieronym. Magon. in *decis. Florent.* 150. revocabatur, in princip. & in *decis.* 25. vivebant, in princip. & Seraphin. de Seraphin. in *epistola* dedicatoria ad tract. de privileg. iurament. & Camill. Plaut. in simili *epistola* ad rubr. & l. 1. C. de eden. & Alex. Turaminius in l. non puto, in 3. par. quest. 3. sub num. 10. ff. de iure Fisci & Hortens. Cavalcan. in tract. de testib. in *secunda* par. tit. de probatione & reprobatione testium, num. 188. & Joseph. Ludovic. in *conclus. unica* de consuetudine, sub illat. 98. versic. & si Princeps, & Sebastian. Medic. in *epistola* dedicatoria ad tract. de casibus fortuit. & in simili *epistola* ad primum librum suarum regularum, & in tract. de venat. in 1. par. sub num. 5. vers. prout extant, & Torquat. Tassus in *epistola* dedicatoria ad dialogum de nobilit. & Antonin. Tessaur. in *præfat.* ad *decis. Pedemontanas.* sub num. 4. & Menoch. in *conf.* 147. questio, in princip. & num. 24. vers. & dubium non est, & sub num. 32. & nu. 35. vers. non etiam obstat, & nu. 42. & sub num. 48. vers. nunc sunt confutanda, & sub num. 62. vers. & certè, vol. 2. & in *conf.* 271. nova, sub num. 10. vol. 3. & in *conf.* 526. de gravi, num. 1. vers. primò suaderi, & sub num. 3. vers. at qui secundam legem, & vers. rextio hoc satus clarum, & sub nu. 14. vers. nonò manifestum, & sub nu. 18. sub vers. non obstat secundum argumentum, & sub num. 22. sub vers. secunda est dubitatio, & sub num. 23. vers. cum bona, & in *conf.* 590. quæ doctè, num. 6. vers. quod verò attinet, vol. 6. & Borgnin. Cavalcan. in *epistola* dedicatoria ad eius decisiones, & in *decis.* 10. nu. 18. & sub num. 38. & in *decis.* 11. num. 58. & in *decis.* 30. pulchra se offert, num. 9. vers. quinto est lex, & in *decis.* 42. num. 56. & in *decis.* 71. sub num. 37. vers. secundo an Dominus Ioannes Franciscus, & sub num. 62. & in *decis.* 76. sub num. 81. & in indice ad dictas decisiones, in verbo Trebellianica, sub nm. 6. & D. Dominic. Bonfius in *consil.* 398. sub num. 13. inter *conf.* Menoch. vol. 4.

242

Et idem fecit insignis D. Oddus † loquens de Duce Urbini, quem Serenissimum vocavit in *consil.* 11. visis & mature consideratis, in princip. versic. primo quia, & sub numer. 1. versic. secundo quia, & num. 3. versic. tertio quia, & num. 9. & 10. versic. neque me mover, & sub numer. 12. versic. nec quicquam etiam & sub num. 14. & sub num. 18. vers. ad tertium autem, & sub num. 35. versic. secundo licet, & num. 36. versic. præsupponendo in primum, & sub num. 54. versic. nec quicquam movet & sub num. 82. & in *consil.* 20. viso testamento, sub nu. 18. versic. 4. quia licet, & nu. 56. versic. primo quod de dicta revocatione, & sub nu. 59. versic. secundo rationem, & sub num. 69. versic. quarto, & ultimo etiam, & sub num. 112. & num. 115. & in *consil.*

consil. 14. visis hu. nu. 14. vers. secundo tamen respondeo, & num. 21. vers. secundo responderetur, & in consil. 27. in presenti causa, num. 1. & num. 2. & sub num. 11. & 19. & num. 26. & sub num. 27. & num. 30. 36. & 37. & in fi. vol. 1. & Rimin. jun. in cons. 138. transmissio sub n. 60. ver. non pratero, vol. 5. & Honded. in epistola dedicatoria ad ejus consilia, & in cons. 109. visis, num. 12. vers. quarto quia, & num. 88. vers. minus nocet, & in cons. 112. Dominus Paulus, in princip. & sub num. 11. & num. 14. & sub numer. 19. vers. quareo considerandum est, & sub num. 33. vers. non obstat, & ibi Joan. Paulus Lancellotus num. 47. & M. Ant. Eugen. in subscript. vol. 1. & Jacobi Sbrozz. in epistola dedicatoria ad tract. de Vicario episcopi, & in quaest. 2. sub num. 3. lib. 1. & M. Ant. Eugen. in cons. 13. praesupposito, nu. 38. vers. non obstat, & num. 46. vers. ultimo haec eadem nostra sententia, & in cons. 14. decretum, in princip. & in cons. 31. quamvis primarij, in princip. vers. primo quidem, & in cons. 51. anno Domini, in princip. vers. idem Capitaneus, & num. 22. & in argument. cons. 82. & in argument. cons. 83. & in cons. 90. quamvis obrixam, sub nu. 99. sub vers. sexto responderetur, & in cons. 92. princip. & num. 13. & nu. 23. vol. 1. & Caesar Campana in literis dedicatoriis ad secundum volumen historiarum Mundi, & Speron. in epistola dedicatoria postea ad suas Orationes, & M. Ant. Peregrin. in tract. de iur. Fisci in tit. de his qui jura Fiscalia habent, num. 79. vers. sed ad verse, lib. 1. & Menoch. in cons. 431. proposita facti species, sub num. 11. sub vers. responderetur secundo, & sub num. 30. vers. responderetur tertio, vol. 5. & in cons. 592. nobilitatis, num. 1. in princip. & vers. est prater ea, vol. 6. & Octavian. Vulpell. in epistola dedicatoria ad tract. de praeposit. adverb. & convincit. significat. & in ipso tract. in verbo summarie, num. 4. & in verbo, post, sub num. 2. & in verbo, scienter, in fi. & in epistola ad lectores in tract. de libert. Ecclesiast. & in ipso tract. in 1. par. num. 18. & in secunda par. sub nu. 50. & Peregrin. Jannin. in tract. de citat. real. lib. 1. cap. 5. sub num. 867. & ipsum Ducem Urbini appellavit Invicissimum Gigas in tract. de crim. laesa majest. in tit. qualiter, & a quib. crim. laesa majest. committitur, quaest. 34. sub nu. 22.

Et Ducem ¶ Mantuae Serenissimum nuncupavit Bec. in epistola 243
dedicatoria ad ejus consilia, & M. Ant. Eugen. in cons. 9. casus qui proponitur, in princip. & vers. primo quia, & sub num. 3. vers. de patientia, & num. 10. vers. quarto huiusmodi, & vers. quinto quia, & num. 11. & 12. & num. 46. & sub num. 47. vers. si vero, & sub num. 51. & sub num. 52. vers. haec quamquam, & num. 76. vers. non obstat, & num. 78. vol. 1. & Celsi. in cons. 654. cum ista causa, in princip. & num. 5. vers. 5. etiam, & sub num. 10. vers. cum terminat ipsa, vol. 5. & Menoch. in cons. 244. cum rogatus, in princip. & num. 14. vers. confirmatur, & num. 57. vers. quarta est dubitatio, vol. 3. & in cons. 31. in princip. vers. nam cum, & sub num. 3. vers. hoc ita posito, & sub num. 7. vers. hu. intelligimus, & num. 12. 13. & seq. & sub numer. 10.

vers. respondetur, & in consil. 389. non possum, in princip. & num. 1. vol. 4. & in consil. 540 respondendum videbatur, num. 2. vers. secundo admissio, & sub num. 5. vers. tamen ipsa, & sub num. 9. sub vers. quinto, & ultimo, & sub num. 10. vers. hic intelligimus, & in consil. 574. & si difficile, in princ. & sub num. 2. vers. tertium est, & in fi. vers. concludo itaq, vol. 6. & in consil. 721. prima propositio, in princip. & nu. 31. vers. secundo est dubitatio, vol. 8. & in cons. 956. & si a doctissimo, sub num. 9. 10. 18. & 29. vol. 10. & M. Ant. Peregrin. in tract. de jur. Fisci, tit. 2. n. 79. vers. sed adverte, lib. 1. & Cavignol. in proem. ad decreta Montisferrati, §. 1. nu. 6. & in decret. 6. §. 7. nu. 86. & in decret. 7. §. 2. nu. 75. & in decret. 9. §. 2. sub num. 5. & in decret. 12. sub nu. 24. & in decret. 22. §. 6. quæst. 3. nu. 45. & in decret. 28. §. 1. n. 1. & in decret. 73. §. 1. quæst. 1. nu. 14. & sub nu. 40. vers. ultimo loco non obstat, & in decret. 74. §. 1. n. 30. & iterum Menoch. in præsumpt. 107. nu. 15. lib. 3. de præsumpt. & Bursat. in consil. 131. egregius miles, ante nu. 1. & sub nu. 27. & sub num. 30. vers. unde femina, & vers. tertio Serenissimi, & sub nu. 83. vers. octavo, & ultimo, & sub nu. 101. in fin. & in consil. 137. in princ. & num. 12. & nu. 13. 40. 55. & in fin. & in consil. 156. & si moti 4. sub num. 16. & sub nu. 20. vers. primo quod aqua, & num. 27. vers. secundo licet aqua, & sub nu. 40. & nu. 47. & in fi. vol. 2. & in consil. 259. nu. 41. in fi. vol. 3. & in consil. 445. visa facti serie, num. 4. & sub num. 31. & sub num. 35. vers. quod modo, & num. 52. vol. 4. & Jacob. Beretti. in consil. 89. ex his, in princip. & sub num. 36. vers. exhibetur quoque, & sub nu. 39. vers. atq, ex his, & sub nu. 55. sub vers. & ubi supra dicta, & Surd. in consil. 33. exeat decretum, in princ. & in consil. 48. contra amicum & affinem, in princ. & in consil. 114. quamvis, nu. 27. vol. 1. & in consil. 152. sape contingit, in princ. & sub nu. 17. & in consil. 172. homines yerdini, in princ. & in consil. 201. in locacione gabelle, in princ. & in consil. 203. bona omnia, nu. 36. vers. tamen non est liberalitas, & in consil. 204. contra processum, in princip. & sub nu. 2. sub vers. nec dicatur, & sub nu. 10. vers. removeretur etiam, & in consil. 210. nequid, in princip. & sub nu. 21. vers. quibus tamen non obstantibus, & sub nu. 40. vers. & eodem modo, & sub nu. 42. vers. nec me moveret, & sub nu. 63. & in consil. 266. dubitatione caret, nu. 8. sub vers. quibus tamen non obstantibus, & in consil. 275. bene videtur, num. 1. & nu. 3. vers. contrarium tamen, & sub num. 11. in fi. & sub nu. 12. & in consil. 278. recepta videtur, sub nu. 13. vol. 2. ubi appellat Ducem Mantur, & Montisferrati, non solum Serenissimum sed etiam Magnum Ducem: & Serenissimum quoque appellavit, in consil. 299. iustificari videtur, sub num. 6. vers. nec dicatur, & sub nu. 20. vers. sexto dico, vol. eo 2. & in decis. 1. prætendebat, in princip. & in decis. 4. duo principaliter, in princip. & in decis. 5. in ea causa, in princip. & in decis. 133. consuluit, in princip. & in decis. 312. in concursu, in princip. & Bertazzol. in consil. crim. 251. visorioso processu, in princip. & sub nu. 94. & in consil. 360. cum de anno, in princip.

& ante num. 1. vers. nunc verò, & vers. primo quia sententia, & sub num. 7. vers. cetero cum ipse, & num. 11. vers. sed tam in sententia; & num. 16. & sub nu. 28. vers. quare, & ultimo, vol. 2. & in tract. de clausul. clausula 21. glo. 17. sub n. 2. & Joan. Franc. Terzanius Cremona Eximius Jurisconsultus, & Præceptor meus in cons. 438. quamquam video, in princ. & nu. 17. 30. & nu. 35. inter consilia cri. ipsius Bertraz. vol. 2. & D. Jo. Bapt. Laderch. in cons. 184. in princ. & n. 2. vol. 1.

Rursus idem fecit Menoch. loquens † de Duce Parmæ, & Placentiæ, quem Serenissimum vocavit in cons. 503. cum interrogatus, in princ. & sub nu. 32. & sub num. 34. in fi. & sub nu. 35. in fi. vers. his intelligimus, vol. 6. & Petr. Pechius in epistola dedicatoria ad tract. de amortizat. bonorum, & Hieronym. Marilian. in epistola dedicatoria ad ejus decisiones, & Octavian. Vulpell. in tract. de libert. Ecclesiast. in 3. par. sub nu. 25. & Honded. in cons. 108. pretenditur sub nu. 46. vol. 1. & Joan. Bapt. Baiard. in addit. ad Clar. in epistola dedicatoria, & ibi Ludovic. Seragonus in epistola ad lectorem, & Baiard. ipse ad Clar. in § falsum, nu. 46. & in § si. quest. 71. nu. 32. & quest. 94 sub nu. 9. & omnes, qui scripserunt in causâ Pallavicina.

144

Et Ducem † olim Ferrariæ Serenissimum appellavit Natta in cons. 661. sub num. 25. vers. venio nunc ad secundum dubium, & Decian. in cons. 96. sub num. 3. vol. 5. & M. Ant. Peregrin. in tract. de jur. Fisci. tit. 2. nu. 79. vers. sed adverte, & tit. 3. sub nu. 62. sub vers. redeundo, & Farinac. in tit. de delict. & pæn. quest. 17. sub num. 72. in fi. lib. 1. quest. & com. opin. crim. & Laurent. Tennen. in caut. 243. sub nu. 35. lib. 3. & D. Pacian. in cap. 28. n. 64. lib. 1. de probat. & in cap. 4. nu. 12. vers. & ita olim, & in cap. 18. nu. 17. & in cap. 28. n. 47. & in cap. 41. nu. 139. & in cap. 44. nu. 63. vers. hoc sanctissimum, & n. 99. vers. sic etiam, lib. 2. & Cefal. in cons. 454. causa ista, in princ. & sub nu. 5. vers. 2. scriptum privatum, & sub nu. 25. vers. nec suffragari videtur, & sub nu. 52. vers. accedat etiam, & sub nu. 69. vers. nec est verum, & sub nu. 76. vers. quibus etiam removeretur, & in cons. 462. quæro in primis, sub num. 13. vers. quinto nam Dominus Cornelius, & sub num. 48. vers. non enim delinquens, & in cons. 480. cum spectabili, in princ. vol. 4. & in cons. 539. ad favorem, in princip. & sub num. 13. vers. quibus tamen non obstantibus, & num. 46. vers. non obstat igitur, & in cons. 558. licet multa, in princip. & sub vers. tertio nihil attinere videtur, & sub num. 9. vers. decimo quarto cum fuerit, & nu. 10. vol. 4. & in cons. 615. & si quandoq., nu. 34. & in consil. 706. magnificum Dominus, in princip. & num. 3. vers. qua arrogatio, & num. 12. 14. 28. 30. 32. & num. 35. vol. 5. & Joan. Bapt. Cefal. in cons. 684. in causa, qua vertitur, in princip. inter consil. ejus patris eo. volum. 5. & in epistola, quam posuit ad commentaria dicti ejus patris in rubr. & l. Centurio, ff. de Vulg. & pupil. subtit. & Menoch. in consil. 165. dicendum

145

cendum videbatur, sub num. 7. vol. 2. & in cons. 150. cum interrogatus, in princip. & num. 68. vers. secunda est dubitatio, & num. 74. & num. 100. & num. 101. vers. non obstant, & in cons. 151. nova, num. 7. vers. secundo comprobatur, & sub num. 10. & num. 14. & sub num. 17. vers. concludo itaque, & sub num. 20. vers. tertio, & ultimo, & sub num. 24. & num. 35. vol. 3. & in cons. 304. num. 28. & num. 39. & num. 41. & num. 42. num. 51. & numer. 61. & in cons. 305. in princip. & sub num. 18. vers. tertio obijcit, & num. 20. vers. respondetur secundo, & num. 23. vers. cum vero, vol. 4. & in cons. 337. nu. 39. vers. concludo itaque, & in cons. 351. num. 4. & sub num. 31. & sub num. 34. vol. 4. & in cons. 459. nu. 26. vers. secunda est dubitatio, & in cons. 492. haberet memoria, in princip. & num. 3. vers. tertio, & ultimo suffragatur, & vers. primo obijcit, vol. 5. & in cons. 901. & si hac de controversia, in princip. & sub num. 3. §. 7. 26. 50. & in si. vol. 10. & in præsumpt. 44. nu. 20. lib. 3. de præsumpt. & Anachar. Regiens. in quest. 42. in princip. & num. 14. & num. 17. & in quest. 49. num. 17. & in quest. 81. sub num. 35. lib. 3. & Sumo. de Præst. in subscript. ad cons. Vulpoll. 136. sub nu. 25. & Peregrin. Jannin. in tract. de citat. reali lib. 1. cap. 1. nu. 829. & num. 831. & nu. 866. & nu. 869. & sub num. 872. & sub nu. 887. & Rimui. jun. in cons. 281. & prima consideratione, nu. 3. & sub num. 7. vers. quibus tamen, & nu. 24. & in cons. 300. in præsenti causa, num. 3. & 4. & 5. & num. 13. vol. 3. & in cons. 538. transmissio, num. 62. & in cons. 562. emanavit rescriptum, in princip. & num. 26. vers. sed etiam, & sub num. 28. vers. secundo moveor, & nu. 34. vers. quarto quia, & sub num. 67. & 73. & in si. vol. 5. & in cons. 695. inquiratur, in princ. & in cons. 696. in præsenti causa, in princ. & num. 7. & sub num. 16. vers. secundo succedunt, & num. 21. & sub num. 25. vers. quarto pradiſtu, & sub nu. 27. 32. 34. & sub num. 50. vers. postremum, & sub nu. 53. vers. quintum caput, & in cons. 730. Dominus Alfonso, sub num. 50. vers. tertia succedit, vol. 6. & passim in aliis consiliis, & Bertazzol. in cons. crim. 39. Ioannes Baptista, num. 1. & num. 3. & in cons. 81. causa, sub num. 5. vers. quinimodò, & in cons. 115. in princip. & sub num. 3. & sub num. 17. & in cons. 119. nu. 1. & num. 12. & in cons. 147. in princip. & num. 3. & num. 4. & num. 7. & in cons. 157. vixi, in princip. & sub num. 6. & sub num. 20. & in cons. 200. executio, sub nu. 224. & in cons. 216. pro dissolutione dubiorum, sub num. 2. & in cons. 227. cum imputaretur, in princip. & in cons. 231. perstringendo, nu. 9. vol. 1. & in cons. crim. 326. Nicolaus à lacu, num. 13. vers. secundo cum dictum proclamatur, & in cons. 344. dubia proposita, sub num. 4. sub vers. nanque quod Dominus Gubernator, & in cons. 356. multa sutorum, sub num. 3. in si. & in cons. 359. fuit concessus, sub num. 11. vers. tertio salvis conductus, & in cons. 366. ad favorem, in princip. & in cons. 399. providendum est, num. 1. vers. nihil etiam, & sub nu. 6. vers. sicut etiam, & in cons. 425. magister Stephanus, sub nu. 3. & in cons. 426. isti rustici, in si. & in cons. 431. concessum, in princip. & sub

nu. 21. vers. *præterea cum in eodem privilegio. & in cons. 442. magnificus Dominus Nicolaus, in princip. & sub nu. 30. & in cons. 443. foranes, sub nu. 7. vers. secundò ego dicebam, & in cons. 444. amicorum omnia, sub nu. 2. in fi. & in cons. 445. Dominus Franciscus, sub nu. 1. & sub nu. 5. vers. quod & tantò clarum, & sub vers. secundò quia ex multis, & in cons. 541. licet fuerim, sub nu. 2. & in cons. 550. cum retentus, in princip. & sub nu. 9. vers. his additur, vol. 2. & Claud. Bertazzol. in addit. ad partem in cons. 354. multari non potest, sub nu. 4. vers. destitit ab hoc. & Ioan. Franc. Terzanius Cremona in cons. 440. quanquam testes, sub nu. 10. inter eadem cons. cri. Bertazzol. vol. 2. & Hieronym. Giachar. in cons. de moneta March sana posito post opera Clari nu. 41. ubi appellat Ducem olim Ferrariæ non solum Serenissimum, verum etiam Potentissimum, & nu. 42. eundem vocavit Invictissimum, & Magnum Principem appellavit Socin. iun. in cons. 60. in causa nu. 17. vol. 3.*

Idem quoque; sit † de Duce Mutinæ, qui Serenissimus vocatur, ut 246
quotidiè audimus, & videmus etiam in frontispicio consiliorum Præstantissimi D. Io. Bapt. Laderh. & pater in eius cons. 107. non debent, in princip. & nu. 1. & nu. 3. ubi vocat familiam Aethensem Serenissimam, & certum est ipsum Ducem esse de huiusmodi familiâ.

Et idem fecit Baldus † loquens de Duce Mediolani, quem Serenissimum vocavit usque ad sua tempora in cons. 107. Magnificus Dominus 247
Malatesta in fi. vers. ex his apparet, vol. 1. & eum potentissimum, & gloriosissimum dixit Bolognin. in cons. 1. in princip. vers. nec non viso etiam instrumento, & in cons. 2. in princip. ubi eundem Ducem appellat Invictissimum.

Rurfus Natta loquens † de Duce Sabaudia, eum Serenissimum 248
vocavit in cons. 502. numer. 22. & numer. 43. & in cons. 505. jam pridem, in princip. & numero. 36. & seq. & in cons. 506. cupiebam, in princip. & in cons. 672. in princip. & in cons. 673. in princip. & Plot. in indice ad l. si quando C. vnde vi, in verbo, Novaria fidei Christiane, serè ad fi. & Vincent. Caroc. in tract. de iurament. decis. in 5. quæst. 14. quæst. princip. nu. 7. vers. vnde apud Senatum, & M. Ant. Eugen. in cons. 2. licet sub nu. 8. & sub nu. 11. vol. 1. & Iacob. Sbrozz. in tract. de Vicario Episcopi lib. 1. quæst. 2. nu. 45. & iterum Plot. in cons. 1. in causâ, in princip. & Menoch. in cons. 1. consultatio hac, in princip. & nu. 1. & sub nu. 65. vers. tertio non parum, & nu. 118. & sub nu. 135. vers. aggrediamur nunc secundam partem, & nu. 136. vers. prima ergo, & nu. 158. vers. nam Dux, & sub nu. 225. vers. secunda est, & sub nu. 251. vers. responderetur tertio, & sub nu. 258. vers. his scrib. & vers. tertia est, & sub nu. 268. & sub nu. 371. vers. respondeo tertio, cum alijs numeris seqq. & in cons. 41. non levi studio, in princip. & nu. 11. & in cons. 44. in iustatione, in princip. & nu. 22. & in

conf. 48. huic dubitationi, in princip. & in conf. 53. perpenfis, in princip. voluti. 1. & in conf. 156. multu certè rationibus, in princip. & sub num. 3. 5. 6. 11. 12. 29. 30. 31. 43. 44. & sub. nu. 49. in fi. vol. 2. & in conf. 251. no-
va, sub nu. 10. vol. 3. & in conf. 274. interrogatus, sub num. 12. vers. secun-
dum de quo, & nu. 14. vers. tertium quod superest, & vers. hū pramissu,
& nu. 23. & 25. & sub nu. 44. vers. tertia est causa, & nu. 48. & 51. vers.
decimo tertio corrui, & vers. nam primo subtrahitur, & nu. 75. vol. eo. 3. &
in conf. 543. respondi superiori anno, in fi. vol. 6. & in conf. 604. magni
certè, in princip. & nu. 1. & sub nu. 22. 26. 29. 30. 33. 34. 35. 36. 49. 50. &
in fi. vol. 7. & Pauciroli. in conf. 605. in princip. & num. 1. 2. & sub num.
5. 8. 10. 11. 12. 13. 15. 16. & nu. 18. inter consilia Menoch. eo vol. 7. & idem
Menoch. in conf. 891. cum interrogatus, in princip. vol. 9. & in conf. 962.
cum gravu, in princip. & sub num. 21. 23. 27. & num. 47. vol. 10. & Ho-
ratiu Rumonus ibi in resp. seq. in princip. & num. 17. & Senatus Me-
diolani in quodam voto edito eidem Duci Sabaudix, quod fuit positum
post consiliu Panciroli 605. inter consilia Menoch. vol. 7. & Menoch:
ipse in præsumpt. 96. num. 6. lib. 6. de præsumpt. & in tract. de recup. pos-
sess. in prælud. num. 33. & in remed. 1. num. 334. & nu. 396. & in remed.
9. num. 253. & num. 329. & in remed. 15. num. 133. & num. 211. & num.
224. & num. 335. 347. & num. 349. & in remed. 17. sub num. 48. & in
tract. de adipiscen. possesi. in remed. 4. num. 701. & in tract. de arbit. jud.
in quæst. 52. num. 16. & in cas. 68. num. 25. & in cas. 178. num. 6. & in
cas. 228. num. 20. & in cas. 316. num. 30. & in cas. 336. num. 2. & num.
25. & in cas. 338. num. 6. & in cas. 458. num. 13. & Bursat. in conf. 350. jam
magistratizer, in princip. & sub num. 4. vers. 2. communitas, & sub nu.
11. vers. 6. pacto possunt, & vers. tertio communitatu ius, & sub num. 20.
vers. quod sortiu, & sub num. 21. & nu. 4. & Borgnin. Cavalcen.
in decis. 36. in princip. vers. die octavo Decembris, & sub num. 493. vers.
secundo si dictum mandatum, in tit. de contractib. vol. 3. & Cacheran.
in conf. 3 pluribus, in princip. & sub num. 15. vers. nec obstat, & sub num.
16. vers. rursus responderetur, & sub num. 17. in fin. vers. concludo igitur,
& in conf. 9 quantum superfluum, in princip. & num. 1. vers. attamen ut
iustibus, & sub num. 4. vers. & prædictu omnibus, & vers. cum igitur, &
sub num. 8. vers. item ex prima conclusione, & sub num. 39. vers. & præ-
missa, & sub num. 48. vers. ex quo fundamento, & in conf. 12. & si arbitet,
sub num. 6. vers. item in precibus, & in conf. 25. viso elegantissimo respon-
so, num. 27. & in conf. 27. species facti, in princip. vers. nunc autem, &
vers. hac quaestio, & num. 26. vers. habet etiam, & sub num. 39. vers. non
obstat si dicatur, & in conf. 31. in hac controversia, sub num. 10. vers. &
ideo, & in conf. 32. expediret, sub num. 23. vers. præterea, & sub num. 24.
vers.

vers. & posito, & sub nu. 27. & sub nu. 31. vers. *concludimus* & nu. 32. vers. *verum sub sequistro*, & in *conf.* 54. *ex juris allegationibus*, in princip. vers. *secunda*, col. 1. & in *conf.* 63. & si *ex juris allegationibus*, sub nu. 1. & sub nu. 17. vers. *præterea, ut latè*, & sub nu. 48. vers. *accedat*, & in suis *decisionibus*, maxime in *decis.* 69. *ex processu*, in princip. & nu. 5. vers. *contrarium tamen*, & sub nu. 15. vers. *accedat quia*, & sub nu. 17. in fi. & in *decis.* 101. in hac *questione*, nu. 3. & in *decis.* 138. in princip. & in fi. & in *decis.* 139. nu. 5. & alius *seqq.* & in *decis.* 155. in princip. & nu. 1. & nu. 4. & Anton. Thellaur. in suis *decis.* maxime in *epistolis dedicatoriis*, in *profat.* & in *decis.* 57. in princip. & sub nu. 4. vers. *dum consuluisse*, & in *decis.* 69. nu. 1. & in *decis.* 91. nu. 2. & nu. 5. & in *decis.* 152. *prohibita*, in princip. & nu. 1. & in *decis.* 153. *debitor*, nu. 6. vers. *secundus est casus*, & Amede de Ponte in *conf.* *posito post decis.* 57. in princip. & Gasp. Ant. Thellaur. in *conf.* *seqq.* sub nu. 6. & sub nu. 10. vers. *concludamus igitur, posito inter decis.* Antonin. & Io. Bapt. Brun. in *epistola dedicatoriâ ad conf.* Brun. *ejus parvâ*, vol. 2. ubi vocat Ducem Sabaudie non solum Serenissimum, sed etiam Divum, & Inviçissimum: & Inviçissimum quoq; dixit Menoch. in *conf.* 1. in princip. *vos.* 1. & Purpurat. in *l. manifestatur pitandini*, nu. 37. vers. 2. *exemplifico ff. de jure jur.* & Divum nuncupavit quoq; Balbus in *superscriptione epistola dedicatoriæ ad eum tract. de præscript.* & Potentissimum inscripsit Natta in *conf.* 501. in princip.

Et quoddam Ducem supradicti sint Serenissimi, hoc voluit Sebast. Medic. in *tract. delegib. & statut. part. 1. questione 20.* & Peregrin. Iannin. in *tract. de legat. reali lib. 1. cap. 1. nu. 766.* vers. *Duces nostri temporis*, & Torcuat. Tassus in *suo dialogo de nobilitate, serè ad fi.* ubi loquitur de Ducibus Sabaudie, Mantue, & similibus & Petr. Calefat. in *tract. de equest. dignit. num. 147. & num. 148.* ubi loquitur de Magno Duce Hetrurie.

Superest modò, ut nodos dissolvamus, ut nulli dubitationi locus relinquantur, & si ex prædictis omnia in contrarium adducta esse videantur. Non obstat igitur, quod primo loco dicebamus, titulum Serenissimi convenire solum Imperatori, & Regibus: quia competit etiam Episcopis. Ipsi enim Serenissimi appellari possunt, ut probat Zabarel. in *clem. in plerisque*, per illum *textum num. 3. in quarto notabili de elect.* & sequitur Bolognin. in *conf.* 75. *quondam Antonius de Castroplebe*, num. 3. vers. *præterea Episcopus*, & Bombin. in *conf.* 22. *clarum est*, num. 26. vers. *item etiam*, & Barbat. in *tract. de prælat. Cardin. in 1. quest. 1. par. nu. 20. vers. decimo Episcopi*, & Curt. Sen. in *conf.* 79. *super articulo*, sub nu. 3. vers. & sic *Episcopi col. 3. & D. Pacian. in cap. 28. nu. 38. lib. 2. de probat.* unde non est verum primum argumentum. Nam hujusmodi nomen competit Episcopis: ergo non est solus Imperatoris,

aut Regis ; nec mirum est si convenit etiam Ducibus prædictis, per ea quæ superius annotata fuerunt.

Rursus respondeo, non interesse, an tales Duces vocentur Duces, vel Reges; quia non est facienda vis in nomine, sed in qualitate regiminis & potestatis, ut ait Bald. in *conf. 128. quæritur si Rex Romanorum*, nu. 6. vol. 1. & Natta in *conf. 608. pro decisione*, sub nu. 7. & D. lo: Bapt Laderch. in *conf. 71. nu. 3. vol. 1.* & Antonin. Thesaur. in *præfat. ad decisiones Pedemontanas*, sub nu. 14. vers. *nec interest*. Non enim † de nomine, sed de effectu curandum est. c. *peritio, de procurat.* Menoch. in *conf. 257. & si gravis*, sub nu. 2. in fi. vol. 3.

Non obstat secundum argumentum, quo dictum est, quod omnes dignitates, earumque tituli & præminentia, profluunt à Summo Pontifice, vel ab Imperatore, tanquam à fonte.

Quia dico pro responsione, non solum † omnes dignitates à Papâ & ab Imperatore emanare; verum etiam à lege, ut tradit Lancellot. Contrad. in *tract. de duel. & pace in tit. provocato*, conclus. 77. sub nu. 6. in *tertia par.* & per consequens à consuetudine, quæ † pro lege observari debet, quia succedit loco legis, ubi deficit lex. c. *consuetudo, dist. 1. c.* in hu. *dist. 11.* & par. † est virtus consuetudinis, & legis, l. *de quibus ff. de legib. §. constat Instit. de iur. natur. gent. & Civil.* & non est dubium, quin † consuetudo ipsa sit illa, quæ titulos & honores tribuit, ut ait Bart. in *l. 1. nu. 83. vers. quarto infertur C. de dignit. lib. 12.* ubi ait, quod † miles reputatur nobilis ex consuetudine in aliquibus Civitatibus, licet de iure communi militia non sit dignitas. l. *fi. C. qui milit. poss. lib. 12. glo. in l. 1. in verbo, Romanos. C. de equest. dignit. lib. 60.* nisi in militibus Urbis d. l. 1. & Bart. ubi supra, & quod consuetudo sit illa, quæ tribuit titulos, & dignitates, voluit Menoch. in *conf. 301. nu. 43. vers. primo comprobantur*, vol. 4. & Purpurat. in *l. 1. in princip. nu. 312. vers. & breviter ff. de off. ejus qui mand. est iurisd. & D. Pacian. in cap. 26. nu. 136. lib. 2. de probat.*

Nec obstat tertium fundamentum, quia respondeo, quod & si teneue fuerit principium dignitatis Ducalis, † attamen adeo indies fuit aucta, ut hodiè existimetur una ex maioribus, ut ait Menoch. in *d. conf. 302. sub nu. 50. in fi. vol. 4.* ubi affirmavit Ducalem dignitatem hodiè excellam, & maximam esse, & Leander Albert. in descriptione Italiæ, in tertiâ regione tradit, Ducalem dignitatem in tantâ honoris celsitudine positam fuisse, ut † Duces obtineant primum locum post Reges, licet Lancellot. Contrad. in *temple omn. ind. lib. 1. cap. 4. de Principe*, nu. 1. & nu. 4. dixerit, Principes esse majores Ducibus : & post Reges maiorem esse dignitatem Principis, & est textus in *c. fundamenta. §. proinde de elect. in 6.* ubi post Imperatorem & Regem ponitur Princeps, deindè

Dux,

Dux, & ided † ex ordine literæ cognoscitur ordo dignitatum. *l. i. ff. de 259*
albo scriben. & dixit Baldus, quod ille † præsumitur maior, qui primò 260
 nominatus est, quia ordo verborum designat ordinem intellectus, pro
 ut hoc scriptum reliquit. *in l. cum quidam, sub nu. 3. C. de verb. signifi-*
cat. & sequitur Felyn. *in c. cum dilecta, sub nu. 4. vers.* & dicit Baldus, *de*
rescript. & Malcæard. *in conclus. 1234. numer. 14. & numero 15. de pro-*
bat.

Quocirca per hunc ordinem verborum Archid. *in c. fin. sub num. 1.*
vers. predicatoribus, de sepult. in 6. dixit, quod Archiepiscopus † Me- 261
 diolanensis debet præcedere Archiepiscopum Ravennatem, cum primò
 fuerit nominatus *in c. bene quidem, distin. 96.* & idem tenuit Martin.
 Laudens. *in tract. de dignit. quæst. 10.* & Felyn. *in c. cum dilecta, sub num.*
4. vers. adde etiam, de rescript. & Petr. à Monte *in tractat. de Monarchia*
conciliorum, in 1. par. quæst. 5. ubi dixit, ita consuluisse, & D. Pacian. *in cap.*
25. num. 68. lib. 2. de probat.

Rursus † Patriarcha Gradenfis debet præcedere presbyteros Car- 262
 dinales, cum ipse reperiatur in ordine literæ primo loco descriptus *in c.*
constitutis. in l. i. in subscriptione, de appell. ut ait D. Pacian. in d. c. 25. n. 71.
 & ante ipsum Petr. à Monte *in d. quæst. 5.* ubi etiam ait, quemlibet † a- 263
 lium Patriarcham debere præcedere Cardinales.

Tudic, quod † exceptis quatuor Patriarchis principalioribus, 264
 videlicet Constantinopolitano, Alexandrino, Antiocheno, & Hieroso-
 lymitano, præferuntur ex consuetudine Cardinales omnibus aliis Pa-
 triarchis, ut ait Cassan. *in Catalog. glor. mund. in considerat. 19. in 4. par-*
quem sequitur D. Pacian. in cap. 26. num. 141. versicul. attamen lib. 2. de
probat.

Vide Hieronym. Gigant. *in tract. de residentia Episcoporum c. 18.*
num. 7. & num. 9. ubi ait, quod superscripti quatuor principales Pa-
 triarchæ sunt, qui honorantur in sedendo in Concilio ante Cardina-
 les, quia primò sedet Papa, tanquam caput universalis Ecclesiæ, secun-
 do loco Patriarchæ secundum ordinem præfatum, excepto † Cardina- 265
 li Hostiense, qui sedet immediatè post Papam, quia hoc habet ex privi-
 legio ex eo, quod Papam consecrat, & ungit Imperatorem, *ut ibi,* &
 hoc ultimum notavit etiam Boer. *in tract. de auth. magn. consil. numer.*
50. Alij verò Patriarchæ, videlicet Aquilegens. Bituricens. Gradenfis,
 & Pisanus, de jure sedere deberent ante Cardinales: sed † in hoc 266
 servanda est consuetudo Curia, ut ait Hieronym. Gigas *in d. tractat. de*
residentia Episcoporum, cap. 18. num. 10. vers. sunt & alia, & Boer. *ubi su-*
pra num. 52.

Hinc etiam est, quod † sponsus primò, deinde sponsa interroga- 267
 ridebet, ut ait gloss. *in l. 2. in princip. ff. de adop.* quia id arguitur ex or-

dine verborum, de quibus in c. si inter virum, *de sponsa. & in c. licet, de sponsa duorum.* & ita notat. Io: Andr. in d. c. si inter virum, nu. 3. & ibi Abb. nu. 4. & Everard. in loco ab ordine, sub nu. 8. *vers. quarto ex isto in ferri potest, in sua topic. legal.* ubi ait, sic in patriâ suâ communiter servari: subdit tamen Io: Andr. quod Paduæ servatur, quodd prius interrogatur sponsa, quàm sponsus: & forte in aliquibus locis servatur ob bonam causam, ut mulier primò interrogetur, quia cum sit variabilis, cautius est, prius perferuari consensum suum, ne vir primò consentiens remaneat cum dedecore, et postmodum nolente consentire, ut ait Abb. in d. c. si inter verum, numero 4. quem approbat Everard. ubi supra dicens, eum bene loqui.

Sed videtur tenenda opinio glossæ, quodd sponsus primò debeat interrogari, deinde sponsa, propter maiorem honestatem, quæ † requiritur in fœminâ, quam in viro. l. palam. §. quæ in adulterio, ubi glo. ff. de ritunupt. l. 2. C. de his qui ven. etat. impetrat. ne remaneat cum pudore & verecundiâ, si contingat, virum dissentire.

Similiter videtur, quodd sponsus primò debeat interrogari, & dicere sententiam suam arg. l. 1. in fi. ff. de albo scriben. ubi habentur, quodd
 269 † in sententijs proferendis digniores prius dicere debent. Sed sponsus
 270 dignior & nobilior est sponsâ, quia † vir est dignior fœminâ. l. 1. ff. de Senat. ubi Bald. in princip. & Bart. num. 1. arg. l. mulieres. C. de incol. lib.
 271 10. ubi habetur, quodd † mulieres ex personâ maritorum, dignitatem
 & forum consequuntur, quod est repetitum in l. mulieres. C. de dignit. lib. 12. & vir est caput uxoris. manifestum est. §. ex præmissis, & c. cum caput. 33. quest. 5. Luc. de Pennâ in d. l. mulieres, sub nu. 1. *vers. quid autem contra.* C. de dignit. lib. 12. coruscant enim † mulieres radijs maritorum, ut ibi subdit, & hoc idem tradit in d. l. mulieres sub nu. 1. C. de incol. lib. 10.

Tu tamen considera, an dici possit, quodd ille, qui est major natu, interrogandus est, juxta illud Eccles. c. 32. nu. 4. loquere major natu, decet enim te primum verbum &c.

273 Illud non est omittendum, quodd † sive primo interrogetur sponsus, sive sponsa, non videatur matrimonium; cum non sit de substantiâ ipsius matrimonij, ut ait Ioan. Andr. in d. c. si inter virum nu. 3. *de sponsa. & Abb. & Everard. in locis supra citatis.*

274 Vnde † efficacissimùm hujus ordinis scripturæ argumentum intelligentes Franciscani minores, quib. Urbanus Papa iussit, ut ei daret in scriptis nomina trium Fratrum, ut unum ex illis Cardinalem crearet, illi tria nomina scripserunt in formâ Sphæræ, ne ex ordine cognosceret, quem illi digniorem judicarent. Quibus Urbanus, ordinem, inquit, pervertistis, & ego ordinem pervertam, omisitque illis tribus, Generalem

ralem ordinis euexit, ut ait Barb. *in tract. de praestan. Cardin. in 1. par. quest. 1. nu. 50.* & Felym. *in 6. cum dilect. sub nu. 4. sub vesp. istam regulam, de rescript. & Everard. in loco ab ordine, sub nu. 7. vers. hinc etiam Felym, in sua topic. legal. & Collegium Bononiens. in cons. 1. edito super oratione, seu praeminentia Monachorum, sub nu. 28. & D. Pacian. in cap. 15. nu. 72. vers. & ideo virtutem, lib. 2. de probat. & Tiraq. in tract. de jure primigen. in quest. 19. nu. 6. vers. hoc autem loco. Forma autem Sphaerae Franciscanorum subicitur.*

Et quoddam Princeps sit major Duce, hoc voluit glo. *in clem. 1. in 275*
verbo, regum, de Baptis. quam sequitur Curt. Sen. in cons. 73. super me-
morata, sub nu. 33. fere ad fi. quæ movetur per c. fundamenta §. proinde,
de elect. in 6. ex ordine scripturæ, cum prius nominetur Princeps, quam
Dux, & opinionem glossæ sequitur Par. de Put. in tract. de re milit. seu
duello lib. 7. quest. 7. sub nu. 3. vers. isti verò Principes, & Lancelot. Con-
rad. in templo omn. judic. lib. 1. cap. de Principe, nu. 1. & num. 4. & Imol. in
rubr. nu. 16. ff. de verb. obligat. qui exemplificat in Principe Achaiæ, & in
Principe Taranti, dicens, tales Principes debere præcedere Duces &
Marchiones, & Everard. in loco ab ordine, sub nu. 14. vers. hinc etiam est, in
sua topic. legal. & Petr. Calefat. in tract. de equestr. dignit. nu. 106. vers.
Princeps, ubi dixit, Principatum esse post Reges primam dignitatem:
quod idem amplecti videtur D. Pacian. in cap. 37. nu. 11. & nu. 12. lib. 2.
de probat. addens, quoddam in nonnullis locis, & præsertim Neapoli, de 276
consuetudine observatur, ut Principes præcedant Duces, Marchiones,
& Comites: de quâ consuetudine Neapolitanâ mentionem fecit idem
attestans Torquat. Tassius in dialogo dignitatu, fere ad fi. & Fabius Op-
timellus in l. imperium, nu. 113. ff. de jur. d. omn. judic. ubi ait, quoddam Illu-
strissima Isabella Columna, cum esset Ducissa Trajecti, & Comitissa Fun-
dorum, vocabatur Principissa Sulmonis, tanquam à digniori dignitate.
Cui & consuetudini standum est, ut in specie notavit Everard. in loco ab 277
ordine, sub nu. 14. vers. in hâ tamen in sua topic. legal. & Marin. Freccia
in tract. de subfeud. lib. 3. in fi. sub nu. 40. vers. in hâ stamus.

Contrarium tamen tenuit Challan. *in Catalog. glor. mundi, in con-*
siderat. 54. in 5. par. & in considerat. 15. vers. de dignit. verò, in 8. par. ubi
ait,

ait, quòd Principatus est dignitas inferior Comitatu, major tamen Baroniâ, & Torquat. Tassus *in dialogo dignit. fere ad fi.* ubi ait, in partibus Lombardiæ, Principes cedere Ducibus, & Marin. Frecc. *in tractat. de feud. tit. qu. dicatur Dux, sub numero. 1. versicul. scribis Petrus, lib. 2.* ubi ait, Duces præcedere ex dignitate Principes: sed in Regno Neapolitano Principes præcedere Duces, subdens, se ignorare, an talis mos alibi sit: de qua observantiâ item mentionem fecit in eodem tract. *de feud. lib. 3. in fi. nu. 50. vers. sed semper,* ubi tamen videtur innuere contrarium eius, quòd dixit in d. tit. qu. dicat. Dux, *sub nu. 1. vers. scribit Petrus,* videlicet Principem esse in maiori dignitate: nihil tamen allegat, nisi observantiam: & Alvaſot *in c. 1. nu. 19. vers. accedamus nunc ad dignitatem Ducalem, tit. qu. dicatur Dux.* ubi ait, Ducalem dignitatem esse proximam regali dignitati, & ibi hoc idem scriptum reliquit Eguinar. Baro *vers. apud quos hic ordo est nobilitum, & Alciat. in tractat. de singul. certam in cap. 32. nu. 4. vers. post hos gradus sequenti,* ubi post Reges subiicit de Ducibus, & *sub nu. 17.* ponit Principes inter spectabiles, & in numero Ducum, qui dignitate Regali non præfulgent, nominando tamen prius Duces.

Quæ opinio, quòd isti Duces sint majores Principibus, illiq; Principes præcedere debeant, videtur amplectenda: quia & ipsi sunt Principes, tum attentâ significatione verbi, quia † Princeps nihil aliud est, nisi primus, & caput, & idè etiam inferiores possunt dici Principes, ut ait Aldobrandin. *in proæm. Instit. in princip. nu. 10.* & Tiraquell. *in tract. de jure primigen. in præfat. nu. 36. vers. & id quidem;* tum etiam quia Imperator, scribendo hujusmodi Ducibus, appellat eos Principes, ut quotidie sic fieri videmus.

280 Nec obstat, quòd † Imperator dicatur propriè Princeps, alij verò inferiores Domini dicantur impropriè Princeps, ut ait Restaur. *in tract. de Imperat. questione 2. vers. rest è enim Imperator.*

Quia istud argumentum retorquetur contra Principes. Nam si Imperator dicatur propriè Princeps, & alij Domini impropriè, ergo Principes dicantur impropriè Princeps. Præterea respondeo, quòd isti Serenissimi Duces dicuntur propriè Principes, tum quia Duces in suo Ducatu possunt omnia, quæ potest Imperator in toto Orbe, ut dixi: tum etiam ex eo, quòd dixit Aldobrandin. *in proæm. Instit. in verbo, arma, nu. 12.* ubi quod si subditus, ut Parmensis, nominaret absolutè Principem, intelligeretur de suo Principe: & sic de Duce Parmæ; & idem inquit, si non subditas mentionem faceret de Principe Ducatu Parmensi, intelligeretur de Principe Ducatus, & sic de Duce ipso Parmæ.

281 Præmissa confirmatur, quia ille † dicitur major & dignior, ratione

tionem antiquioris institutionis, ut ait Joan. Andr. *in c. Ioannes, nu. 3. de testam. & Felyn. in rubr. de major. & obediens. sub num. 4. vers. quid possit, & sub num. 5. vers. fratres Prædicatores* & est textus in *c. 1. de major. & obediens. & in c. Dominus noster, 93. distin. & in c. fi. 17. distin. & in l. 1. ff. de albo scribe.*

Sed institutio † Ducum reperitur prior & antiquior: quia proficiscitur à veteri testamento, ut dixi suprà *numer. 10. vers. primo enim mo- mover, & de ipsis fit mentio in l. 2. C. de off. præfect. prætor. Aphric. & in l. si quando. C. de appellat. & tradit Marin. Frecc. in tract. de subseud. lib. 3. in fi. num. 50. vers. sed semper*, ubi ait, quoddam Dux suo ordine est antiquior Principes.

Ergo Duces sunt majores Principibus, maxime in Italiâ, in quâ, exceptio Regno utriusque Sciciliæ, non habuimus particularem titulum Principis, ut ait Petr. Calefat. *in tract. de equest. dignit. sub nu. 106. vers. sunt qui asserunt*, licet ab aliquo tempore citrà, nonnulli Domini in Italiâ fuerint hujusmodi titulo Principis decorati, inter quos fuit Albericus † Cibo Malaspina, creatus Princeps Massæ, ut attestatur Petr. Calefat. *in d. tract. de equest. dignit. num. 146. vers. post hunc tractatum*: nec non Vespasianus Gonzaga felicissimæ recordationis, creatus Princeps Sablonetæ Federicus Picus, nuperrimè creatus Princeps Mirandulæ: & Julius Cæsar Gonzaga, creatus Princeps Bozuli.

Nec obstat, quoddam in multis locis sacræ paginæ fiat mentio de Principe: quia animadvertendum est, quoddam verbum Princeps, fuit sumptum tanquam genus. Nam latè sumpto vocabulo, quilibet habens Principatum, seu Principans loco, vel Populo, Princeps dici potest, juxta illud: Non maledices Principi Populi tui &c. Et sic convenit omnibus dominantibus, videlicet Imperatoribus, Regibus, Ducibus, Marchionibus, & Comitibus: nos autem loquimur de Principe titulato alicujus loci, & sic in specie: & ista est dignitas, quæ reperitur novior dignitate Ducali, cui cedere debet. Nam non est inconveniens, quoddam una eademque res sumatur tanquam genus, & tanquam species, sicuti dicimus de termino † clarissimus, qui capitur in genere, & in specie: & in genere convenit omnibus dignitatibus, ut ait Joan. Bolognet. *in l. 1. num. 23. ff. de off. ejus, & ibi Dec. num. 20. & dignitatem clarissimatam esse generalem*, nos docuit etiam Menoch. *in cas. 68. num. 27. de arbit. ind. & Bellon. lib. 4. supputat. in rubr. cap. 10. nu. 3. vers. non obstat*, & esse specialem nos docuit Petr. Calefat. *in d. l. 1. num. 51. ff. de off. ejus, & ibi omnes dicunt clarissimatum esse quartum gradum dignitatum: & idem dicitur de adoptione, quæ † est tanquam genus, & tanquam species, l. 1. ff. de adop.*

Confirmatur etiam, quod dicebam paulò antè, Ducem esse majorem

rem & dignorem Principem: quia vidimus nostrâ tempestate Vespasianum † Gonzagam, Principem titularum Sablonetæ, exinde titulum Ducis fuisse deceratum. Quocirca dicendum est, Ducalem dignitatem esse maiorem & nobiliorem: alioquin de Principe non fuisset creatus Dux: quia in dignitatibus non fit descensus, nec promovetur quis de maiori ad minus, ut dixi supra num. 13.

Insuper dico, quod in Italiâ, excepto dicto Regno utriusque Sciciliæ, filius primogenitus Ducis, vivente patre, dicitur Princeps: ergo Dux est maior Principe. Nam absurdum esset, quod filius radiis patris coruscans maior esset ipso patre: & † validum est argumentum ab absurdo vitando, ut copiose tradit Everard. *in loco, ab absurdo, in princip. in sua topic. legal.* licet aliis † filius possit esse nobilior patre, ut ait Bald. *in l. filium nu. 1. C. de suis & legit.* & Tiraquell. *in tract. de nobilit. cap. 19. num. 7. vers. & huc quoq. spectat.*

Nec obstant textus in c. fundamenta. §. proinde de elect. in 7. super quo se fundant Doctores dicentes, Principes esse majores Ducibus, eosque præcedere debere Duces, qui sumunt argumentum ab ordine scripturæ, ex quo primò sunt nominati Principes, deinde Duces.

Quia dici potest, quod † argumentum ab ordine scripturæ sumptum est debile, & fragile, modicumque robur habere censetur, ut ait Isaac. Port. in allegationibus factis in causâ præcedentiæ orta inter Abbates Sancti Augustini, & Abbates S. Benedicti num. 57. vers. tertio non urgeat. & D. Pacian. *in cap. 15. num. 73. lib. 2. de probat.* ubi ait, quod huiusmodi argumentum non est usquequaque verum, nec potest ex illo fieri valida conclusio, hoc comprobans num. seqq. per multa iura, tantè magis, quia an † ordo scripturæ attendi debeat, est materia brocardica, ut ait Felyn. *in c. cum dilecti 4. nu. 4. in princ. de rescript.* & Everard. *in loco, ab ordine sub num. 12. vers. cum ergo hac questio, in sua topic. legal.* & D. Pacian. *in d. cap. 15. num. 77. lib. 2. de probat.* & † à brocardicis non licet arguere, ut ait Corn. *in cons. 7. rudi & in composita. sub num. 5. vers. non obstat vol. 1.* quoniam † in materiâ brocardicâ certum fundamentum non constituitur, ut ait Cuman. *in l. si quando, in 1. lect. sub num. 2. ff. de legat. 1.* & Marfilin. §. secunda. sub num. 57. vers. ex quibus & num. 58. vers. pro quo facit, præd. crim. & Ang. de Vbald. *in cons. 355. questio, in princip.* ubi ait, decisionem factam per viam brocardicam, non esse tutam, & D. Pacian. *in d. cap. 25. nu. 78. lib. 2. de probat.*

Præterea † ordo scripturæ non attenditur, ubi cetti sumus, dispositionem non dare ordinem majoritatis vel præcedentiæ, ut ait Felyn. *in d. c. cum dilecti, sub num. 5. vers. quinto declara, de rescript.* & sequitur Scipio Lancellottus in allegationibus editis in causâ difforum Abbatum, num. 123. vers. præterea ordo, & Lancellos. Conrad. *in exemplo omn. jud. lib. 1. cap. 1. quest. 1. nu. 13.*

Quod

Quod autem certi sumus, dispositionem textus *in d. 5. proinde*, non dare ordinem, patet ex illâ oratione perfectâ, in qua non solum Princeps, sed etiam Marchio præponitur Duci, & tamen Dux est major Marchione, ut dixi *num. 22.* Unde sicuti præposuit Marchionem Duci, qui est major Marchione: ita non est mirum, si præposuit Principem Duci, qui est major ipso Principe, ut superius probavi: ita ut dicere debeamus, noluisse Summum Pontificem tradere huiusmodi ordinem, facit Lancello. Conrad. *in d. quest. 1. num. 13.*

Rursus rationes pro Ducibus adductæ contra Principes, non patiuntur, quod ex ordine scripturæ eliciatur majoritatis vel præcedentiæ prærogativa: & † ordo scripturæ non solet attendi, cum ratio ipsa disci- 294
suadet, ut ait Jacob. Port. *in allegationibus factis in causâ præcedentiæ dictorum Abbatum num. 58 vers. unde scriptura ordo.*

Nec obstat, quod Archiepiscopatus Mediolanensis fuerit præpositus Archiepiscopo Ravennati, ut dixi *num. 261.* quia respondeo, hoc non fuisse ex solo ordine scripturæ: sed evenisse ex ordine prioris ordinationis: quoniam Archiepiscopus Mediolanensis eo tempore reperiebatur ordinatus, & consecratus prius quam Archiepiscopus Ravennæ, ut resolvit D. Pacian. *in cap. 25. n. 81. vers. ad illud verò, lib. 2. de probat.*

Nec pariter obstat textus in clem. 1. de baptis. ubi habetur, quod nullus debet baptizare filios in domibus privatis, sed duntaxat in Ecclesiis, in quibus sunt ad hoc fontes specialiter deputati, nisi necessitas urgeat, propter quam nequeant ad Ecclesias absque periculo deferri, vel nisi sint filii Regum, vel Principum: ex quo textu arguitur, quod Princeps est maior Duce, quia privilegium tributum Regibus, & Principibus non videtur competere Ducibus, ex quo ipsi in dicto textu non sunt nominati.

Cæterum facilis est responsio, si dicamus, quod illa clem. 1. loquens 295
de Principibus intelligitur de magnis Principibus Regibus æquiparandis, à quibus non excluduntur Magni Duces, Marchiones, & Comites, qui iure merito ex magno potentatu possunt Principibus æquiparari, ut declarat Abb. *in d. clem. 1. num. 6. de baptis. ubi num. 3.* exemplificat in Principe Achæ, Salerni, & Taranti, & sequitur ibi Petr. de Anchar. *nn. 4. vers. 1. nota.* exemplificans in Comite Flandriæ, & Duce Britannicæ, & Bonifac. de Vitaliis. *num. 43. & num. 45. vers. unde posset,* dicens, illum textum intelligendum esse de magnis Ducibus, Marchionibus, & Comitibus, subdens, quod non comprehenditur Dux Venetorum, & Januensium, sed Duces Regales: nec Comes Fundorum, sed Comes Sabaudicæ, & Flandriæ, & similes: nec Marchio Montisferrati, sed Marchio Moraviæ, vel Brandeburgensis.

Sed Bonifacius ipse de Vitalinis videtur malè dicere, dum excludit à beneficio d. clem. 1. Marchionem Montisferrati: quia si vult, quòd comprehendantur Comes Flandriæ, & Comes Sabaudie, multò magis comprehendetur Marchio Montisferrati, tum quia † Marchiones sunt majores Comitibus, ut constat ex Alciat. in *tract. de singul. certam. in cap. 32. num. 5.* ubi post Duces posuit Marchiones, & post hos posuit Comites, & tradit Afflict. in *c. 1. nu. 8. vers. & scias, titulo qui dicatur Dux*, ubi ait, quòd Marchio debet præcedere Comitem, & Peregrin. Jannin. in *tract. de citat. real. lib. 1. cap. 1. num. 788. & num. 789.* & Petr. Calefat. in *tract. de equest. dignit. sub num. 106. & nu. 126. & num. 127.* & Boer. in *tract. de auth. magn. consil. num. 108. & ibi in addit. & num. 111.* & Lancelot. Conrad. in *temple omn. jud. lib. 1. cap. 4. de Duce, num. 9. vers. est quog,* nisi, ut subdit, aliter consuetudine receptum sit, quòd confirmavit in *cap. 5. de Marchione, num. 5.* & in Italià Marchiones sunt majores Comitibus, ut ait Par. de Put. in *tract. de remilit. seu du. llo, lib. 7. quest. 6. sub num. 4.* ubi subdit, non sic esse in Francià & in Alemanià, allegans Hostiens. in *summa, in tit. de pœnit. & remiss. sub num. 32.* qui tamen non fideiiter refertur à Put. Nam verba Hostiens. sunt ista formalia: in Regno Italiæ planum est, quòd majores sunt Marchiones, & in Regno Alemanniæ; in Regno verò Arelaten. & Vien. Comites sunt majores. vide Pacian. in *cap. 26. num. 143. lib. 2. de probat.*

297

Tunc etiam quia † isti Marchiones, tanquam perpetuò investiti, censentur supremi Principes in suo Marchionatu, & omnia possunt, quæ potest Imperator in toto Orbe, ut ait Curt. Sen. in *cons. 49. memoria recolenda, num. 5. vers. non ostenditur, quem sequitur Purpurat. in l. Imperium, num. 152. & nu. 151. ff. de jurisd. omn. jud.* & in specie de Marchione Montisferrati loquitur Natta in *cons. 487 sine difficultate, nu. 9.* & D. Jo. Bapt. Laderch. in *cons. 71. sub num. 1. vol. 1.* & Bellon. in *cons. 51. emens rem, num. 3. & in cons. 59. ingeniosa, num. 10.* & Bec. in *cons. 56. in causa, num. 6.* ubi loquitur non solum de Marchione Montisferrati: sed etiam de aliis Marchionibus, de quibus quoque loquitur Roland. à Valle in *cons. 29. num. 30. vol. 1.* & Menoch. in *cons. 31. ardua est, num. 53. vers. primò quia, vol. 1.* & Chassan. in *Catalog. glor. mundi, in 5. par. considerat. 47.* ubi ait, quòd Marchiones æquiparantur Imperatori in suo Marchionatu. Unde quòd ad ipsos verificatur dictum glo. Abb. Anchar. & Bonifac. dum affirmant, textum in d. clem. 1. de baptis. facientem mentionem de Principibus, comprehendere eos, qui Imperatori & Regibus æquiparantur, sicut olim æquiparabatur Marchio Montisferrati, ut dixi.

Et si in d. Clem. 1. comprehenduntur Principes Neapolitani, ut dicunt Doctores exemplificantes in Principe Salerni, & Taranti, & voluit Petr. Calefat. in *tract. de equest. dignit. num. 116.* qui habent potestatem
 fatia

fatis limitatam & restrictam, ut dixi *num. 172.* Multo magis comprehenduntur Marchiones perpetuo investiti, habentes iura Principis, ac amplissimam auctoritatem, quicquid dixerit Bonifac. de Vitalin.

Et propterea non est mirum, ut revertamur quod digressi sumus, quoddam sicuti Ducalis dignitas aucta fuit, ita & tituli dignitatis aucti sint. Videmus enim, † Imperatoriam dignitatem hodiè factam esse excellentiam, licet à suâ origine humilis tenuisque fuerit, ex quo olim Imperator creabatur, ut exercitui præesset, illique imperaret, ut explicat Restaur. Castald. *intra 3. de Imperat. quæst. 1. nu. 2. vers. verum est, & quæst. 2. & Lancelot. Contrad. in templo omn. jud. lib. 1. cap. 1. in verbo coronatio Imperatoris, nu. 14. & Petr. Messii. in secundâ silvâ variæ lectionis, in secundâ par. cap. 28. & Menoch. in cons. 102. nu. 47. vol. 4. ubi alios allegat, dicens etiam, Doctores commemorare, excellentiam nunc Imperatoris dignitatem atque Majestatem esse, prout fecit ante ipsos Fulgos. in proem. ff. ver. num. 10. vers. Potest etiam dici, ubi ait, quoddam olim nomen Imperator non erat nomen summæ dignitatis, quia quilibet Dux exercitus Imperator nominabatur; sed postea per Excellentiam dictus fuit Imperator, sicut † apud Græcos intelligitur Homerus, & apud Latinos 299 Virgilius, quando sit inentis simpliciter de Poetâ. §. *ius quidem civile, Instit. de iuratur. gent. & civil.* Vide etiam Alex. ab Alex. *dicrum genial. lib. 1. cap. 2. & Petr. Messii. in secundâ silvâ variæ lectionis, in secundâ par. cap. 28.* ubi ostendunt, quibus olim competere et nomen Imperatoris, qui primò illud sibi arrogaverint, & cur Cæsares relicto titulo Regis assumpserint nomen Imperatoris, de quo ultimo habetur etiam per Lancelot. *Contrad. in templo omn. jud. lib. 1. cap. 1. in verbo Imperatoris qui fuerint, nu. 5.**

Præterea videmus, quoddam licet Duces aliàs dicerentur Spectabiles, vel Illustres, secundum ea, quæ suprà dixi *num. 7. vers. 4. adduco*; tamen de consuetudine postea dicti sunt Illustrissimi, ut appareat ex Feder. Scot. qui loquens de Magno Duce Hercuriæ, tunc Duce Florentiæ, eundem Illustrissimum appellavit in *cons. 28. existimo, in princ. tom. 1. lib. 6.* quoddam idem fecit Pafeth. in *cons. 23. postquam per totum. & Cacheran. in cons. 1. visis actis, ante nu. 1. & num. 54. & in cons. 2. sub nu. 16.*

Et idem fecit Menoch. loquens † de Duce Parmæ, quem Illustrissimum appellavit in *resp. 2. caus. Finar. nu. 130. & in cons. 251. nova, sub num. 10. vol. 3. & Berett. in cons. 26. tam & si articulus, sub num. 6. vers. secundò principaliter.*

Et item quoque fecit Curt. Jun. loquens † de Duce Mantuæ, quem Illustrissimum vocavit in *cons. 61. sub num. 810. 14. in fin. vol. 1. & Plot in l. si q. vido, sub nu. 167. si C. unde v. & Roland. à Valle in cons. 4. sub num. 2. vers. & primò, & num. 26. vol. 1. & Natta in cons. 402. visis*

ad h. per totum, & Bec. in cons. 56. in causa, sub nu. 61. & Socin. jun. in cons. 76. cum dictis, in princ. & num. 17. 32. & sub nu. 38. & nu. 175. & in cons. 77. licet in presenti, nu. 2. & nu. 11. & nu. 22. vol. 1. & in cons. 60. visis his, in princip. & num. 3. vers. & quamvis, & sub num. 6. & num. 7. vers. igitur, & seqq. vol. 4. & Alba in cons. 109. iuxta ordinem, in princip. & num. 11. & sub num. 12. & sub num. 16. vers. deinde, & sub num. 19. vers. quarto deinde, & Gozadin. in cons. 7. per totum, & cons. 8. & 9. & Rimin. jun. in cons. 105. alias, sub num. 5. vol. 1. & iterum Natta in cons. 420. quamvis, in princip. & numer. 34. 36. 37. & num. 39. & in cons. 491. videtur, in princip. & Alex. in cons. 32. in princip. vol. 5. ubi vocavit Dominum Mantuæ Illustrissimum, antequam esset Dux, & Marsil. in cons. 110. in causa inquisitionis, sub num. 14. & Ducem quoque Mantuæ Illustrissimum appellavit Menoch. in cons. 251. sub num. 10. vol. 3.

303

Rurfus † Ducem Urbini Illustrissimum vocavit idem Menoch. in cons. 92. num. 26. 28. & sub num. 1. 30. 31. 32. 34. 76. 87. & num. 88. vol. 1. & Socin. jun. in cons. 102. non sum immemor, in princip. & num. 1. 3. 5. & sub num. 8. & nu. 22. & per totum, & in cons. 113. viso, sub num. 1. vers. & eo precipue, vol. 2. & Hieronym. Gabr. in cons. 23. arbitror, in princip. & sub num. 1. vol. 1. & Jacob Leoniss. in cons. 114. Altissimi Redemptoris, sub num. 61. vers. cum igitur, & sub num. 70. 71. 310. 350. 371. 391. 416. & in subscriptione inter consilia Bruni, & in subscriptione ad cons. 116. & in cons. 217. sub num. 49. vers. prædicti tamen non obstantibus, & num. 54. & num. 249. & in subscriptione, & in cons. 118. in princip. & sub nu. 8. inrer eadem cons. Bruni.

304

Idem quoque fecit Joann. à Grassi. † de Duce Sabaudia, qui eundem Illustrissimum nuncupavit in tract. de substantialibus Procuratorij, in verbo publicus Imperiali auctoritate Notarius, sub num. 3. & in verbo, & juratus Domini nostri Ducis, nu. 1. Cagnol. in l. 2. nu. 260. ff. de origin. jur. & Purpurat. in l. 1. nu. 227. 246. 257. 610. & num. 634. ff. de off. eius & in l. Imperium, num. 156. ff. de iur. d. omn. iud. & Martin. Laudens. in cons. 219. spectabiles, in princip. inter consilia Bruni, & Socin. Sen. in consil. 4. super questione, in princip. & sub numer. 10. & numer. 15. vol. 3. & Plot. in cons. 2. in facto, sub num. 26. & Roland. à Valle in cons. 4. quoniam, sub num. 2. vers. primo & num. 24. & num. 25. volum. 3. & Cacherau. in decis. 69. ex processu, sub num. 8. vers. nec contra, & Iacobin. de S. Georgio in sua investit. in verbo Carolus, num. 2. & Gozadin. in cons. 9. in princip. & nu. 15. & iterum Cagnol. in l. ea est natura, num. 18. ff. de reg. iur. & Cacherau. in decis. 88. visis quibudam, sub num. 13. & num. 14. & Crav. in cons. 241. in princip. & Socin. jun. in cons. 77. licet in presenti, in princip. & sub num. 2. vers. nec huic conclusioni, & num. 17. vers. & præterea, & num. 18. 21. & sub

sub num. 61. vers. quare dico, vol. 1. & Natta in cons. 47. an imbreuiatur, num. 4. vol. 1. & in cons. 505. tampridem sub num. 17. vol. 3.

Et Ducem olim Ferraria Illustrissimum vocavit Alex. in cons. 33. 309
num. 10. vol. 3. & Ruin. in cons. 7. queritur, numer. 16. & num. 30. vers. 4. non obstat, & etiam sub numer. 26. in fin. & in cons. 35. adeo plenè, maximè num. 33. vol. 1. & in consil. 200. viso themate, num. 1. vol. 2. & Marfil. in cons. 110. in causa inquisitionis, sub num. 9. & sub num. 14. & Felyn. in c. 1. sub num. 30. de constit. & Rimin. jun. in epistola dedicatoria posita ad eius commentaria super Instit. in princip. & Alciat. in cons. 12. in princip. lib. 5. & Cefal. in consil. 186. magnificus Comes, num. 38. vol. 2. & Bec. in cons. 56. num. 56. & Rota Bononiensis in consil. 27. num. 5. & num. 12. inter consil. Marz. 47. & Cacheran. in cons. 1. visis actis, sub num. 5. & sub numer. 62. & num. 65. & sub nu. 77. & sub num. 113. vers. non etiam, & Natta in cons. 511. universitas, sub num. 12. vol. 3. & Aldobrandin. in §. item Divus Marcus, nu. 18. & num. 19. Instit. de excusat. tut. vel curat. & Scot. in cons. 28. existimo, in princip. tom. 1. lib. 6. & Socin. in cons. 272. sub num. 9. vol. 2. & Socin. jun. in cons. 126. in causa, per totum, vol. 3. & in cons. 76. viso themate, per totum, vol. 4. & Decius in cons. 341. viso puncto, in princip. & sub num. 5. & sub num. 6. & sub num. 10. & sub num. 13. & Paseth. in cons. 72. pro solutione dubiorum, numer. 107. vers. secundò cum fuerit, & Roland. à Valle in cons. 100. multiplici ex capite, sub num. 6. & sub num. 67. vol. 4. & Crav. in epistola dedicat. ad tract. de antiquit. temp. & Menoch. in cons. 298. conclusiones, in princip. vol. 3.

Et † Ducem Mutinæ Illustrissimum dixit Ioan. Bapt. de Sancto Severino in l. cunctos Populos, sub num. 12. C. de sum. Trinit. & Natta in cons. 672. sub num. 44. & Cæpol. in cons. civil. 8. casus super quo, ante nu. 1. & nu. 10. vers. circa secundum, vol. 1. & Socin. in cons. 68. visis investituris, in princip. & nu. 1. vol. 1. & Alex. in cons. 57. nu. 7. vol. 3.

Similiter † Ducem Mediolani Illustrissimum appellavit Pract. 307
Papiens. in forma capitulorum ad eternam rei memoriam, in glossa, anno curso, & Natta in cons. 160. ante numer. 1. & in cons. 464. num. 1. & Plot. in cons. 1. in causa, sub num. 5. vers. & hoc maximè, & in cons. 51. viso maturo, sub num. 5. vers. nec obstat, & Berett. in cons. 43. tam & si, in princip. & Gozzadin. in cons. 9. num. 15. & Curt. jun. in consil. 42. sub num. 1. & in cons. 100. in princip. & num. 3. 4. 5. & num. 6. & Ioan. Bapt. de Sancto Severino in l. cunctos populos, sub nu. 12. vers. legimus. C. de sum. Trinit. & Anguisol. in cons. 42. in controversia, num. 57. & sub num. 58. 63. & num. 68. & in cons. 42. primò videndum erit, sub num. 16. vers. quo ad primum volum. 1. & Fulgos. in cons. 20. pro pleniori, sub num. 6. & Dec. in cons. 410. in causa, sub num. 7. vers. primò quia, & sub num. 31. in fin. & Curt. Sen. in consil. 69.
super

super premissa, sub num. 14. vers. solum premissa, & Collegium Bononiense in cons. 50. præsens consultatio, in princip. vers. tertio an per literas, & num. 16. vers. comprobatur, inter consilia ejusdem Curt. Sen. & Socin. sen. in cons. 27. in præsentis, sub nu. 2. & sub nu. 3. & sub num. 11. vol. 3. & Socin. jun. in cons. 77. sub num. 61. vers. quare dico, vol. 1. & Jas. in cons. 1. per totum, vol. 1. & in cons. 177. grave, in princip. & num. 1. & sub nu. 5. & nu. 6. vol. 2. & in cons. 227. pro enucleanda, sub vers. 4. pro eadem parte facit, & vers. decimo tertio facit, & vers. & per ista decem fundamenta, vol. eo. 2. & in cons. 101. innumitas, in princip. & sub num. 4. vers. assumo secundum, vol. 3. & Jacob. Leonis. in cons. 114. sub num. 527. inter cons. Bruni, & Roland. à Valle in cons. 1. in præsentis causa, num. 49. & sub nu. 51. & sub num. 54. sub vers. & licet, & num. 56. vers. nec obstat, & num. 57. & num. 61. & sub nu. 73. vol. 3. & in cons. 100. multiplicit ex capite, nu. 13. 15. 16. 17. 21. 41. 46. 49. & multis seqq. vol. 4. & Joan. de Anan. in cons. 81. viso instrumento, in princip. & ibi Bolognin. sub num. 4. vers. ecce ergo, & idem Bolognin. in cons. 1. in princip. & sub num. 1. vers. vel aliter dico, & num. 4. vers. quo dato, & num. 12. vers. cum ergo, & num. 25. vers. non obstat illud, & num. 29. & in cons. 2. in princip. & num. 2. vers. ex quibus, & nu. 8. vers. sed ita est, & nu. 11. vers. sexto premissis, & vers. istis sic premissis, & sub num. 15. vers. ex quibus, & num. 16. & sub num. 21. & num. 22. & Menoch. in cons. 307. Illustris hæc controversia, in princip. versicul. prima dubitatio est, & versicul. tertia est, vol. 4.

308 Et † Ducem Sablonetæ Illustrissimum appellavit Franc. Zilet. in epistolâ positâ in commentariis Antonij Corduba in l. si quis à liberis. ff. de liber. agnoscer.

309 Et Duces † appellari olim de consuetudine Illustrissimos, tradit Ruin. in cons. 104. quæst. nu. 1. vol. 5. & Marin. Freccia in tract. de subfeud. lib. 2. tit. qui dicatur Dux, num. 7. quibus Doctoribus attestantibus de consuetudine, credendum est, saltem præsumptivè, hoc est, donec contrarium probatum fuerit, non ut verè intelligatur facta plena probatio, sed solum ut transferatur onus probandi contrarium in adversarium, ut ait Corat. in tract. de commun. opin. tit. 7. nu. 4. & nu. 5. lib. 1. ubi dixit, hanc esse veram, & magis communem opinionem, quem sequitur Paul. Granut. in theoremi. num. 11. cujus opinionis fuit ante ipsos Thob. Non. in cons. 48. num. 11. & Cefal. in cons. 361. feudum, num. 25. & in cons. 389. investitura, num. 15. vers. quæ conclusio, vol. 3. ubi dixit, hanc conclusionem esse expeditam, quam tenuit M. Ant. Eugen. in cons. 33. Ioannes Baptista, num. 105. vers. & standum est, ubi ait standum esse dicto Doctoris attestantis, sic servari, si ex adverso non probetur contrarium, subdens, hoc communiter teneri, quod idem repetivit in cons. 97. sub num. 86. vers. hoc tamen. & Menoch. in cons. 1. nu. 164. vers. & quamquam, & in cons. 54. nu. 6.

& in

& in cons. 92. habet, num. 54. & num. 55. vol. 1. & in cons. 164. non caret, sub num. 11. vers. cessat inquam. & in cons. 190. nu. 1. vers. & hoc saltem presumptivè, vol. 2. & in cons. 364. hac in causa, num. 9. vol. 4. & in caus. 603. de prima, sub num. 19. vers. & Doñori, vol. 6. & Malcard. in conclus. 426. num. 11. 12. & num. 13. & in conclus. 529. numer. 5. vers. primò limita, de probat. ubi dixit, hanc esse communem opinionem, prout faciunt alij Doctores superius allegati, licet contrarium voluerit Scot. in cons. 3. in littera, num. 107. versic. ad id autem, com. 2. lib. 1. quã de realias dicemus, dum tractabimus hanc materiam ex professo.

Insuper crescentibus dignitatum titulis, dictis † Ducibus Italiæ ex consuetudine additas est titulus Excellentissimi, ut ait Menoch. attestans de hujusmodi consuetudine in cons. 302. sub nu. 50. vers. non obstat quartum argumentum, vol. 4.

Et ita † Ducem Florentiæ nunc Magnum Ducem Hetruriæ Excellentissimum vocavit Franc. Marzar. in cons. 26. in princ. & Rota Bononiensis in cons. 27. in princip. & num. 14. 16. & num. 18. in fi. inter consilia ejusdem Marzar. & Franc. Veg. in cons. 38. visis, in princip. & Pet. Calefat. in tract. de equestr. dignit. nu. 42. vers. erectus est, & sub nu. 43. sub vers. sunt & alij, & Cacheran. in cons. 1. visis actu, in princ. & sub num. 77. vers. præterea, & in cons. 2. sub num. 27. vers. concludo igitur, & Cefal. in cons. 615. & si quandoq. in princ. vers. controversia de qua agitur.

Et † Ducem Mantuæ & Montisferrati Excellentissimum vocavit Roland. à Valle in tract. de iurisdictione, questione 3. sub num. 13. & Curt. jun. in cons. 61. in fi. & Menoch. in cons. 104. in princ. & nu. 37. vol. 1. & Socin. jun. in cons. 60. visis huius sub num. 1. vers. & prima difficultas est, vol. 4. & Plot. in cons. 2. in factis, in princ. & sub num. 27. sub vers. concludo igitur, & Surd. in cons. 276. quamvis, sub num. 27. in fin. vol. 2. & Beret. in cons. 71. quamquam, num. 2. & num. 8. & sub num. 15. vers. sed post hac, & Bec. in cons. 21. dubitatum fuit, in princip. & sub num. 9. vers. quibus tamen, & Gozadin. in cons. 7. in hac causa, in princip. & Riminald. jun. in cons. 54. gunt, num. 239. & in cons. 63. vidi, in princ. vol. 2. & Silvan. in cons. 103. inclita Civitas, sub num. 7. & sub num. 8. & Burlat. in cons. 34. viso, num. 26. vers. tertium dicta inquisitionis membrum, & in cons. 78. visis, in princip. & sub num. 19. in fi. & in cons. 80. Dominus Ludovicus, sub num. 36. vol. 1. & in cons. 131. egregius, per eorum, & in cons. 177. profecto, num. 1. & nu. 7. 29. & nu. 38. vers. cumq. vol. 2.

Idem fecit Menoch. loquens † de Duce Parmæ & Placentiæ, quem Excellentissimum appellavit in cons. 312. respondendum est, in princip. & num. 12. & sub nu. 14. vers. 7. & ultimo, & sub num. 15. in fi. & in cons. 340. sub num. 26. & num. 43. vers. secunda est dubitatio, & sub num. 46. & sub num. 57. & in cons. 350. in princ. & sub num. 6. & sub num. 9. & sub nu. 25. vers.

25. vers. *concludo itaq;*, vol. 4. & Rimin. jun. in cons. 734. *attingam*, num. 10. vol. 6. & in cons. 23. *Illustris*, num. 3. & num. 119. 135. 180. & nu. 185. vol. 1. & Plot. in cons. 39. *licet motivum*, sub num. 1. vers. & quod *Fendatarius*, & in cons. 72. *post pradiatum*, sub num. 26. & iterum *Menoch.* in cons. 697. *respondendum videbatur*, in princip. vol. 7. & Bursat. in cons. 349. *licet existimem*, sub num. 6. & sub num. 20. & sub num. 23. vers. *quarto adest vera*, & vers. *quinto audio*, vol. 4.

314

Idem quoque factum est † de Duce Sablonetæ, cui titulum Excellentissimi tribuit Menoch. in cons. 722. *cum duc*, in princip. & nu. 11. & sub num. 56. vol. 8. & Laurent. Tenmin. in epistola *dedicatoria posita in suo tract. cautelarum*, & in *caut.* 243. nu. 10. & Joan Paul. Donatus in epistola *dedicatoria ad tract. de jure eligendi ministros Ecclesia*, & ipsa tract. in cap. 1. in princ. & Bursat. in cons. 269. in *causa*, in princip. & numer. 15. & in cons. 270. *restatutur*, in princip. & num. 18. & sub numer. 19. in fin. vol. 13. & in cons. 387. in *causa*, in princip. & in cons. 404. *muni*, in princip. vers. *licet Notarius*, & sub numer. 5. & sub unum. 13. vers. *tertio isti Rei*, & sub num. 14. & sub num. 44. & in cons. 454. *ex processu*, in princip. & sub num. 14. vers. 2. *principaliter*, & sub num. 20. vol. 4.

315

Et Ducem † Sabaudie Excellentissimum vocavit Plot. in 1. si *quando*, sub num. 245. in fi. C. unde vi. & Rubens Alexandrin. in cons. 50. *presupponitur*, sub num. 6. & sub num. 8. & sub num. 12. & in cons. 96. *questio*, in princip. & sub nu. 3. & Roland. à Valle in cons. 2. in *causa*, in princip. vol. 1.

316

Et Ducem † Urbini Excellentissimum dixit Vulpell. in epistola *ad lectores in tract. de pace*, & in cons. 18. in *sententiam*, num. 5. & Thob. Non. in cons. 10. *visis*, in princip. & num. 3. & num. 5. & Aldobrandin. in *supra*scriptione *ad epistolam dedicatoriam in commutar. instir.* & Menoch. in cons. 92. sub num. 79 & num. 89. vol. 1. & in cons. 345. *existimo*, sub num. 51. vers. *non obstat*, & in cons. 360. *respondendum num. 11. vers. nec hac facultas*, & sub num. 14. in fi. vol. 4. & Jacob. Leonis. in cons. 117. in princ. *inter consilia Bruni*.

317

Similiter † Ducem ohm Ferrarie Excellentissimum dixit Alciat. in cons. 5. *quia privilegium*, sub num. 28. lib. 4. & Marzat. in cons. 26. *super controversia*, in princip. & Rota Bonon. in cons. 27. in princip. & num. 14. 16. & num. 18. *inter cons. ejusdem Matzar.* & Socin. jun. in cons. 76. *viso themate*, in princip. & sub num. 1. & num. 24. & sub num. 31. vers. *sexsa proponitur*, vol. 4. & Plot. in cons. 24. *scite quaritur*, in princip. & Natta in cons. 672. *vertente jam diu*, in princip. & Bonacoll. in tract. *de equo*, questione 334. & Cachetan. in cons. 1. *visis actus*, in princip. & sub num. 11. vers. *ex supra dictu*, & in cons. 2. sub num. 1. vers. *secundum erit*, & Cefal. in cons. 615. & si *quandoq;*, num. 74. vol. 7. & Menoch. in cons. 304.

nu. 28. & sub num. 19. vers. secundo dubitationem, vol. 4. & Rimin. jun. in cons. 31. pretendunt, sub n. 4. vol. 1. & Burlat. in cons. 187. proditor, n. 2. vol. 2.

Et † Ducem Mutinæ Excellentissimum appellavit Cæpol. in 318 cons. crim. 13. stante quodam decreto, num. 1.

Pariter † Ducem Mediolani Excellentissimum vocavit Bald. & 319 Benedict. de Plot. in cons. 5. num. 7. inter consilia crim. divers. vol. 2. in sol. & Bolognin. in cons. 2. cor mundum, in princip. & in fin. & Alciat. in cons. 19. num. 6. lib. 7. & Menoch. in cons. 378. in princip. & in fin. vol. 4. & Rimin. jun. in cons. 16. igitur, in princip. vol. 5. & in cons. 13. illustris, sub nu. 4. volum. 1. & Burlat. in cons. 189. visis, sub num. 32. vers. secundo præsupponitur, vol. 2.

Et multos locos indicare possem, in quibus supradicti Duces vocati fuerunt Illustissimi, deinde Excellentissimi, quos ex induitiâ multos facio, quia id tantum laboriosum esset.

Ceterum magis ac magis crescentibus dictis titulis, superadditus fuit præfatis Ducibus titulus Serenissimi, ex usu & consuetudine à jure communi justificata, ut ex Doctoribus allegatis liquere potest, & alios allegare potuissem.

Non enim inconueniens fuit, quod variantibus temporibus, & titulis dignitatum excrescentibus, jura etiam mutarentur. *c. non debet, de consanguin. & affinit.* ubi habetur, quod reprehensibile. † judicari 320 non debet, si secundum varietatem temporum statuta quoque variantur humana: quia † nihil in humanâ conditione consistit, quod mutationem non sentiat. § *ut autem, in Auth. de non alien.* & secundum Philosophum, dispositiones mundi mutatae sunt, & nihil perpetuum sub sole. 321

Nec obstat quartum argumentum, quia quatuor modis respondeo: primo quodd, etsi olim Ducibus conveniret solum titulus Spectabilis, secundum ea quæ superius dixi in quarto fundamento partis negativæ: attamen hodiè ob summopere auctam dignitatem convenit titulus valde major. Nam vidimus, jam usu receptum & comprobatum esse, ut Duces, de quibus supra, appellentur Serenissimi, ut dixi num. 234. sub vers. quartè ut revertar, cum seqq. & præsertim num. 249.

Secundò respondeo, quod non est arguendum de antiquis Ducibus ad Duces modernos: quia † isti valde differunt ab antiquis, ut ait Ioan. 322 Thomas Minado. in consir. Regni, in aliquibus, in verbo Comitum, & Baronum, sub num. 3. de successione filiorum, Comitum, & Baronum. Duces enim antiqui non trans mittebant Ducatum ad posteros, ex quo † Ducatus regulariter ad posteros non transit, ut ait Purpurat. in 323 rubr. ff. de jurisdic. omn. judic. num. 453. & Marin. Freccia in tract. de subfeud, titulo qui dicatur Dux, sub num. 1. in princip. lib. 2. ubi ait, quod

- quodd Ducatus, Comitatus, & Baronix, erant nomina muneris & administrationis, non patrimonij revocarique poterant ad libitum Principis, nec ad hæredes Ducum vel Comitum pertinebant. Moderni † verò
 324 Duces perpetuè investiti de Ducatu, illum transmittunt ad posteros, ut quotidiè videmus, & ita tradit Joan. de Anan. loquens de Duce Mediolani in *cons. 8. viso instrumento, nu. 3. vers. prater ea est etiam*, quia † eorum officium regulariter est perpetuum, ut ait Jas. in §. *sed isti 2. sub nu. 33. Instit. de a. d.* in eoque habent omnimodam jurisdictionem, ut ait Petr. Calefat. in l. 1. num. 4. ff. *de off. eius*, & dixit Marin. Frecciam loco *supra citato*, quodd priùs Ugo Capetus ad conciliandos retinendosque sibi Procerum animos, quorum operâ Regnum Franciæ nullo jure occuparat, has, quæ temporaneæ erant dignitates, fecit perpetuas: atque ita pariter omnia feuda transierunt ad hæredes, dummodo essent nobiles, id est, milites, ut ait Rumin. jun. in *cons. 15. num. 4. vol. 1.* dixitque Purpurat. in d. l. 1. num. 225. ff. *de off. eius*, quodd isti † Duces perpetui, digniores sunt temporariis non transmittentibus Ducatum ad Posteros. Et ideo non mirum est, si prædicti Duces titulo Serenissimi sunt decorandi, tantò magis cùm ipsi ex privilegio habeant jura Imperialia, & in suis dominiis æquiparentur Imperatori, ut ait Purpurat. in rubr. ff. *de jurud. omn. iud.*
 327 num. 18. *vers. tertio loco*, ubi propterea tradit, quodd † sunt majori titulo decorandi.

- 328 Præterea † Duces antiqui præerant sex vel septem millibus millium, & parebant Magistro militum Aphricæ, quem Capitaneum generale appellamus, ut ait Petr. Calefat. in *tract. de equestr. dignit. nu. 66. & sub num. 107.* Moderni autem præsunt longè majori numero subditorum, & sunt supremi Domini in suis dominiis, in quibus habent eandem potestatem, quam habet Imperator in Imperio, ut dicebam nu. 150.
 329 & num. 151. unde † ex diversis non bene infertur. l. Papinianus exuli. ff. *de minor. l. si ff. de calumniat.*

- Tertiò dico, quodd licet Ducibus conveniat titulus Spectabilis, vel Illustris, non tamen inde fit, quoniam eis conveniat titulus Serenissimi. Sic enim Imperatoribus & Regibus tributus fuit titulus modò Illustrissimi, modò Illustris & Magnifici, qui † titulus Illustris & Magnifici idem sonat, ut ait Tirquell. in *tractat. de nobilitat. cap. 8. sub num. 15. vers. ex quo*, & Feder. Scot. in *cons. 28. num. 118. lib. 6. tom. 1.* & tamen dicti etiam
 330 sunt Excellentissimi & Serenissimi, ut † de titulo Excellentissimi, Regibus à Papâ attributo, est textus in c. Excellentissimus 10. *quæst. 3.* ubi loquitur de Rege Galliarum, & in c. grandi, *propè si de supplen. neglig.*
 331 *pralat.* ubi loquitur de Rege Lusitaniæ, seu Portugalliæ, & † de titulo Magnifici Regi Franciæ attributo est textus in c. venerabilem, *de elec.*

elect. & in c. novit. de off. legat. ubi etiam in subscriptione eundem Regem † appellat Illustrē. prout facit in c. novit de iudic. & similem titulum Illustris tribuit Regi Portugallie in c. ex speciali, de iud. & † de titulo Excellentissimi Imperatori à Papa concessio habetur in c. solita, de maior. & obedien. & † de titulo Illustrissimi eidem Imperatori tributo legitur in superscriptione d. c. solita, & † de titulo Serenissimi à Papā Imperatori quoque tributo est textus in c. salonitanæ. 63. distin.

Quartò, & ultimò, respondeo, quòd licet Imperator appellet Duces Spectabiles, sive Illustrēs, ut dixi, non propterea sequitur, quin debeant ab aliis vocari Serenissimi, & quin possint assumere ac retinere titulos sibi à jure concessos & tributos, illa enim nominatio facta ab Imperatore, facta fuit respectu ipsiusmet Imperatoris, non autem respectu inferiorum, & maxime subditorum ipsorum Ducum, sicuti videmus, quòd quando Papa scribit Imperatori, vel Regi, vel eos nominat, aliquando appellat Illustrēs, aliquando Illustrissimos, aliquando Excellentissimos, & quandoque Magnificos, juxta ea, quæ suprà dixi num. 330. & seqq. & tamen regulariter eos non appellat Serenissimos, licet quandoque hoc faciat, ut in c. salonitanæ, 63. distin. ubi appellat Imperatorem Serenissimum. Id enim, inquam, intelligitur respectu ipsius Papæ Superioris, cui uti majori non convenit semper eos sic nominare: hoc ipsum tamen non est permillum inferioribus, & ita in specie declarat Decius in l. 1. in princip. nu. 5. vers. sed dicta responsio, & nu. 14. vers. sexto in gradu ff. de off. eius, & in c. novit, num. 1. de iudic. quem sequutus est Purpurat in d. l. 1. sub num. 113. vers. circa illud autem, & sub num. 116. vers. & consonat. ff. de off. eius, & Menoch. in cons. 302. nu. 46. vers. non obstant, vol. 4. & facit quod tradit Socin. jun. in cons. 105. quamvis sub numer. 32. vers. de mum suaderetur, vol. 3. ubi loquens de quodam Domino, qui in Statu suo habebat jura Imperij, ait, quòd ille Dominus non habet Majestatem apud Pontificem, cum sit longè inferior, & non conveniat, quòd Papa diceret illi Majestas vestra: & secundum eum sumiles appellat filios, ut subdit notum esse: & pro hoc ultimo facit etiam Marfil. in tract. de banis. in verbo Papa, in princip. num. 26. ubi ait, quòd † Papa appellat Reges, Charissimos filios: reliquos verò Principes, dilectos filios, & Purpurat. in rubr. ff. de jurat. omni. judic. sub num. 8. ubi tradit, quòd quando † denominatio fit à pari, vel minori, nominatus decorandus est majori titulo: secus si denominatio fiat à superiore, ut à Papā, qui † loquitur tanquam Pater spiritualis. c. quam gravi, de crim. fals. † & pater filio omnem honorem impendere non tenetur, arg. l. unica. C. de emendat. propinquat.

Et licet contrarium tenuerit Joan. Bolognet. in l. 1. sub num. 11. ff. de

off. eius dicens, sibi non placere responfionem Decij, quia etiam Imperator, quando alloquitur suos fubjectos, eos appellat fecundum fuam dignitatem, & Lancellot. Conrad. *in traft. de duello, & p. e. in titulo de provocato, conclus. 77. fub num. 6. in tertia par.* ubi ait, eundem Decium non bene fentire, tum quia iura ab eo allegata non probant ejus opinionem, tum etiam quia cum omnes dignitates à fupremo Principe procedant, ut dictum eft, privatorum conventionione, & fictione immutari non poffunt ex Pratorio & folemni jure introducta. *l. nec ex Pratorio. ff. de reg. jur.* Item, quia fi dignitas eft honor alicui propter merita Principis, vel legis beneficio impenfus, ergo nullus alius, quàm Imperator, vel lex potelt, eam conferre, per Martin. Laudent. *in traft. de dignit. quaftione 26.* qui dixit, folum Principem conferre magnas dignitates: quod idem ante ipfum voluit Baldus ab eo allegatus *in l. Imperium, nu. 7. vers. duodecimo quia, in l. test. ff. de jur. d. omni. jud.*

Attamen tenenda eft refpoufio Decij, tanquam bona: quia quoad Joan. Bolognet. replicari potelt ipfum non probare fuam reprehenfionem, ex quo nihil allegat, & † Doctori quamvis magno non creditur, **341** nifi dictum fuum probet per authenticam fcripturam, ut ait Archidiaconus. *in c. nolite timere, num. 5. vers. in fcripturis, col. 2. in quaftione 3.* quem fequitur Grammaticus. *in vot. 11. num. 12.* & Fely. *in c. 1. fub num. 54. in fin. vers. & in hac fallenria, col. pen. de conftit.* & hoc idem voluit Jaf. *in l. 1. l. lam, num. 8. vers. item ad iftud notabide, col. 2. C. de collat. & Gratut. in theorem. 1. fub num. 9. vers. autoritate adhuc, & Everard. in loco, ab auctorit. num. 12. & in loco, à lege ceffante fub num. 1. & hos omnes fequitus fum in quaftione num. 13. lib. 1.*

In fuper Imperator quando alloquitur fuos fubjectos, eos quidem appellat fecundum fuam dignitatem, videlicet fi funt Duces, appellat eos Duces: fi funt Comites, appellat eos Comites, & fic de fingulis: fed non eft verum, quod fi funt Spectabiles, vel Illuftres, eos appellet fempet Spectabiles, vel Illuftres, prout hoc probatur in plurib. locis, quoru duos faterit indicare. Unus eft *in l. eos qui. C. de Comit. rei milit. lib. 12. & in l. Archiatros. C. de Comit. & Archiatr. facri palatij lib. eo. 12.* ubi fimpliciter appellat Duces absque titulo Spectabilis. Idem facit *in l. 1. C. de Comit. qui provincias regunt lib. eo. 12.* ubi vocat Comites fimpliciter nullo addito titulo.

Quod verò ad objecta Lancellot. Conrad, fcilicet quod ad primum, refpondeo, quod Decius movetur per tex. in c. antiqua, *de privileg. & per tex. in c. volentes, de offic. legat.* ubi habetur, videlicet in primo textu, **342** quod † Patriarcha potelt facere ante fe Crucem ubique deferre, nifi in Urbe Romanà, & ubicunque Summus Pontifex fuerit, aut ejus Legatus

gatus utens insigniis Apostolicæ dignitatis. In secundo verò dicitur, quòd † presente Legato de latere, officium Legati minoris quiescit, 143
quandiu Legatus maior præsens fuerit. Ex quibus bonum sumitur argumentum (licet aliter & malè opinatus fuerit Lancellot. Conrad.) quòd sicut † honoralicui competens, non est sumendus præsentē superiore, propter reverentiam ipsius superioris, d. c. volentes: ita non est exhibendus à superiore, eo loquente, quia in hoc secundo casu, sicut in primo, concurrit & conservatur eadem dignitas & reverentia superiori: ergo idem jus constitui debet. l. illud. ff. ad leg. Aquil. cum sim. 344

Et iuribus Decij convenit consuetudo, quæ inolevit, quòd Episcopi † assistentibus Cardinalibus non portant Rochetum saltem discoopertum, nec Cardinales assidente Papà: nec † Prætores Civitatum baculum iustitiæ ferunt assidente Provinciæ Præsidente, ut ait Bertachin. in tract. de Episcop. lib. 4. in l. par. in rubr. de vita Episcop. numer. 5. vers. & hinc inolevit, quem sequitur Philipp. Prob. in c. statutum sub num. 23. vers. item Sacramentum, de rescript. in 6. & in c. ut Apostolica, sub nu. 14. in fi. de privileg. in 6. 345 346

Quo verò ad alia objecta ipsius Lancellot. Conrad. dico, usu & consuetudine receptum esse, ut hi Duces appellentur Serenissimi, ut abundè dixi, & probavi: & ipse fatetur, legem conferre posse titulos, & dignitates: ergo & per consuetudinem conferri poterunt: cum consuetudo sit altera lex, & par sit virtus consuetudinis & legis. l. de quibus. ff. de legib. & scripsi supra num. 254 præsertim cum non sit à jure reprobata, nec iniqua, nec irrationabilis, ut ex prædictis patere potest.

Comprobo Decij opinionem ex hac manifestà ratione, quòd, ut diximus in princip. num. 2. vers. nonnulla igitur sunt, Reges dicuntur Serenissimi, maxime quando non recognoscunt superiorem in temporalibus, prout est Rex Franciæ. c. per venerabilem. §. in super, qui fil. sint legit. & dixi num. 78. & cui Regi Franciæ conveniunt nomina Imperatoris, & sic titulus Serenissimi, ut similiter dixi num. 2. & tamen Papa ipsum Regem Illustrē, vel Illustrissimum, aut Excellentissimum tantum appellat, ut scripsi supra num. 330. & seq.

Idem videmus factum fuisse de Rege Portugalliæ, qui cum sit Rex, secundum dicta, & mox mox replicata, Serenissimus dicitur, maxime cum non recognoscat superiorem in temporalibus, ut ait Purpurat. in l. 1. nu. 118. ff. de off. eim. & tamen Papa eum appellat modò Illustrē, ut prodicatum est in c. ex speciali, de jud. c. modò Excellentissimum, ut legitur in c. grandi, prope fin. de supplē. negligent. pralat. in 6. non autem Serenissimum.

Quòd nullà alià ratione factum fuisse opinor, nisi quia, ut dicebam,

dicebam, Papa non tenetur semper omnem honorem impendere filio, & eundem honorem exhibere, qui ab inferioribus exhibetur, cum ipse
 347 sit pater omnium, & supremus Princeps, † major etiam Imperatore, & Regibus, ut Sol major est Lunâ: quoniam, quanta est inter Solem & Lunam differentia, tanta est inter Papam, & Imperatorem *c. solita de major. & obediens*. ubi glo. considerans Solis & Lunæ differentiam, subjunxit, quodd, cum terra sit septies major Lunâ, Sol autem sit octies major terrâ, Papa quadragesies septies est major Imperatore: quamvis nonnulli mensuram Solis, & Lunæ satius colligentes, dixerint, quod Papa est major Imperatore septies millies, & septingiesies, & quadragesies quater, & insuper ejus medietatem: quia Sol tantum est major Lunâ, ut ait Joan. Andr. in d. c. *solita*, num. 26. & num. 27. de *major. & obediens*. & ibi Bellam. sub num. 10. in fi. & num. 11. & ante ipsos Hostiens. num. 15. hæc tamen relinquenda sunt Astrologis, ut ibi adnotaverunt Abb. num. 9. & Joan. Andr. num. 27. & Bellam. num. 11.

Nec obstat quintum argumentum, quo dictum est, nullam legem dicere, quod Duces appellentur Serenissimi. Quia responderi potest, quod nec etiam ulla est lex dicens, quod Reges appellentur Serenissimi, & tamen illo titulo decorantur, ut pater supra num. 2.

Amplius dico, quod nonnullæ sunt rationes, quibus probatum est, quod dicti Duces vocari debent Serenissimi: quocirca licet non habeamus legem de hoc expressam, habemus tamen rationes, quæ sufficere
 348 debeant pro lege. Nam † lex dicitur omne id, quod in ratione consistit. *c. consuetudo, distin. 1.* And. de l. fern. in *prælud. feudorum*, num. 25. & num. 84. vers. *num. rationale*, ubi addit copiosè, & Dec. in *cons. 64. diligenter pro viribus*, sub num. 6. & Roland. à Valle in *cons. 72. Statuto Civitatis Casalis*, num. 47. vers. *quia lex*, vol. 1. & † querere legem, & auctoritatem, ubi adest naturalis ratio, infirmitas est intellectus, secundum Philosophum, quem refert Ang. in *cons. 275. thema super quo consilium*, circa fi. & Natta in *cons. 402. nu. 32.* & Valq. lib. 1. de *success. creat. progress.*
 349 & *resolut. §. 1. sub num. 3. vers. cum ergo*. Et † omnes casus non possunt legibus singulatim comprehendi: quia plures sunt casus, quàm leges. *l. nec leges, & l. non possunt. ff. de legib.*

Nec obstat sextum & ultimum argumentum: quia respondeo, novitates illas dici, & à lege reprobari, quando ipsi legi non sunt consentaneæ: ita loquuntur jura, & Doctorum auctoritates in contrarium adductæ. Diversum enim est in casu nostro, in quo nil contra dispositionem legis & rationis innovatur: sed omni jure, ratione, & consuetudine titulus iste Serenissimi assumitur à Ducibus: & ita respondet Menoch. in
 351 *cons. 302. num. 52. vers. non obstat sextum*, vol. 4. loquens † de quodam

Mar-

Marchione, cui titulus Excellentissimi competere dixit, licet dubitem, an Menochius bene consultaverit eo in casu: quia dictus Marchio est Feudatarius Status Mediolani, qui habet strictas habenas in su. Marchionatu, prout & alij Marchiones, & Comites. † Feudatarij dicti Status, qui non possunt gratias delictorum facere, nisi quo ad bona, & poenam, quæ ipsi applicantur non respectu personæ, ut cautum est in novis constitutionibus Mediolani in titulo de feud. §. non possint, Boll. in titulo de remedi. ex sola clement. num. 51. & Roland. à Valle in cons. 4. quoniam, numer. 59. volum. 3.

Item non possunt † dicti feudatarij se impedire de vectigali salis, nec impedire officiales salis sub pœna confiscationis bonorum etiam Feudalium, ut constat in dictis constitutionibus in titulo de publicat. & vectigal. §. Feudatarij.

Similiter † puniuntur receptantes bannitos, vel eos non capiunt, ut patet in ipsis constitutionibus in titulo de bannit. §. Feudatarij.

Item non possunt statuere contra jus commune: nec possunt rescribere eorum Prætoribus, & officialibus, ut procedant summarie in causis ordinarijs: & quoties Senatus Mediolani talia fieri intelligit à Feudatarijs, excandescit, & in eos animadvertit. Sic ait Bofs. in titulo de Princip. nu. 187. & Roland. à Valle in cons. 4. quoniam, num. 33. & nu. 34. volum. 3.

Idem † Feudatarij Mediolani non possunt se impedire aliquo modo de pertinentibus ad annonam, ita dicantibus prædictis constitutionibus in titulo de præfectis annonæ, §. Gubernatoribus Civitatum.

Rursus † non possunt apponere clausulas appellatione remota, vel mandate, quod procedatur simpliciter, & de plano, quia Senatus Mediolani hoc non patitur, ut ait Bofs. in titulo de regal. num. 30. & Surd. in cons. 210. ne quid, sub num. 58. vol. 2.

Nec possunt alia facere, quæ sunt à Ducibus, Marchionibus, & Comitibus Regalibus, amplissimam & supremam potestatem habentibus. Nec credo, quod Marchio ille Status Mediolani habeat regalia concessa, prout attestatur Menoch. in d. cons. 302. num. 23. cum pluribus seq. vol. 4. vel si ea habet, illis non utitur, nec est in possessione utendi.

Quinimmo Feudatarij Mediolani non possunt in eorum Terris, & Oppidis ferre tormenta rotata, ita ut dubitandum sit de opinione Menochij consulentis, dicto Marchioni tribuendum esse titulum Excellentissimi.

Fateor tamen (ut obiter hoc dicam) quod † titulus Excellentissimi competit Francisco Gonzagæ, Marchioni Castioni à Siveris, Domini meo, tum ex sanguinis nobilitate, tum ex iis, quæ notavit Menoch.

90 TRAC. DE ORIG. DIGNIT. ET POTEST. DUCH. ITAL.
 pro dicto Marchione Feudatario Mediolani in d. cons. 302. vol. 4. quæ non
 359 sunt vana in ipso Marchione Castioni. Nam ipse ¶ non solum est Prin-
 360 ceptus Romani Imperii, ut legitur in investituris, & tradit Bursar. loquens
 de patre in cons. 400. cum iam satis, sub num. 44. vol. 4. sed ¶ etiam ei-
 dem regalia & iura Imperii competunt, & ea omnia facere potest, quæ
 potest Imperator in universo Orbe, ut ait Curt. jun. loquens de avo pa-
 terno dicti Excellentissimi Marchionis in cons. 61. habita diligenti confi-
 deratione sub num. 8. & num. 9. & num. 10. & M. Ant. Peregrin. in tract. de
 jur. Fisc. lib. 1. titulo 2. sub num. 76. sub vers. pro solutione, & Bec. in cons. 56.
 in causa, sub num. 61. in fi. & in investituris dicitur, quod idem Marchio
 possit ea omnia, quæ Romani Imperatores & Reges facere possunt, &
 361 soliti sunt, in universo Orbe: per quæ ¶ verba, omnia Imperatori re-
 servata communicantur, ut ait Purpurat. in l. i. num. 376 ff. de off. eius.
 & Felyn. in c. qua in Ecclesiis, nu. 30. vers. sed co-
 gitabam, de consue. & ita juris
 esse dico.

F I N I S.

IN.

I N D E X.

A.
Cum nullus sine facto ser-
vatur, ut quia superior
ita velit, de illo idem ju-
dicatur, quod de alio
valido, nu. 165

Adde. ad Dec. in e. posteriori, sub nu. 15,
in Verbo proprio de appellat. reprehenditur ab Authore sub nu. 210

Adoptio est tanquam genus, & tanquam
species n. 285

Albericus Cibo Malaspina, fuit creatus
Princeps Massæ nu. 283

Aliquis reprehenditur ab Authore nu.
127. & nu. 147. ac nu. 148.

Archiepiscopus Mediolanensis debet pra-
cedere Archiepiscopum Ravennatem,
cum prius fuerit nominatus num. 261.
Vide sub nu. 144. Versus abbat.

Argumentum de Deo ad Principem vel
Regem respectu reverentiarum, dicitur, se-
cundum Negiz. an. Author tamen non
approbat, 187

Argumentum ab absurdo citando, vali-
dum est 287

Argumentum ab ordine scripturae sum-
ptum, est debile & fragile, modicumque
robore habere censetur, nec ex illo peri-
pore est valida conclusio 289

Athaliam mater Ochozias, laesa maiestati
regis, occisa est in templo, interfecta fuit
144

Author fuit Prator, ac etiam Locumte-
nens, & gubernator in terra Castromi-
astivensis, pro Marchione dicti loci,
135

Author dubitat de opinione Menochij,
consulens simulum Excellentissimi
competere cuidam Marchioni Ponda-
tario Statui Mediolani. 351

B.

B. Ecce reprehenditur ab Authore nu.
47.

Bonifacius de Vigenis reprehenditur ab

Authore sub nu. 395
Bullum quod dicatur, vel praesumatur ju-
stum, 169. remissive.

C.

Cardinales ex consuetudine praesumuntur omnibus Patriarchis, ex-
ceptis Constantinopolitanis, Alexan-
drinis, Antiochenis, & Hierosolymita-
nis. 264. Vide tamen sub n. 265 & 266.
Cardinalis Hispaniensis praecedat omnes Pa-
triarchas ex privilegio, quia Papam
consecrat, & ungit Imperatorem, nu-
265

Cessante ratione legis, cessare debet lex, vel
dispositio legum 90

Clavus, sola facti veritate inspecta, ple-
nior est, & plius importat, quam clau-
sula summaria &c. 217

Civitas Luca est libera ab Imperio, &
jura Principis possidet, 111

Civitas Lanua libera est ab Imperio, lo-
cumque Principis tenet, nec superiorum
recognoscit 114

Civitas licet des aliquid Principi insi-
gnium superioritatis, puta palium, ce-
ram, vel aliud simile: non tamen dici-
tur subdita, sed libera 117

Clement. I. de baptis. loquens de Principibus,
Regibus acquiranda, a quibus non
excluduntur Magni Duces, Marchio-
nes, & Comes 295

Clement. I. de probat. procedit in Ducibus re-
galia & jura Imperialia habentibus,
54

Comites Palatini ab Imperatore creati
non possunt legitime in terra impe-
rii, de quibus aliqui Principes cum o-
mnimoda potestate sunt perpetui in-
vestiti sine licentia ipsius Principis,
90

Concessa abolitio omnium criminum,
non est concessa abolitio de crimine la-
sa maiestati, 142

Concessa jurisdictio cum iure & mixto
p. 1. impe.

Imperio, Vicario Principis, nunquam
tamen censetur concessa cognitio cri-
minis laesae Majestatis, nisi sit facta a ex-
pressa mentio. num. 141

Confirmatio privilegiorum à Ducibus
& Principibus concessorum, necessa-
rio non est faciendâ à successoribus
ipsorum Ducum & Principum. num. 42

Consuetudo attenditur in titulis. num. 240

Consuetudo pro lege observari debet, quia
succedit loco legi, ubi deficit lex. num. 252

Consuetudo est illa, quae titulos & hono-
res tribuit. num. 255. & sub numero 256

Consuetudo in praecedentiâ Cardinalium
& Patriarcharum observari debet. n. 266

Consuetudo Neapolitana observat, ut
Principes praecedant Duces. num. 276.

& sub num. 277.

Consuetudine & observantiâ Gigente ju-
dex, ab eam judicando recedere non
potest. num. 237

Consuetudinis standum est in materia
praecedentiâ Ducum & Principum. num. 277

Cognatus & Barbitonsor Ducum non sunt
nobiles, si, ut sunt Cognatus, & Barbi-
tonsor Imperatorum. num. 31. Vide num. 68. & num. 69.

Cognatus apud antiquos Gilsimum man-
cipium fuit. & affirmatione, & usu, le-
get ex Gilsimino, postea ars haberi
cepta fuerit. num. 32

Corona aurea cum lapidibus pretiosis,
qua solent coronari Duces, designat ple-
nitudinem potestatis, & insignia hono-
ris. num. 231

Corona Ducis est magni roeunda, cum gem-
mis, & lapidibus pretiosis: corona au-
tem seu potius circulus Marchionis, est
absq; tantâ roeunditate, & sine gem-
mis, & lapidibus pretiosis. num. 26.

Crimen laesae Majestatis committitur con-
tra Marchiones. num. 21

Crimen laesae Majestatis non committitur
proprie adversus Duces Italiae, seu alios
Dominos superiorem recognoscentes,

sed large, & improprie secundum quor-
dam. num. 33.

Contrarium. num. 37

Crimen laesae Majestatis proprie committi-
tur tantum contra Imperatorem, vel
Rempublicam Romanam, vel contra
quemcumque Principem superiorem
non recognoscentem. num. 34

Crimen laesae Majestatis committitur con-
tra Reges superiorem non recognoscen-
tes. num. 36

Crimen laesae Majestatis non comprehendit-
ur in generali dispositione, ex qua re-
quiritur specialem mentionem, ex qua
exceptum & reservatum. num. 39

D.

Decius defenditur ab Authore sub
num. 340. & sub num. 341. Veri-
quo vero, cum seqq.

Declaratur quoddam dictum Angelii. n. 314

Declatur lo. de Amic. & Cagnocel. n. 189

De consuetudine observatur, quod Do-
mini delegant causas suorum subdito-
rum Iudicibus non subditi in aliena
jurisdictione commemorantibus. nume-
ra 109. & num. seq. Versus, demus quic-
que.

De consuetudine in Dominio Mediolani
non observatur, quid unus officialis eccle-
siae ejusdem Domini. num. 106

Decreta & statuta Ducum & Principum
Italiae sunt aeterna & perpetua,
& dicuntur sui edile, quicquid ali-
dixerint. num. 43

De his qui foris sunt, nihil ad nos. num. 35

Delegatus Caesaris non potest citare in
terris Vassalorum, & Domini Con-
taga non patitur hoc fieri in suis
Dominis. num. 101

Contrarium tenuerunt Boss. Narr. Surd.
& Aretin. num. 102

Sed Author ipsi respondet nu. 103. & nu.
seqq.

Delinquens contra Rempublicam Lu-
censem non recognoscentem superio-
rem.

100

rem, punitur poena damnationis memoria. nu. 112
 Denominatio quando fit à pari, vel minor, nominatus decorandus est majore titulo, secus si de nominatio fiat à superiore. nu. 338
 Deus potest resurgere mortuum bis, & milles. nu. 186
 Distio universalis, omne, nihil excludit. num. 138
 Distum quoddam Barcoli non servatur de consuetudine. num. 105
 Digniores, in sententijs proferendū prius dicere debent. num. 269
 Dignitas Imperatoria facta est excelsa, licet à sua origine humilior tenuissq; fuerit, ex quo olim Imperator creabatur, ut exercitus praefectus, alij, imperaret. num. 252
 Dispositio. l. bene à Zenone. C. de quadri-en. praescript. epistodofa, & sapit iniquitatem: quia quid de facto, dominio res sua praefatur. nu. 121.
 Dispositiones Mundi mutatae sunt, & nihil perpetuum sub Sole. nu. 321
 Disputans de potestate Principis, facit se superiorem ipsi Principi, & ponit sedem suam ab Aquilone, tentando esse similem Altissimo. num. 163
 Doctores de consuetudine attestanti an credatur? nu. 309. ubi quod creditur saltem praesumptis, donec contrarium probetur, & ut transferatur onus probandi in adversarium ex magis communi.
 Doctores quancūq; magno non creditur, nisi dictum suum probet per authenticam scripturam. num. 341
 Dominus subiectus non potest in terra Baronis sui subiecti utorem dare pupillo, nec alium actum jurisdictionalem exercere. nu. 97
 Ducalis dignitas à quibus habuerit originem in Italia. nu. 6
 Ducalis dignitas adeo indies aucta fuit, ut hodie existimetur excelsa, & iura ex majoribus. num. 257
 Ducatus Parmae & Placentiae subest Ecclesia Romana. num. 110
 Duces & Principes Italiae perpetuo inde-

stis pro se & descendantibus, & iura Imperalia habentes, jus incendi & gerendi bellum habent, & ita ex consuetudine, seu longa observatione praeteritorum temporum consueverunt bellum, Casare inconsulto, inter se inducere & gerere, numero 167. & sub numero. 177
 Duces non habent ius indicendi bellum sine licentia Domini, secundum Alciat. numero 170. cuius dictum, aut intelligitur, ut ibi, aut ipse male senserit. ut num. 177
 Duces, Comites, & Marchiones Castellae, recognoscunt superiorem. num. 89
 Duces an fuerint spectabiles, vel illustres. num. 7
 Duces sunt majores Marchionibus, quicquid alij dixerint. nu. 33
 Duces precedere debent Marchiones. numero. 24
 Duces habent sub se Marchionum. numero. 25
 Duces non habent Majestatem. nu. 28. Vide nu. 18. 29. 38. & nu. 50.
 Duces Regales Italiae habent Majestatem. nu. 38. Vide nu. 18. 28. 29. & 50.
 Duces, Marchiones, & Comites perpetuo investiti, habentesq; iura Imperialia, aequiparantur Regibus, & Imperatoribus. num. 67
 Duces fuerunt positi in locum Imperatorum. nu. 119
 Duces perpetuo investiti pro se & descendantibus, iuraq; Imperialia habentes, nihil differunt ab Imperatore, nisi ambitu minorum circule sicut scapha differunt à navi. num. 152
 Duces iura Imperialia habentes, & perpetuo investiti pro se, & descendantibus, sicut Serenissimi, cum in suis Dominijs possint appellari Reges & Imperatores, & omnia possint quoad suos subditos, quae possunt Summi Principes in universo Orbe. nu. 150. ubi de communis, & nu. 152
 Duces & Principes Regni Neapolitani, habent potestatem nullum limitatam. num. 172

I N D E X.

- Duces & Principes Regni Neapolitani dicuntur Duces & Principes abuffi. num. 173
- Contrarium tenuit Ioan. Thomau Minado. nu. 174
- Sed reprehenditur ab Authore. n. 175
- Duces Mediolani, Mantua, & Ferraria, fecerunt de rata, ut nemo possit impetrare privilegium ab Imperatore legitimandis in suis Dominis, nec illi uti absque licentia ipsorum Ducum. 93
- Duces Regales possunt collere & sanare omnem defectum iurisperitis. 201
- Duces, Principes, Marchiones, & Comites non recognoscunt Superiorem de jure, vel de facto, vel habentes iura Imperialia, possunt esse iudices in causa propria. nu. 208
- Duces possunt tollere appellationem. nu. 210
- Duces Regales possunt causas committere summarie simpliciter, & de plano, sine strepetu & figura iudicii, ac sola facti veritate inspecta, etiam ex observatione. nu. 216
- Duces Regales sunt Serenissimi. 243
- Duces obtinent primum locum post Reges. Contrarium. ibid.
- Sed Author tenet primum dictum, ibidem.
- Duces olim de consuetudine appellabantur Illustrissimi. 309
- Duces Italia de consuetudine appellati sunt postea Excellentissimi. 310
- Duces moderni valde differunt ab antiquis. 322
- Duces moderni perpetui in vestitis, transmittunt Ducatum ad posterum. 324
- Duces moderni regulariter habent officium perpetuum, & omnimodam iurisdictionem. 325
- Duces perpetui digniores sunt temporariis, non transmittentibus Ducatum ad posterum. 326
- Duces habentes iura Imperialia, sunt maiori titulo decorandi. 327
- Duces antiqui praeferant sex vel septem milibus militum, & parebant Magistris militum Africis, qui Capiteanei generali nunc appellantur: moderni vero praefant longe maiori numero subditorum, & nemini parent. 328
- Ducibus & Principibus Regni Francia prohibitum est per ordinationes Regum, bellum & arma movere. 171
- Duces Sabaudia, ac alij Duces Regales, possunt ponere nova velut alia. 199
- Dux Sabaudia vocatus fuit Illustrissimus. 304
- Dux Sabaudia vocatus fuit Excellentissimus. 315
- Dux Sabaudia vocatur Serenissimus, de consuetudine, & communi observatione. 248
- Et Dux, Investissimus, & Potentissimus. ibid.
- Dux Sabaudia recognoscit superiorem. nu. 71
- Contrarium nu. 83, declaratur n. 114. 115. & nu. 116
- Dux Sabaudia se Deigratia Ducem vocat, ut ostendat se non recognoscere superiorem nu. 84. Videntur. 88
- Dux Sabaudia habet iura Imperij, & omnia potest in suo Dominio, quae potest Imperator in toto Imperio. num. 116
- Dux Sabaudia suscepit bellum iustum adversus Gebennenses causa re, ut per eandem illam rationem, qua maiorum suorum fuit, num. 168
- Dux Sabaudia, Dux Parma, Dux Urbis, ac alij similes Duces possunt aggraviare, & ad samam resistere, tam vigore eorum facultatum, quam ex usu & consuetudine num. 173
- Dux Mediolani recognoscit superiorem. num. 72
- Contrarium nu. 81. intellige, & nu. 114. 115. & num. 116.
- Dux Mediolani habet iura Imperij, & potest omnia in suo Ducatu quae potest Imperator in Imperio. nu. 173
- Dux Mediolani appellatur fuit Illustrissimus. num. 307
- Dux Mediolani vocatus fuit Excellentissimus. num. 319
- Dux Mediolani appellatur Serenissimus, de consuetudine & communi observatione. num. 247

Et insignissimus. 161d.
Dux Mediolani, & Dux Sabaudia, ac alii
Duces Regales, legitimare possunt in Sta-
tu suo, quicquid alii dixerint, maxime
si in obsequia dictum sit, quod pos-
sint in suo Ducatu ea, qua Reger Ro-
mani & Imperatores facere possunt.
num. 103
Dux Mediolani, & Dux Sabaudia, ac alii
Duces perpetui, habentes iura Im-
perii, possunt legem condere, & ei de-
rogare. num. 112
Dux Mediolani, Dux Mantua, Dux Sa-
blonica, & Dux Mutina, ac alii Du-
ces, iura Imperii habentes, vel non re-
cognoscentes superiorem de facto, pos-
sunt ex observantia & de iure immu-
nitatem concedere, in praedictum
subditorum, cum clausula non obsta-
te lege, vel clausula, ex certa scientia.
num. 214
Dux Mediolani, Dux Parma, Dux Man-
tua, Dux Sabaudia, & Dux Urbini,
ac alii Duces & Principes Regales,
possunt & sunt in possessione utendi
clausula plenitudinis potestatis in suis
Dominis. num. 228
Contrarium tenent aliqui. num. 229
Sed Auctor amplectitur conclusionem
assertam. num. 230. comprobatur. nu-
segg.
Dux Sablonca vocatus fuit Illustrissi-
mus. num. 308
Dux Sablonca appellatus fuit Excellen-
tissimus. num. 314
Dux Sablonca habet iura Imperii in
Statu suo. num. 317
Dux Florentia appellatus fuit Illustrissi-
mus. num. 300
Dux Florentia vocatus fuit Excellentis-
simus. num. 311
Dux Mutina appellatus fuit Illustrissi-
mus. num. 306
Dux Mutina non recognoscit superiorem
ex quo eidem Suprema potestas data
fuit a Federico tertio Imperatore. nu-
79
Dux Mantua recognoscit superiorem. nu.
74
Contrarium num. 80. declaratur. num. 114.

115. & num. 116.
Dux Mantua intitulatur Dei gratia
Dux quia superiorem non recognoscit.
num. 17.
Dux Mantua appellatus fuit Illustrissi-
mus. num. 302
Dux Mantua & Montisferrati vocatus
fuit. Excellentissimus. num. 312
Dux Mantua & Montisferrati vocatur
Serenissimus, de consuetudine & com-
muni observantia. num. 243
Nec non Magnus Dux. 161d.
Dux Mantua & Montisferrati, & alii
Duces, Marchiones, & Comites Rega-
les, possunt instaurare instantiam per-
emptam. num. 188
Dux Mantua & Montisferrati, est Ma-
gnus Dux, & habet iura Imperii, &
supremam & eius potestatem in suo Duc-
atu, in quo capotes, qua Imperator in
Imperio. num. 153
Dux Montisferrati seu eius sacrum Con-
silium in Ducatu Montisferrati, ex
consuetudine exigente, & semper pra-
dicta, insuscepit instantiam causa-
rum, venientium coram Iudicibus or-
dinarium eius Vassallorum lites ipsius
instituit de iure & mixto Imperio, o-
mnimoda jurisdictione, ac de regalibus
num. 188
Dux Urbini recognoscit superiorem Sum-
mo Pontificem. num. 75. vide num. 62.
& intelligitur num. 114. 115. & num.
116.
Dux Urbini potest appellari in suo Du-
catu Rex, & Imperator, & Regiam
potestatem habet. num. 153
Dux Urbini appellatus fuit Illustrissi-
mus. num. 303
Dux Urbini vocatus fuit Excellentis-
simus. num. 318
Dux Urbini appellatur Serenissimus de
consuetudine & communi observan-
tia. 242
Dux Parma recognoscit Ecclesiam in su-
periore. num. 76. vide num. 77. & in-
tellege, ut num. 114. 115. & num. 116.
Dux Parma appellatus fuit Illustrissi-
mus. num. 308
Dux Parma & Placentia appellatus fuit
Excel-

Excellentissimus. nu. 313
 Dux Parma & Placentia vocatur Serenissimus, de consuetudine & communis observationis. num. 244
 Dux olim Ferraria recognoscebat Superiorem. num. 73
 Contrarium nu. 78. intellige, ut nu. 114. 115. & na. 116.
 Dux olim Ferraria in suo Statu habebatur a Imperij & supremi Principii. nu. 158
 Dux olim Ferraria vocatus fuit Illustrissimus. num. 305
 Dux Ferraria appellatus fuit Excellentissimus. num. 317
 Dux Ferraria appellatus fuit Serenissimus, de consuetudine & communis observationis. num. 245
 Necnon Potentissimus, Incessissimus, & Magnus Princeps. ibid.
 Dux Matina appellatus fuit Excellentissimus. num. 318
 Dux Matina vocatur Serenissimus. nu. 246
 Dux Burgundia se Dei gratia Duce[m] vocat, eo quod non recognoscit superiorem, licet Cussani. Rub. ter, an recognoscat in superiorem Regem Francia. nu. 85

E.

 E A qua requirunt specialem mentionem, non veniunt in generali sermone. num. 149
 Eo ipso, quod quis creatus Dux Marchio & Comes, non solum regalia videntur in eum transire: Verum etiam omnia alia, qua sunt referenda in specie soli Principi & Imperatori propter excellentiam. nu. 176
 Quod declaratur. ibid.
 Episcopi possunt appellari Serenissimi. nu. 350
 Episcopi absentesque Cardinalibus non portantur Rochetum, saltem dispectum, nec Cardinales assidentur Papa. num. 343
 Inceptio aliquorum casuum in aliqui firmas regulam in contrarium nu. 145

F.

F A non presumuntur, nisi probentur. num. 223
 Federicus Picini fuit creatus Princeps Mirandula. nu. 283
 Feudatarij Statu Mediolani non possunt gratia delictorum facere, nisi quoad bona & penam, qua ipsis applicantur non respectu persona. num. 353
 Feudatarij Statu Mediolani non possunt se impedire de vestigali salu, nec impedire officiales salu sub pena confiscationis bonorum etiam feudatum. nu. 353
 Feudatarij Statu Mediolani puniuntur receptantes bannicos, & eos non capientes. num. 354
 Feudatarij Statu Mediolani non possunt statuer[e] contra suos communes: nec possunt rescribere Prætoribus, & eorum officialibus, ut procedant summarie in causis ordinarij. num. 355
 Feudatarij Mediolani non possunt se impedire aliquo modo de pertinentibus ad annonam. num. 356
 Feudatarij Mediolani non possunt apponere clausulas, appellatione remota, vel mandare, quod procedatur simpliciter & de plano. num. 357
 Filius potest esse nobilior patre. numer. 223
 Fulvius Pacianus, Doctor Excellentissimus, fuit Auditor & Consiliarius Ducis Sablonera. nu. 205
 Fundamento sublato, superadificatum corrumpitur. num. 107
 Fundamento Doctoris sublato, tollitur eius opinio. nu. 108

G.
H.

H I storia Franciscorum, & Papa habuit. num. 274
 Hodiernis temporibus non est disputandum de potestate Dominorum in certum suo quia esset ponere eos in Cælum, & revocare & reformare totum Mundum. num. 161

Hoc.

*Honor alicui competens non est sumendus
praesente superiore, propter reveren-
tiam ipsius superioris. num. 344*

I

Idem judicatur de Magno Duce He-
rurria in suo Dominio, quod de Im-
peratore in suo Imperio: & ideo potest
omnia, quae potest Imperator. nume-
ro. 155.

*Iesus Christus D. N. quandoque Dux,
quandoq; Rex appellatus fuit. nume-
ro. 10*

*Illi Domini, qui in suis Dominijs habent
omnia iura Imperij & omnia possunt,
quae potest Imperator in Imperio, non
dicuntur recognoscere superiorem in
eu. num. 115*

*Illustris, & Magnus, idem sonat. nu-
mero 330*

*Imperator scribendo Ducibus Regalibus,
appellat eos Principes. num. 279*

*Imperator potest facere legem perpetuam
num. 40*

*Imperator dicitur proprie Princeps: alij
vero superiores Domini dicuntur im-
proprie Principes, secundum Re-
stantur. num. 280*

*Contrarium tenuit Author de Ducibus
Regalibus. ibid.*

*Imperator fuit appellatus Excellentissi-
mus à Papà. num. 334*

*Imperator fuit appellatus Illustrissimus
à Papà. num. 335*

*Imperator fuit appellatus Serenissimus
à Papà. num. 336*

*Imperator, vel Comes Palatinus ab eo cre-
atus, non possunt legitime in Duce-
tu Mediolani, nec in Ducatu Montia-
ferriati, quia Imperatoria potestas su-
it translata in Duces. num. 91*

*Imperator nihil potest in terris Ducatus
Mediolani, nisi quatenus permittitur
à Duce. num. 92*

*Imperator hodie in terris alienis pro nullo
reputatur. num. 93*

*Imperator non potest in civitate Mantua
usci clausula suprema potestatis, vel au-
ferre ius tertij. num. 100. & ibi, remis-*

sed redditur ratio.

*Imperator, & Rex liber, possunt utiple-
nitudine potestatis. num. 227*

*Imperator restitutionem instantia la-
psa, salvo ante culpa iudicio, non tene-
tur restituere expensas retardatae proces-
sus. num. 191.*

Contrarium voluit Menoch. ibid.

*Sed ipse Menoch. reprehenditur ab Au-
thore, à quo defenditur Bursatus, con-
tra quem Menoch. invehit. ibid.*

*Inanis est disputatio, ubi est statuti deci-
sio. num. 134*

*Inclusio unius est exclusio alterius. nu-
mero. 146*

*In corona, & per coronationem, Rex con-
sequitur plenitudinem potestatis. nu-
mero. 232*

*In dignitatibus non fit descensus, nec pro-
moveretur quis de majori ad minus. nu-
mero. 13*

*In materia brocardica certum funda-
mentum, vel certa decisio non consti-
tuitur. num. 292*

*In re dubia potestas Principi amplianda
est. num. 164*

*Instantia perempta suscitari potest in
causis civilibus, & criminalibus; hoc
tamen fieri debet cum solo discretionis,
prout à inspecta sceleris magnitudine. nu-
mero 183*

*Instantia restaurari potest, parte adversa
non vacata, nec citata. nu. 184*

*Instantia restaurari potest, & mulier,
num. 185*

*Instantia causa appellationis restaurari
potest cum clausula non obstante, quod
appellatio fuerit deserta, vel de pleni-
tudine potestatis, vel ex certa scientia,
vel motu proprio. num. 188*

*Instantia currit, etiam si fiteris per ju-
dicem, ne causa expeditur, ne quia
fit mutatus, absenti, vel propter multi-
tudinem causarum impeditum. nu. 190.
ubi de communi.*

*Instantia quando negligentia Actoris est
perempta, expensa sunt solvenda ab ipso
Actore. nu. 192*

*Instantia quando fuit lapsa dolo Adver-
sarij, ipse tenetur solvere expensas. 199.*

Instantia lapsa culpa & negligentia A-
ditoris. & instantiata per Principem,
nulla facta mentione expensarum,
pari opponere potest. quod. Adversari-
us non audatur, nisi respectu expen-
sis. num. 195

Instantia lapsa culpa & negligentia A-
ditoris. & instantiata per Principem,
nulla facta mentione expensarum, si
pari non petis earum restitutionem, va-
let iudicium. quod. 126

Instantia derempta, p. utrius possunt uno
istui. & una approbatione omnia alia
iterare, repetere, & renovare ex com-
muni num. 107

Hoc declaratur duobus modis, ut ibi.

Instituto Ducum prior suis institutio-
ne Principum num. 282

Intellectus ad constitutiones Mediolani
sub titulo de legem. lib. 3. nu. 94

Interpretatio cuiuslibet dispositionis ca-
pienda est, & favorabilis reputatur,
per quam jus commune conservatur,
& ad illud reducitur. nu. 148

Ioannes Franciscus Terzanus Cremona
suis Praceptor Authorem sub nu. 243

Ioan. Bolognes taxatur per Auctorem. n.
46.

Ioan. Bolognes reprehensus ab Auctore,
sub nu. 341

Io. Maria Riminaldis reprehenditur ab
Auctore, ex quo dicebat, proclamata
Marchionum Mantua non esse perpe-
tua, sed finiri, & extingui per eorum
mortem. num. 44

Julius Caesar Gonzaga fuit creatus Prin-
ceps Bozalis nu. 283

Ius municipale in proprio loco, eius com-
mune, seu eius parti appellari potest. n.
121. ubi de communis.

L.

Lancellos. Conrad. ab Auctore repre-

hensus sub nu. 343

Legatus de latere, & Governatores Pro-
vinciarum, de consuetudine commis-
sione causas cognoscendas summarie,
simpliciter, & de plano. num. 224

Lex Regia translata est potestatem in Im-
peratorum. num. 16

Leges, & iura loquencia de Imperatore,
locum habent in Ducibus & Prin-
cibus, regalia & iura Imperialia habent-
ibus ex privilegio, vel ex consuetudine,
cuius iuris memoria non existit. n.
51

Lex quod non dicis, nec nos dicere debe-
mus. num. 8

Lex dicitur omne id, quod in ratione co-
nsistit. num. 348

Lex simpliciter loquitur, & est in veridica ob-
servantia. num. 129

Lex bene à Zenone. C. de quadriem. pra-
script. habet locum in Ducibus Italia,
regalia & iura Imperialia habent-
ibus. num. 53

Lex quinquem. C. ad leg. Iul. Maiest. nō ha-
bet locum contrarios, nisi quando cri-
men committitur contra Caesarem,
vel Republicam Romanam: non au-
tem quando committitur contra Du-
ces, & Principes superiorem recogno-
scentes. num. 35. quod num. 30

Lex quinquem. C. ad leg. Iul. Maiest. habet
locum contrarios delinquentium in Du-
ces Regales Italia. & memoria huius-
modi delinquentis damnavi potest. n. 30

Lex quinquem. C. ad leg. Iul. Maiest. tan-
quam odiosissima, & penalis, non est
extendenda de persona ad personam.
num. 119

Lex quinquem. C. ad leg. Iul. Maiest. respec-
tu filiorum hodie de consuetudine nō
servatur. num. 123

Contrarium tenuit Auctor. nu. 124

Locumtinentes, & Viceduces, non pos-
sunt committere causam cognoscendam
summarie simpliciter & de plano, nisi
Duces dederint sui Locumtinentibus
huiusmodi libertatem. num. 218

De consuetudine tamen aliud servatur.
num. 224

Locumtinentes nihil potest contra iura, nec
Legatus de latere. num. 219

Locumtinentes Principes licet possint omnia
qua ipse Princeps, non tamen potest
facere ea, quae reservata sunt Principi
in insignem suorum potestatem, nisi
expressum & speciale mandatum ha-
beat. num. 222

Magnus

Magnus Dux Hetruria non recognoscit superiorem, ex quo non est Feudatarius, sed liber. num. 77

Magnus Dux Hetruria, ac alij Duces Regales, possunt resistere adversus sententiam, in iudicatum transactam. 226

Requisitur tamen, quòd in rescripto datur, non obstante tali sententià, qua transiit in rem iudicatam. ibid.

Magnus Dux Hetruria appellatur Sereusissimus, de consuetudine, & communio obseruantia. num. 559

Majestas dicitur Status maior, vel maior potestas. num. 19

Majestas nihil aliud importat, nisi aternitatem. num. 39

Maior & dignior quàm dicitur variis antiquiorum institutionibus. num. 281

Maior honestas requiritur in femina, quam in viro. num. 268

Maior ille praesumitur, qui primò natus est. num. 260

Maior est nobilitas, qua provenit à maiori, quam qua provenit à minori, ita ut nobilitas à maiori praeferatur nobilitati ab inferiore, non obstante temporis anterioritate & praeerogativa. num. 70

Mandatum non praesumitur. num. 222

Marchio Castioni astrictus est Princeps Romani Imperij. num. 319

Marchio Ferraria habebat Maiestatem. num. 20

Marchiones sunt maiores Comitibus, nisi aliter consuetudine receptum sit. num. 296

Marchiones perpetuo in vestiti, censentur supremi Principes in suo Marchionatu, & omnia possunt qua potest Imperator in toto Orbe, ac ei equiparantur in suo Marchionatu. num. 297

Matrimonium non vitatur, si ve primò interopetur sponsus, si ve sponsa, cum hoc non sit de substantia ipsius matrimonij. num. 273

Memoria defuncti damnari potest solum quando opinionem committitur contra

Imperatorem, vel Rempubicam Romanam, si fecit, quando committitur contra Principes, vel Civitates inferiores. num. 36. Vide num. 50

Menech & Cassian. in errorem lapsi sunt. num. 23

Miles reputatur nobilis ex consuetudine in aliquibus Civitatibus, licet de iure communis militia non sit dignitas. num. 256

Mulieres ex personà maritorum dignitatem, & forum consequuntur. num. 27

Mulieres coruscant radiis maritorum. num. 273

N.

Negare potestatem Principis, immò solum disputare de eà, est crimen quasi Sacrilegij. num. 160

Nihil in humana cōditione consistit, quod mutationem non sentiat. num. 321

Nobilitas tanta non est in Cognitione & Barbitonfribus Ducum perpetuo in vestitorum, & habentium iura Imperialis, quanta est in illis Imperatoribus. num. 69

Nomen Imperatoris quibus olim conpeteret, & qui primo illud sibi arrogaverint, sub num. 299. & cur Caesares, relicto titulo Regis, assumpsissent nomen Imperatorum ibi remissum.

Non est aequalis seu tanta Maiestas in Ducibus Italia, vel alii Dominis superiorem recognoscentibus, quanta est in Imperatore. num. 29

Non est tantum subdito, in dubium deducere Domini sui potestatem. num. 162

Non de nomine, sed de effectu curandum est. num. 258

Necessitates sunt à lege damnatae, num. 9. intelligi, ut sub num. 330. Vers. nec obstat.

O.

Observantia & consuetudo mutanda non est, sed sequenda. num. 273

Observantia communis attendenda est. num. 273

Observantia communis subsequenda, & recepta in ambigua Doctorum opinio-

ne, amplectenda est, non obstante dispositione iurii communii. num. 238
 Obsecrantia est optima interpretis in his, qua dignitatem, & nobilitatem respiciunt cum illas sit, qua seculis tribuitur. num. 239
 Officialis Imperatorii, qui praeest uni provinciae, potest citare homines exstentes in qualibet provincia Imperii, secundum Bart. num. 104
 Non servatur de consuetudine, num. 106.
 Omnes dignitates, & tituli, & praerogative, procedunt à Summo Pontifice, & ab Imperatore. num. 3
 Omnes casus non possunt legibus singularem comprehendere: quia plures sunt casus, quam leges. num. 350
 Omnia Imperatori reservata communicantur Dominis, quando in eorum investituris apposita sunt Verba, quod possint ea omnia qua Romani Imperatores, & Reges facere possunt. num. 361
 Opposita iuxta se posita magis elucescunt. num. 1.
 Ordo dignitatum cognoscitur ex ordine litterarum. num. 259
 Ordo Ducali dignitatis, tenuis & humilissimus. num. 4
 Ordo scripturae non attendi debeat, est materia brevicardica. num. 290
 Ordo scripturae non attenditur, ubi certissimum, dispositionem non dare ordinem majoritatis vel praecedentiae. num. 293
 Ordo scripturae non attenditur, cum ratio dissuadet. num. 294

P.

Papa appellat Reges, charissimos; filios; reliquos vero Principes, dilectos filios. num. 337
 Papa loquitur tanquam pater spirituum. num. 339
 Papa est major Imperatore, & Regibus, ut Sole est major Luna quoniam quanta est inter Solem & Lunam differentia, tanta est inter Papam & Imperatorem. num. 347
 Par est virtus legum & consuetudinum. num.

254. & sub num. 348
 Par de Puteo notatur ab Autore eò quod non alleget fideliter Hostiensis sub num. 296.
 Pater filio omnem honorem impendere non tenetur. num. 340
 Patriarcha Gradenfis debet precedere presbyteros Cardinales, cum ipse reperitur in ordine litterarum primo loco descriptus. num. 262. Vide tamen sub num. 265. & 266.
 Patriarcha potest facere ante se Crucem deferre nisi in Urbe Romana, & ubique Summus Pontifex fuerit, aut ejus legatus, ut in insigni Apostolica sedis. num. 600
 Paucissimi sunt Reges, qui recognoscunt superiorem. num. 57
 Plus iurii habet Rex in Regno, quam Imperator in Imperio. num. 17.
 Pena. l. quinquies. C. ad leg. Jul. Majest. respectu filiorum non habet locum, ubi crimen committitur contra propriam Civitatem excommunicatam, & vetiori. num. 125.
 Pena d. l. quinquies, respectu filiorum habet locum, quando crimen committitur contra Duces Regales Italiae. num. 126.
 Pena d. l. quinquies. C. ad leg. Jul. Majest. respectu filiorum habet locum, quando crimen committitur contra Papam, Imperatorem, vel Regem, superiorem non recognoscentem. num. 127
 Potestas legitimanda per scriptum, est dare reservatum Papa & Imperatori, qua non potest exerceri, nisi ab eo, quibus ipsi concesserunt & commiserunt. num. 202
 Praesente Legato de latere, officium Legationis minorum quiescit, quando Legatus major praesens fuerit. num. 343
 Praetores Civitatum non ferunt baculum iustitiae, assistente provincia praefide. num. 346
 Principi quando instauravit instantiam lapsam cum hoc, quid reficiantur expensa, si pars eam non refecerit, agere non poterit. num. 194
 Principi est major Duci. num. 275

COP.

Contrarium sub nu. 277. quod tenet & confirmat Auctor num. segg.
 Princeps nihil aliud est, nisi primus, & caput. num. 278
 Privilegia Ducum Italia, qui sunt perpetuo inest. si, & jure proprio perpetuam jurisdictionem, regalia & jura Imperialia habent, sunt perpetua secundum eorum naturam, nisi aliter dicatur. Vel contrarium conficit, numero. 41.

Q.

Quare legem & auctoritatem. ubi adeest naturalis ratio, infirmum est intellectus, num. 340
 Quilibet Patriarcha debet precedere Cardinales. num. 263. Vide sub numero 263. & 266.

R.

Ratio quadam Curt. Iun. Barbar. Boss. Bursat. & Roland. a Valle, improbat a Auctore. 93
 Regalia, & jura Imperij, competunt Marchioni Castioni à fratribus, quia omnia facere potest in Statu suo, quia potest Imperator in toto Orbe. numero. 360
 Reges Francia & Lusitania appellati fuerunt à Papâ Illustris. nu. 333
 Reges Francia & Lusitania appellati fuerunt Excellentissimi à Papâ numero. 332
 Reges ab initio majorem potestatem habuerunt, quam Imperatores. numero. 15
 Reges Navarra, Armenia, Vngaria, & Catalonia, non subsunt Imperio, numero. 46
 Reges possunt dici Serenissimi, sicut Imperator, ex quo in eorum Regnâ sunt tanquam Imperatores, & obtinent suum locum nu. 142
 Regio Burgundia olim erat Regnum, deinde fuit Ducatus. nu. 12
 Reprehensibile judicari non debet si se quodam varietatem temporum statu-

ea quoque Varietas humana. n. 326
 Reserata Principi non transeunt in Locum tenentem ipsius Principis generale mandatum habentem. nu. 320
 Rex Francie, & Rex Hispania sunt Serenissimi sub num. 2
 Rex Francia non recognoscit superiorem de jure nec de facto ex comuni num. 59
 Rex Francia intulit ut Dei gratia Rex quia non recognoscit superiorem, nisi Deum, & Ensem num. 86
 Rex Francia appellatus fuit Magnificus à Papâ num. 332
 Rex Hispania non recognoscit superiorem num. 59
 Rex Portugalia non recognoscit superiorem num. 60
 Rex Anglia non habet superiorem. num. 61
 Rex Scicilia est liber, & Monarcha in Regno suo num. 62
 Rex Aragonum est exemptus ab Imperio, num. 63
 Rex Castella non subest Imperio, numero. 65
 Rex legionis non est subditus Imperatori, num. 66
 Rex nullus reperitur in quo tanta seu aquali sit Majestas, quanta est in Imperatore. num. 55
 Rex de facto superiorem non recognoscens legitimare potest nu. 204
 Rimini. jun. fuit Præceptor Auctori, sub num. 53
 Rudolphus Imperator concessit libertatem Lucensibus pretio duodecim milium ducatorum num. 112

S.

Saul primus Rex Israel appellatus fuit Dux. num. 11
 Sermones particulares sunt Seriores, generales vero faciliores. num. 52
 Socinus junior reprehenditur num. 118
 Solus Imperator regulariter potest concedere immunitatem, & exemptionem à collectis & oneribus, & angariis, etiam in prejudicium aliorum num. 213

23

Solum.

Solus Imperator potest legem condere nu.

215.

Solus Imperator dicitur Serenissimus, & Augustus Serenissima & Reges qui superiores non recognoscunt Serenissimi dicuntur nu.

Solus Imperator potest indicere, & bellum gerere nu.

Solus Princeps potest infuscare spiritum & a infantia perempta nu.

Solus Princeps potest imponere & infirmare novum & al. nu.

Solus Princeps potest tollere & sanare omnem defectum juri positum nu.

Solus Princeps committit causas summarie simpliciter, & de plano. nu.

Solus Princeps potest restituere centum sententiam, quae transiit in iudicium nu. 225. Vide sub nu.

Solus Papa, vel Imperator, possunt removere appellacionem. nu.

Splendor Stellarum non aequè lucet, sicut splendor Soli nu.

Spensui an debeat primò interrogari, vel sponsus. nu. 267. & seqq.

Vide ibi quid Author opinetur.

Statuta locorum sunt juri Græcie. nu.

Statutum corrigens juri commune, servandum est pro lege commune. numer.

Statutum prævaleat in loco, ubi viget, etiamsi juri commune disponat contrarium. nu.

Statutum Castioni à sibi viget referat legistimam siq; in bonis patrum rebellum. nu.

Statutum intelligi debet secundum juri commune, ut minus ab eo recedatur, quam fieri potest. nu.

Subrogatum sapientiam naturam ejus, in cuius locum subrogatur, cum qualitatibus & privilegiis suis, etiamsi subrogatum sit alterius natura, quam est illud, in cuius locum subrogatur, vel etiam si in aliquo discrepat nu.

Successor si statum, cum succedit, non recusat legem Prædecessoris, videtur illam approbare cum sua determinatione. nu.

Difficilius, aliquid ex communi observantia

receptum esse, quicquid sit de juri subtilitate. nu.

Supremus Princeps superiorem non recognoscens, potest esse iudex in causa propria. nu.

Superioris a illa, quam habent Papa, vel Imperator, respectu solius indestitura, non nocet Ducibus, nec consideranda est respectu meri & mixti Imperij, quod exercent in suis subditos, & eorum bona. nu.

Suprema potestas Ducum Mantua & Montiserrati fuit sibi ab Imperatore concessa, & longissimo tempore præscripta nu.

T.

Terminus clarissimus capitur in genere & in specie: & in genere convenit omnibus dignitatibus, & in specie est quartus gradus dignitatum nu.

Titulus Majestatis convenit soli Imperatori & Regibus. nu.

Titulus Majestatis convenit Ducibus Regibus Italia in suis Dominis. nu. 28. & nu. 29.

Titulus Excellentissimi competit Marchioni Castioni a sibi. nu.

Y.

Vi si sit mentio de Poeta simpliciter, apud Græcos intelligitur de Homero, & apud Latinos de Virgilio, per Excellentiam. nu.

Verba debent intelligi in omni dispositione, ut aliquid oporteat, & ne sint superflua. nu.

Verba non dicuntur superflua, quando sunt prolata ad maiorem declarationem & tollendam dubitationem, quia tunc solum operari dicuntur. nu.

Vespasianus Gonzaga fuit creatus Princeps Sabloneta. nu.

Vespasianus Gonzaga, Princeps Sabloneta, creatus fuit postea Dux ejusdem Civitatis. nu.